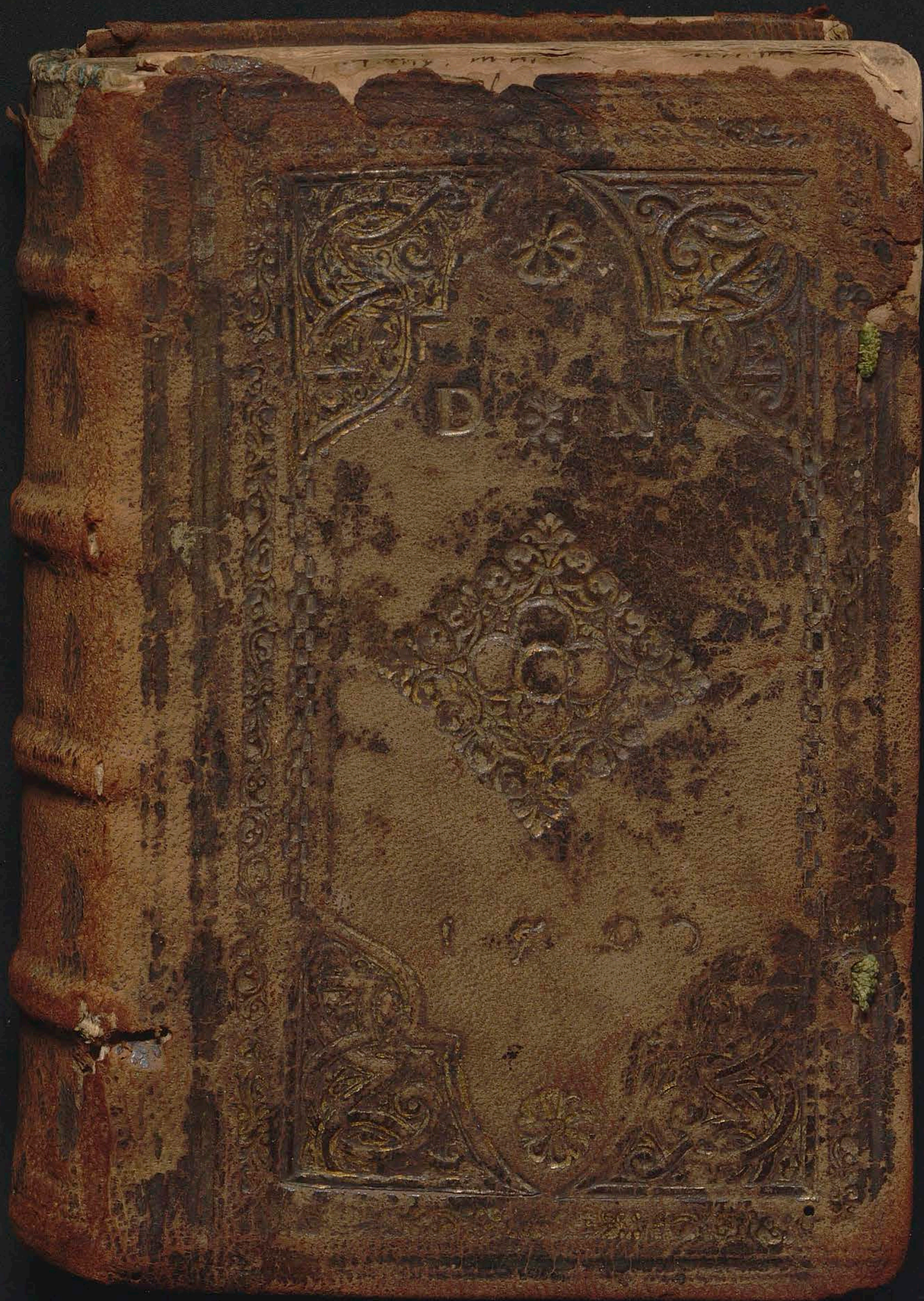

D N
C

Bibl. ... wnystkie
Conf. ... wydarte.
... in lit.

cf ... a. 1587.
sed nostrum hoc exemplar
erat album mnemonicum
cujusdam Naberowski
(vid. p. 384.

ἄδωρα δῶρα

Nulla gravior ~~miseria~~ misera hominibus in hoc mundo
accidere potest, quam si rapina ~~fiunt~~ evadant,
et postea contemptui habeantur.

Dulcis inexpertis cultura potentis amici.

Jo. Broscii manus.

Rediit ad dominum, quod erat
ante suum a. 1829.

~~H Lite~~

Pag. gl. 6
Conf. gl. 6

Ryciny wszystkie rustatem wydarte.
1870 r. [illegible]

cf. K. XIV. 45. a. 1587.
sed nostrum hoc exemplar
erat album mnemonicum
cujusdam Naborowski
vid. p. 384.

V. 33. VIII. 184.

† δωρω ἀδωρω

Nulla grauior ~~[illegible]~~ miseria hominibus in hoc mundo
accidere potest, quam si rapina ~~[illegible]~~ euadant,
et postea contemptui habeantur.

Dulcis inexpertis cultura potentis amici.

Jo. Broscii manus.

Rediit ad dominum, quod erat
ante suum a. 1829.

ἡ οἱ παῖδες βασιλέ(ως)· πρῶτον λέγουσιν
παλαιῶν ἀρχὰς ἤξαραν ποιοῦνται· στὴν
ἀναγνῶναι μαθοῦσαι:—

πεπε ... ικο

ὁ ὁ ...

ἡ δὲ ἐξαίνο βίος, ἂν τὶς αὐτὸν μὴ μάθῃ:—

Λαυρέντιος ὁ τοῦ ἰωάννου υἱός, δοῦλος
δὲ τοῦ ἄνω γραφθέντα κυρίου πετ-
ρασκου βοϊβόδα τῆς βλαχί(ας). ἐν ἔτει ͵αφϟα
μηνὶ αὐγούστου: ιγ΄:—

ICONES
sive
IMAGINES VIRORUM LITERIS ILLUSTRIUM,

QUORUM FIDE ET DOCTRINA RELIGIONIS ET BONARUM literarum studia, nostrâ patrumque memoriâ, in Germaniâ præsertim, in integrum sunt restituta.

ADDITIS EORUNDEM ELOGIIS diversorum auctorum.

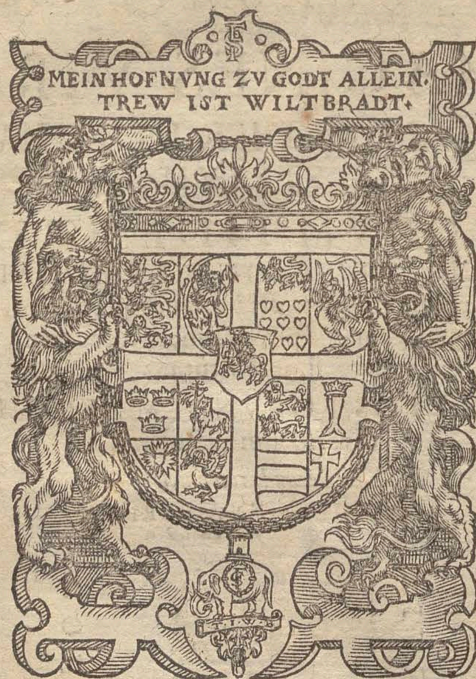
Ex Secunda recognitione
NICOLAI REUSNERI IC.

SAPIENTIA

CONSTANS

CURANTE BERNHARDO IOBINO.
Privigelio Cæsareo.
ARGENTORATI. CIↃ IↃ XC.

RARA FIDES AVIS EST: *fraus regnat vbique, dolusq;:*
FIDO DEO: *sic fraus nulla, dolusq; nocet.*

* *

FRIEDERICVS SECVNDVS
ἀναγραμματικῶς.

SINCERVS, *Friderice*, FIDE, *Rex inclyte*, DVRES:
FIDVS *Musarum* CVRIS, RE *cœpta* RECVNDES.

N. R. L.

AD SERENISSIMVM POTENTISSIMVMQVE PRINCIPEM AC DOMINVM, D. FRIDERICVM II. REGEM Daniæ, Nortvegiæ, Vandaliç, & Gotthiæ, Ducem Slesvigi, Holsatiæ, Starmariæ, & Dietmarsiæ, Comitem Oldenburgi & Delmenhorstæ &c. Principem Opt. & Max.

NICOLAI REVSNERI
Iureços. Præfatio.

MAGNA EST VT SAPIENTIAE, ita virtutis dignitas, magnaque pulcritudo, FRIDERICE, Rex Serenissime & Potentissime: eaque profectò tanta, ut si oculis formam eius, & tanquam faciem cernere nobis liceret, mirabiles sui amores in animis nostris excitatura esset. Nam & propter hanc solam non raro eos, quos nunquam vidimus, vehementer & admiramur, & colimus: adeoque tanta eius vis est, ut ea etiam in hoste posita nescio quomodo delectet, & quasi pleno ore laudetur. Quanquam verò oculorũ sensus in homine acerrimus est: multò is tamen est obscurior, & hebetior: quàm ut species & pulcritudo illa virtutis ac sapientiæ rectè à quoquam cerni, nedum planè perspici queat: eoque non tam corporis, quàm animi ipsius acies, intendenda est maximè: quæ sola lumen eius, atque splendorem cernit atque suspicit: eosque admiratur in primis, ac colit, quos cæteris anteire virtute & sapientiâ iudicat. Enim verò refert plurimum, si minùs perfectam undique & absolutam, at leviter duntaxat adumbratam formã,

ceu effigiem sapientię & virtutis, oculis quoquo modo intuendam contemplandamque proponere: bonorum & sapientium virorum exemplis ac simulacris propositis: quâ & ipsâ animos virorum bonorũ honesto quodam gaudio compleri consentaneum est. Quam sanè ad rem perficiendam, ut aliqua saltẽ eius species oculis hominum exhibeatur, duo potissimum adminicula natura, vel ars ipsa potiùs, concessisse videtur: scripturam nimirum, & picturam: quarum illa aures, hæc oculos hominum mirabiliter afficit: ut benè de Rep. meritos viros, quamvis mortuos, scripturæ beneficio, quasi nobiscum adhuc loquentes audire: & imagines eorum contemplando, picturæ ope, tanquam præsentes & vivos intueri & amplecti perpetuò nobis liceat. Quâ vtrâque re animos cumprimis excitari, & studio quodam incendi credibile est: non solùm in audiendo legendoque, si quid piè recteque & sapienter ab his factum sit: verùm etiam in eorum, qui cum laude vixerunt, expressos vultûs intuendo: à quibus tacitè quodammodò ad similem virtutis & sapientiæ laudem eos incitari, & ad facinora præclara impelli, res ipsa testatur. Itaque apud omnes populos pasim usu receptũ fuisse videmus: ut eorum virtus perspecta foret in rebus honestis atque magnis, & qui benè de Repub. meriti, aut honore aliquo & imperio affecti essent, non modò laudes & vitæ, sed statuæ quoque & imagines publicè exstarent, & ad posteritatem conservarentur: & hoc pacto eorũ virtus & sapientia, quasi in theatro & lumine publico, omnibus civibus intuenda

enda

enda contemplandaque proponeretur : quorum exemplo præclaro incitati alij, eam quoque magni facere ac colere in omni vitâ: & præclaram nominis sui memoriam, rebus præclarè gestis, cum omni posteritate adæquare studerent. Neq; verò necesse est, multa hoc loco ex veterum monumentis eiuscemodi colligere : quæ in hoc genere doctrinæ iam olim publicata, & in medio sunt proposita: satis nobis esse poterit Musæum illud Iovianum, tot & tantorum heroum, non literis solum & doctrinâ, sed & bellicâ laude illustrium: neque solùm vivis verisque imaginibus, verùm etiam elogiis vtrâque orationis formâ exquisitè conscriptis, ita præclarè instructum atque exornatum: ut nihil in hoc genere exstet perfectius, atque absolutius. Cum quo non immeritò comparatur, & quod ad patriæ dignitatem attinet, longè etiam maiorẽ meretur laudem, opus illud Iconum Theodori Bezæ, ante paucos annos in lucem editũ: in quo & ipso, præter Elogia elegantissima, conspiciuntur eiusdem generis Icones & effigies virorum doctrinâ simul & pietate illustrium: Germaniæ præsertim nostræ, & Galliæ & Angliæ: quorum præcipuè ministerio partim bonarum literarum studia restituta, partim vera religio in varijs orbis Christiani regionibus, nostrâ patrumque memoriâ fuit instaurata. Cæterùm utrique huic operi sanè elegantissimo, atque pulcerrimo, quàm proximè accedere videtur, præsens istud opus Typicum: proximis his annis à Bernardo Iobino, cive & Typographo Argentinense, magno studio, pari arte, nec minore sumptu

adornatum: vndique conquisitis virorum literis ingenijque monumentis illustrium: præsertim Germaniæ nostræ, veris & ad vivum expressis imaginibus: in quo delineando inprimis pictore usus fuit Thobiâ Stimmero, inter primos suæ ætatis summo, atque perfectissimo: sicut præclara eius simulacra et opera in medio relicta, abundè contestantur. Quod sanè opus, quò perfectius atque absolutius in publicum prodiret: spirantes hasce mortuorum hominum effigies, sed per se tamen adhuc mutas, per me quasi animari, & meâ potissimum voce loquaces eas reddi voluit: ut non modò eas intueri, sed & cum his nonnunquam consistere ac colloqui: & quoties luberet, in consultationem quodammodò venire liceret ijs: quibus animum ab istâ quasi picturâ imaginibusque sapientiæ ac virtutis, ad rem veritatemque traducere collibitum est. Feci igitur, non quod debui, sed quod potui, in mole præsertim istâ occupationum infinitarum: (neque enim deesse hominis, benè de Repub. literariâ sentientis ac merêtis, æquę honestæque postulationi omninò volui) ac primò quidem singulis Iconibus singula apposui disticha: his deinde opposui eorundem vitæ & operæ descriptiones breves quidem, sed illustres: partim ex ipsorum monimentis, partim aliorum scriptis, Iovij præsertim & Bezæ, breviter & summatim compositas: tum etiam aliorum clarorum virorum subiunxi Elogia elegantissimè de ijsdem scripta: tanquam symbola quædam communis operæ atque industriæ: quibus opus hoc totum redderetur ornatius, atque locu-

locupletius. Iam verò quum opus hoc à se publicatum, in quo conficiendo sumptus fecisset Librarius infinitos, non sine Titulo ac Tutelari quasi Deo, more maiorū, ritè ac solenniter à me commendari cuperet: circumspicienti mihi undique, quem præcipuè huic operi patronum allegerem, Regia Maiestas Tua in mentem venit cumprimis: cui Musæum hoc nostrum, tanquam augustum Virtutis & doctrinæ templum, publicè dedicarem & quasi consecrarem: non modò adductus summâ illâ & maximâ auctoritate eius & potentiâ: in quâ ut bonarum literarum, ita veræ religionis, secundum Deum, hoc præsertim afflicto rerum omnium statu, propemodum omnis (ut Poëtæ verbis utar)

Spes inclinata recumbit:

Sed in primis magnificentia illa tua & clementia verè regia, & augusta: multis hactenus documentis præclaris abundè declarata, non solùm erga religionis Orthodoxæ, verùm etiam bonarum literarum studia: quæ tanta animi heroici vi & contentione amplecti ea videtur: ut veterum illorum Regum ac maiorum suorum clarissimorum, & in his maximè CHRISTIANI. I. proavi, FRIDERICI. I. avi, CHRISTIANI II. patris, immortalem gloriam tot & tantarum rerum in imperio præclarè gestarum, non modò assequatur facilè adhuc maturâ ætate: verùm etiam singularis pietatis famâ, & doctrinæ sapientiæq; laude, ac studio longè superet: ut dubitare nefas sit, op' istud Regiæ Maiestati Tuę si minùs suo nomine, at tot doctrinâ & pietate præstantis-

ſimorum virorum commendatione, eò gratius acceptiusque futurum. Quæ ſi minùs fortaſsis, ut credibile eſt, nos fruſtratur ſpes atque expectatio: equidem opera à nobis ſedulò dabitur ac diligenter: ut non hoc opus tantum multis deinde partibus exeat ſubinde auctum magis, ac collocupletatum: ſed ut eorundem quoque vitæ maiori paulò pòſt exſtent opere (quod πολυαύθριον inſcribere placuit) integrè abſoluteque deſcriptæ: tum verò etiam, patrocinio & operæ huius benigno aliquo ac neceſſario ſubſidio fortaſsis impetrato, vtrâque formâ iam pridem adornatum in publicum ſimiliter prodeat opus alterum Heroicum, continens Icones & Elogia ſummorum & maximorum Imperatorum, Regum, Principum, aliorum præterea bellicâ præſertim laude illuſtrium virorum: qui rerum fortiter geſtarũ gloriâ inſignes, præclara ingentium facinorum exempla imitanda, aut etiam vitanda, poſteris tradiderunt. Accipe igitur, Rex Sereniſsime, & ſereno, ut ſoles, animo accipe munus hoc qualecunque literarium: pertenue illud quidem & levidenſe, ſi ex perſonâ noſtrâ æſtimetur: ſed pulcerrimorum exemplorum plenum: quod ſi minùs fortaſsis tantâ dignitate & Maieſtate Regia dignum putabitur: ea tamen omnium maximè digna à nobis meritò judicatur: cuius ex numine plurimum ei lucis & ſplendoris accedat. Argentorati Calendis Aprilis, anno Salutis Chriſtianæ CIƆ.IƆ.
XIIIC.

Te tua scripta mori prohibent: te vivere censent
Diva Themis, Clarij & numina sacra Chori.

IN EANDEM.

Multa tibi debent heroës: plurima docti:
Eulogijs vivunt post sua fata tuis.

CHRISTOPHORVS VVINERVS.

IN LIBROS EICONVM NObilissimi clarissimique viri D. NICOLAI REVSNERI Iureconsulti, & Consil. Saxonici.

EPIGRAMMATA:

IANI IACOBI BOISARDI.

Splendidius nihil est famâ, virtute paratâ,
Aut bello, aut culti dotibus ingenij.
Cui qui contulerit fortunæ dona faventis,
Et quas illa solet tradere divitias:
Vilia componet caris, firmisq; caduca:
Et solidi vmbra illi corporis instar erit.
Nec bona sunt vocitanda, quibus Sors imperat: aut quæ
Sunt dubia, aut tantùm nomen inane gerunt:
Quæq; suo intereunt cum possessore: nec illi
Adverso veniunt tempore in auxilium.
Sola suo virtus pro sectatore laborat:
Obscuræ Lethes flumina ne subeat.

Marmorei ereptum gravidâ de mole sepulcri
Inter honoratos collocat indigetes.
Mortales tantùm exuvias tellure recondit:
Nomen at insigni posteritate beat:
Vtens scriptorum calamis: qui pondera rebus
Reddere divino sunt soliti eloquio.
Inter quos primas delegat hæc tibi partes
REVSNERE: & factum dia Minerva probat.
Addit se socium Phœbus, facilesq; Camœnæ,
Peithoq;, & terno numine firma Charis.
His ducibus nullos posthâc moriture per annos
Aeternũm scriptis aggredieris opus:
Aoniæ immortale decus REVSNERE cohortis:
Hæc debebantur munia nempe tibi:
Vt nostri caneres illustria nomina secli:
Spiranti signans vivida signa typo:
Elogijs quæ cuncta ornas, & honore decoro:
Sic facis, ut tota hæc non Libitina ferat.
Defunctis vitam reddis: vitaq; fruentes
Egregiâ prohibês sedulitate mori.
Sic tibi consultum est, alijs dum prospicis: estq;
Communis quæ te gloria nobilitet.
Dum famam solers alienam condis, eâdem
Tuq; tuum tollis nomen ad astra tubâ.
Te simul & præsens, & postera noverit ætas:
Et tibi erit pulcrâ laude perennis honos.

NICOLAI CLEMENTIS TRE-
læi IC. & EQV. Mosellani.

Te CYMBALVM MVNDI vocans, rectè vocat
REVSNERE. cur? forsan rogas?

Tot clarus ipse libris in publicum editis,
Ceu Didymus Chalcenterus:
Contentus haud famæ tuæ iam gloriâ,
Totum per orbem quæ sonat,
Tot Marte claros, & tot arte principes
Honore honestas proprio:
Perenne quîs communicas famæ decus
Tam liberaliter tuæ.
Sit Appion Grammaticus MVNDI CYMBALVM:
Suo Tiberio Cæsari:
Aut publicæ FAMAE magis sit TYMPANVM;
Sic Plinio placet meo:
Tu famæ honestæ sis dator nobis bonus
REVSNERE, MVNDI CYMBALVM.

CHRISTOPHORI VVINERI

Exciderant oculis: animo simulacra latebant:
Corpora sub tumulis dormierantq́ suis.
Lumine tu cassas facies in imagine vivâ
Surripis è tumulo, restituisq́ viris.
Et faculâ accensâ velut è cælestibus igne
Allato in vivas efficis effigies,
Ergo alter tu Deucalion cum coniuge Pyrrha,
Gentis & Almannæ Iovius alter eris.

GEORGII CALAMINI.

Quò penetrent hominum mentes, rationis & illa
Quò vsque se tollat vigor?
Si nescis, agè perlustres sub imagine nostræ
Hæc summa gentis lumina.
Non homines, credo, statues: sed numina dices:
Si perlegas emblemata.

REVSNERVS dat ijs reducem post funera vitam,
Aeternat & superstites:
Induperatores, Regesq́;, Ducesq́; perennes
Vt antè fecit carmine.
Dum cavet ergo libris, alios oblivia vasto
Ingrata ne claudant specu:
Ipsemet evincit Lachesin REVSNERVS: & orbi
Se sempiternum consecrat:
Verùm heus si memori quis fortè videbitur ævo
Indignus inter tot bonos:
Si potes, urticam probibe: nascatur odoræ
Posthâc rosæ ne proxima.

HIERONYMI REVSNERI
Anagrammatismus.

NICOLAVS.

LAVS ICON.

Plurima LAVS, ICON hominum quo plurima fulget;
Quos cœlo pietas, arsq́;, fidesq́; locant.
Aureolus liber iste tuus, NICOLAE, perennis
ICON sit meritò LAVdis in orbe tuæ.
Laudis ut omne tuæ cesset decus, omne per ævum
ICON & LAVS hæc non peritura manet.

AD NOBILEM ET CLARISSIMVM VIRVM: DN. NICOLAVM REVSNERVM, I.C. & P.C. de opere Iconum,

ODE

HIERONYMI TREVTLERI SILESII

REVSNERE mystes Pieridum sacer:
Idemque mystes ter Themidos sacræ:
Et quicquid est excultioris
Teutonis in grege disciplinæ:
Quæ digna seris cura nepotibus,
Tentanda nostrûm forsitan haud cui,
Perfecta nulli vel priorum,
Sollicitâ tibi mente pendet?
Nec nomen ævo, perpetuantibus
Pulchrè laborum spem cumulis suam,
Vt subsequis cedunt priores,
Sufficit antè superstitasse:
Ni mira virtus, dignam alijs quoque
Edocta laudem cedere, laudibus
Intenta doctis, haud minores
Accumulet sibi laude laudes.
Sic sospitator nomina tot virûm
Et sospitas, & laude vehis sua:
Doctrina quos multum celebres
Reddidit, ambrosiæq; mortem

Non sentientis pauit adoreâ.
Quid nunc moraris? pergito persequi,
Et Sospitatricis dearum
Munere nobiliore fungi.
Sic sera condent secula sospitem
Cuiusque, vitâ perpete, gloriam:
Et tu simul, REVSNERE, *verus*
Indigitabere Sospitator.
Mordacium sed vim metuis canum?
Hoc crescit ipso gloria fomite.
Aut Zoilorum pertimescis
Iudicio variante dentes?
Latratus ipsos prodet, & intimi
Persona vultus pectoris eruet
Detecta. Nec quisquam bonorum
Huic poterit malè velle cœpto.
Quin & futurum est, ut potius iuvent
Finem labori propositum sacro,
Desiderata impertientes,
Vt merito sua cuique pars stet.
Ergò sub auras i. Liber: ut boni
Primo rubentem si videant viri
Partu, fideles obstetricum
Non pigeat tibi ferre dextras.
Tu sospitator IOVA, *operas pij*
Auctoris omni tempore sospita,
REVSNERE *quid me Sospitator*
Vlterius cupias precari?

ARGENTINAE IIX. *Eid. Ian.*
CIↃ. IↃ. XIIIC.

5

ALBERTVS MAGNVS BOLSTA-
dius, ex ordine Equestri clarissimis natus
parentibus Lavingæ, Anno sa-
lutis. M. CCXCIII.

Summo ingenio, summa præditus eruditione,
adeoque omnium doctrinarum sum-
mè studiosus:
PHILOSOPHIAE & Theologiæ Doctor
Maximus:
PROFESSOR Academiæ Parisiensis &
Coloniensis celeberrimus:
Solertiss. naturæ speculator, rerumque obscura-
rum indagator atque explicator planè
admirabilis:
PRAESVL tandem & Episcopus creatus
Ratisponensis:
Qni suâ ætate omnes ingenio, doctrinâ, elo-
quentiâ superauit:
Literis denique, & studijs immortuus Coloniæ
Agrippinæ,
Quò vltrò abdicato Episcopatu ad ocium litera-
rium rursus extremâ senectâ concesserat:
Obijt Anno M. CCCXXCII. Aeta-
tis LXXXVII.

ETEOSTICHON.
Ios. à Pinu.

Alberte es fato properanti Magne solutus:
Tangis ubi ætatis lustra bis octo tuæ.

IN ALBERTVM MAGNVM Episc. Ratisponensem.

EPIGRMMATA.

N. R. L.

Sub imagine eius, Lavingæ in foro.

Albertus Magnus ciuis clarißimus olim
Laugingæ, Doctor magnus, Præsulq; sacrorum
Inclytus, omnigenæ scriptor celeberrimus artis,
Sic oculos, sic ora senex, vultumq; gerebat.

Sub imagine Equi portentosæ magnitudinis, ad latus ibidem.

Tantæ molis equus, velox & saltibus aptus,
Prælongus ter quinque pedes, & corpore magnus,
Nascitur Alberti Laugingæ sub lare Magni,
Anno M.CCCLX.

PETRI BEMBI.

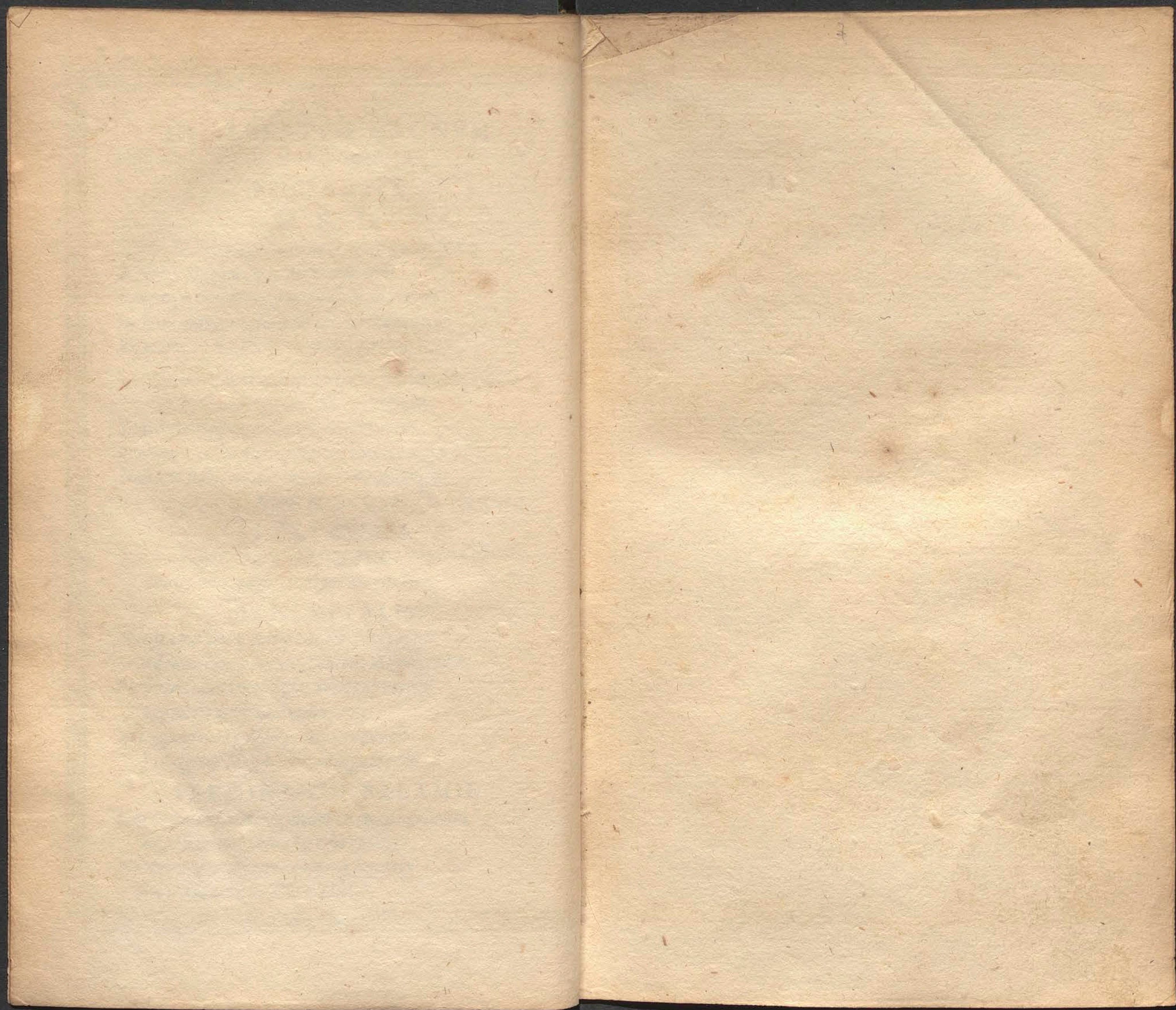
Naturæ si quid te rerum fortè latebat:
Hoc legis in magno Teutone Magne Deo.

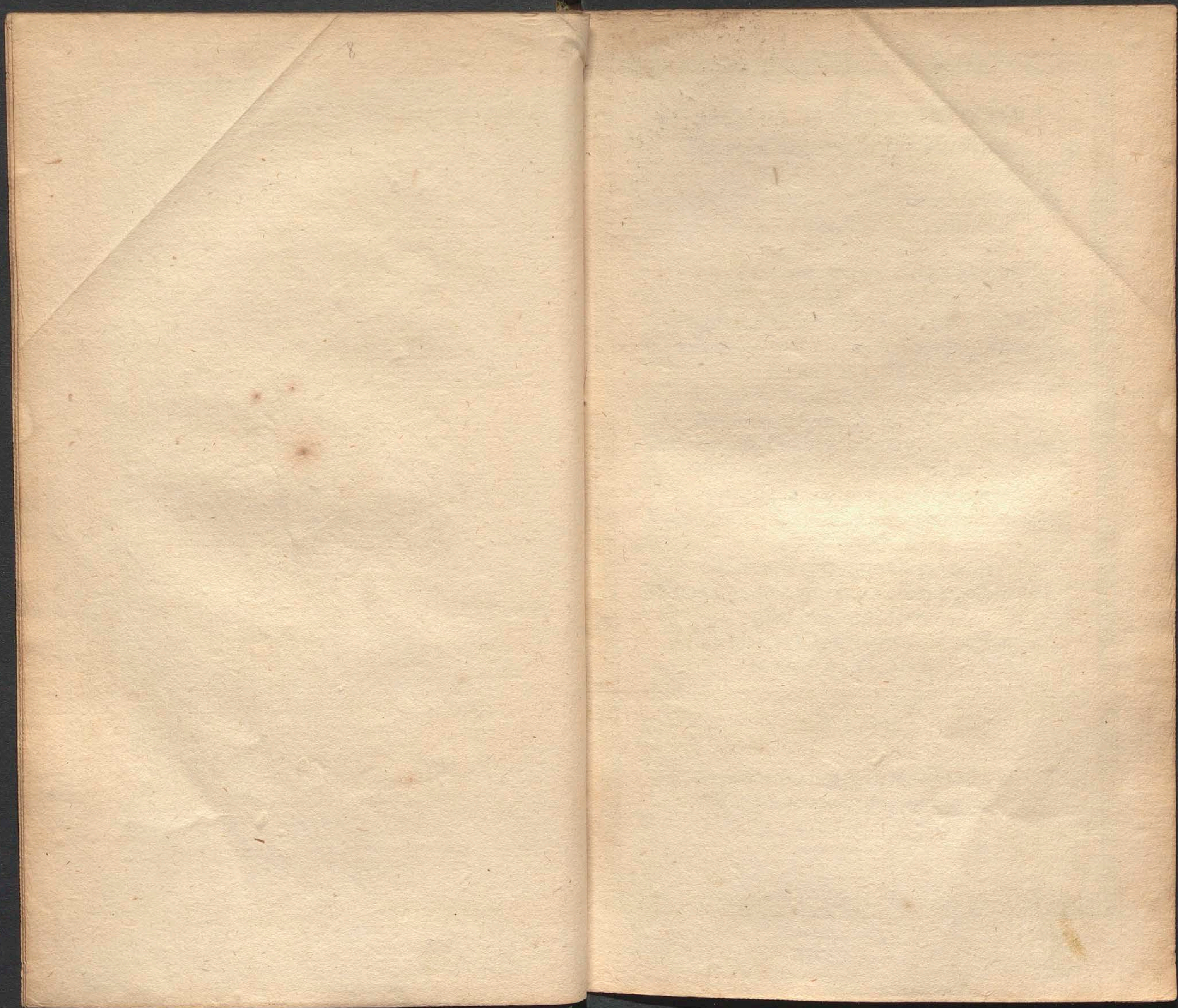
IANI VITALIS.

Natura has violas, Ratio hæc tibi lilia paßim
Ad tumulum spargunt, Teutone Magne, tuum:
Purpureis quarum tribulos avellis ab hortis:
Et pulcris violis lilia mista seris:
Aviaq; abstrusâ pandis penetralia causâ:
Verè igitur Magni nomine dignus eras.

FERDINANDI PALAMII.

Magna parens, altrixq; virûm Germania, alumni
Incedis meritò laude superba tui.
Naturæ ac rerum vires, causasq; latentes
Hoc nemo nobis doctiùs explicuit.

9

IOANNES HVSSVS BOEMVS
Natus in Pago cognom. Hussеniz.

Præceptore inter alios vſus Theologo Ioanne Vviclefo Anglo, Primo Chriſtianiſmi Reformatore:
Pragæ Creatus Baccalaureus Artium lib. Anno M.CCC.XCIII.
Magiſter Philoſophiæ. A. M. CCCXCV.
Sacerdos electus & concionator templi Bethlehemici M. CCCC.
Decanus Academiæ, M. CCCCI:
Rector eiuſdem, A. M. CCCCIX:
Dum magno ſtudio & zelo regnum Chriſti cœleſte contra Tyrannidem Pontificiam propugnare ac propagare ſtudet:
Romæ primùm à Pont. Max. excommunicatus, Anno M. CCCCXIIII.
Poſt varia certamina & pericula:
Crematus dein viuus, violatâ fide publicâ, ex pſeudoſynodi decreto.
Obijt Martyr Chriſti ſanctiſſ. Conſtantiæ M. CCCC. XV. VI. Iulij.

Eteoſtichon.
Ios. à Pinu.

Bis quarta illuxit menſis Quintilis, ut Huſſus
Conſtanti conſtans uſtus in urbe perit.

IN EFFIGIEM IO. HVSSI.

MARTINI LVTHERI.

Effigiem cernis quondam venerabilis HVSSI:
Dum sua pro Christo membra cremanda dedit.

ANONYMI.

Albicolas niueo vincens candore volucres,
Salue Boiemis ANSER amande tuis.
Te manet æternum decus & memorabile nomen:
Quod furor, aut ætas tollere nulla potest.
Atra licet cornix furtiuis abdita pennis,
Candorem spurco vellicet ore tuum.
Nulla sed est Bœmis, nec erit præstantior ales,
Conferri viuâ quæ tibi voce queat.
Grex auium vanis oblectat cantibus aures:
Tu mentes niueo pectore & ore pias.

ALIVD.

Hussiticæ gentis parens,
Quæ dogma protulit meum.
CONSTANTIAE cœtus patrum
Flammis creandum censuit.
Fœcundus at cinis meæ
Sectæ asseclam sobolem dedit.

HIERO. TREVTLERI.

Anser eras, & te Pietas Romana cremabat:
Quòd minùs obstreperus Pontifici anser eras.
At tua vindicias habuerunt fata: repertus
Nempe fuit, quem vox summa canebat, olor.

IN EIVSDEM MARTYRIVM.

MART. LVTHERI.

Ille renascentis verbi sine labe fidelis
Præco, bonus vitâ, dogmatibusq; bonus:

HVSSIVS æterni ſeruus ſincerus IESV:
Nomine paſtoris dignus Apoſtolici:
Præceptor. Pragæ generati, Hieronymi: & idem
Docto VVICLEFI de grege diſcipulus:
A Conſtantiaca Synodo combuſtus, Olympum
Mente adijt: cineres oſſaq; Rhenus habet.
Chriſte Boëmorum genti concede: perenni
Vt ſtudio cantus ANSERIS huius amet.

N. REVSNERI.

Si taceant homines, Chriſtum fera bruta ſonabunt.
Exemplo res hæc certa ſit HVSSE tuo.
Cœlitus ut clangis, tot olores peruigil ANSER:
Ipſe cies, Chriſti qui ſacra verba ſonant.
Perſonat hinc omnis cœleſti terra canore:
Et ſancta colitur cum pietate fides.
Anſer Tarpeij cuſtos Iouæ inclytus olim:
Tu Capitolini victor es ipſe Iouis:
Sis pius ut cuſtos Iouæ, martyrq; ſupremi:
Perfidus hinc hoſtis te necat igne fero.
Mira fides! novus en morientis ab igne renatus
Clangit olor: vim cui poſſe nocere negas.

VERITAS INVICTA.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Sepulta pulcrior reſurgit veritas.

Aſſertor pie veritatis Huſſe
Inuictæ, decus eſt tuum perenne.
Veritas tenebris ſepulta denſis,
Quas induxerat hoſtis Antichriſtus:

Per te quòd tenebris reducta densis,
Vitales hilaris petiuit auras,
In lucis rediit salubris auras:
Aeternum decus orbe comparasti:
Aeternum decus axe comparasti.
Forti pectore fortis Antichristum,
In Christi positum loco salutis,
Christo qui rapuit suos honores,
Nudasti, metuens nihil furorem,
Flammas, probra, cruces, aquas, tumultus.
Forti pectore fortis Antichristi,
Oppressus furijs rogum subisti,
Oppressus furijs necem tulisti,
Defendens pius ore veritatem.
Veritas premitur venusta mundo,
Non tota opprimitur: suo resurgit
Formâ tempore pulcrior sub auras.

ADAMI FRANCISCI.

Quum Latias Hussi diuino gutture fraudes
Arguit, & tumidi regna proterua Papæ:
Emicuit radijs Aurora optata coruscis:
Lumine signauit Sol propiore diem.
Non tamen effulsit perfectæ gloria lucis,
Nocte Simul tristes obijciente moras.
Reddidit ipse Deus veracia dogmata tandem
Eloquio & scriptis, magne Luthere, tuis.
Per quem Cimmerijs latitantia monstra tenebris,
Et furias animis depulit ipse, pijs.
Per quem Pontificum gemmis auroq; coronam
Fulgentem, & varias contudit ipse vices.
Iam Sol Iustitiæ superat caligine pulsâ:
Et rutilum celsâ spargit ab axe iubar.

IN EFFIGIEM HIERONYMI PRAgensis, pro Christi nomine Constantiæ exusti.

MART. LVTHERI.

Augustâ facie præstans Hieronymus, isto
Constrictus subijt funera dira modo.

EIVSDEM.

Martyrio socium dum vult Hieronymus Hussum
In propugnandâ relligione sequi:
Impia væsani taxat deliria cleri:
Iniustâq́ Hussum morte perisse probat.
Hinc furijs in eum Synodus Papalis ab omni
Concita parte, adhibet vincula dura viro.
Quæ quia nil illi nocuére nec inclyta quoquam
Tormento pietas se domüisse dedit:
Fortiter eloquio pugnantis, & arte stupendâ,
Corpus in accenso vix domuêre rogo,
Hæc est Ausonij pia castigatio patris:
Ordinis hoc proprium spiritnalis opus.
I, jacta titulos, & inania nomina, quisquis
Romanæ sequeris talia castra feræ.

IOANNIS LAVTERBACHII.
Crux incrementum piorum.

IOAN. LAVTERRACHII.

Fœcunda persecutione Ecclesia.

In mortem socius constans Hieronymus Husi,
Cui sua cognomen patria Praga dedit:
Humanorum operum pietatem carcare vinctam,
Perrupto, socij, carcere soluit ope.

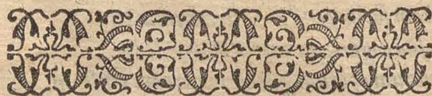
Non operum docuit meritis constare salutem,
Sanguine sed Christi, quem capit alma fides.
Doctrinam nequiyt Præsul dum ferre Latinus,
Vi condemnatus cogitur igne mori.
Nunc animâ viuit felix Hieronymus, omni
Supplicio tutus, saluus & astra tenet.
In corpus tantum possunt sæuire tyranni,
Tollere non animam (quæ est tua Christe) valent.

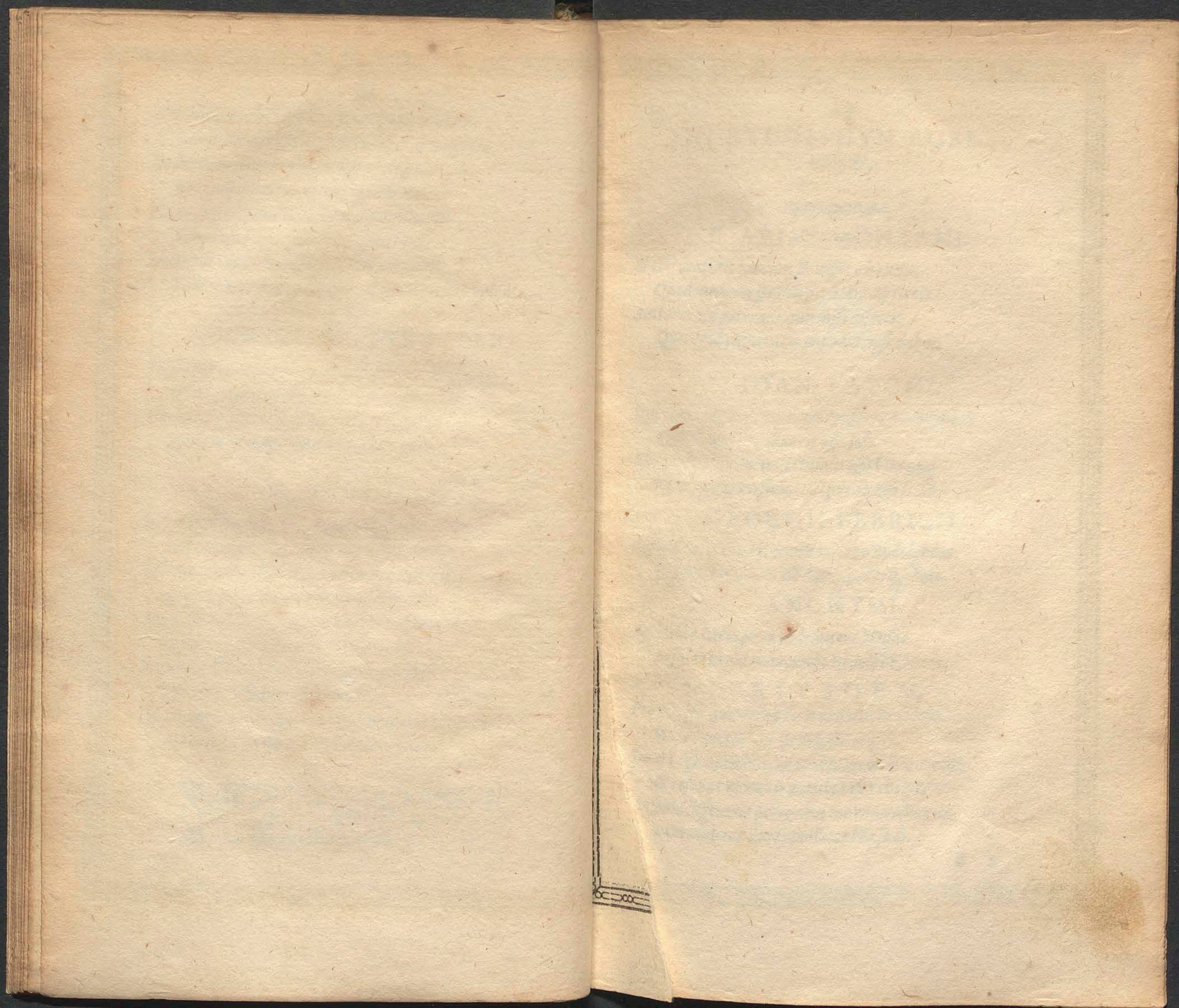
HIERONYMI TREVTLERI.

Tu quoque constantis properans in fata Magistri
Non metuis rapidis tradere membra rogis.
Hæc modò misceri leuibus potuere fauillis:
Spiritus in cœlo, nomen in orbe viget.

N. REVSNERI.

Ingenium, virtus, ars, eloquiumq́; fuêre
In te magna: Dei maior at exstat amor:
Pectore quem celso viuens moriensq́; fateris:
Inq́; rogo sanctam concinis usq́; fidem.
Ausus Pontificum fœdos HIERONYME mores
Carpere, fis Hussi fidus vbiq́; comes:
Patronus sanctæ causæ, mortemq́; pacisci
Pro verâ cupidus relligione Dei.
Quam cupis, ergo capis sanctâ cum morte coronam:
Aethereâ, Christi martyr, in arce sacer.

IN RVDOLPHVM AGRIcolam.

Epigrammata.

B. ARIAE MONTANI.

Si tibi maturis tantum licuiſſet ab annis,
Quod medium ſtatuis perficere Agricola:
Auctores alij poterant quieuiſſe diſerti:
Quicquid enim ratio poſtulat, ipſe dabas.

IOAN. LATOMI.

Qui putat ingenijs patriam conferre, Rodolphum
Agricolam Latij dixerit eſſe ſoli.
Aut extra Italiam naſci minùs eſſe beatum:
Hunc ipſum Friſium, qui putat, eſſe ſciat.

GEORGII FABRICII.

Agricolam Italia eſt omnis mirata Rodolphum:
Qui primus Clarij eſt duxq́ paterq́ chori.

ANONYMI.

Agricola è Latio primus deducere Muſas
Auſus es in patriam, docte Rodolphe, tuam.

EIVSDEM.

Pro meritis quæ digna ſatis te docte Rodolphe
Muſa canet, Friſij ſpemq́ decusq́ ſoli?
Dum Logicæ ſalebras in apertam conijcis artem,
Et reſonat numeris dulcibus iſta chelys.
Auſonia ingemuit peregrinæ murmura linguæ,
Tam mulcere aures molliter illa ſuas.

AEGIDII PERIANDRI.

Germanos primus Graiam deduxit ad vndam:
Hinc illi Graius primus habetur honor.

HERMOLAI BARBARI.

Inuida clauserunt hoc marmore fata Rodolphum
Agricolam, Frisij spemq; decusq; soli.
Scilicet hoc uno meruit Germania, quicquid
Laudis habet Latium, Græcia quicquid habet.

IOAN. CAMERARII DALBVRGII
Præsulis Vangionum.

Τύμβος ἔχει Ῥούδολφον ὅδ᾽ Ἀγρικόλαν μερὶ πολλῶν
Ξυλλογον ἠδὲ σοφὸν, πνεῦμα πάρεστι θεῷ.

HIERON. TREVTLERI.

Itala quem tellus miratur, ut inde Camœnas
Deducit, verum quis neget Agricolam?
Fallor? an auctoris quia laus est maxima primi,
Ora tibi doctas Teutona debet opes?

Mundus amat tenebras, ira atque malum
omnia regnat,
Fide Deo, mundum despice, disce
mori

Convictori suo scribebat
M. Johannes
Hansius Ha
selbergensis
Vuitebergae 23
Augusti 88.

IN HIERONYMVM SAVA-
norolam.

M. ANTONII FLAMINII.

Dum feru flamma tuos Hieronyme pascitur artus:
Relligio sanctas dilaniata comas:
Fleuit, & ô, dixit, crudeles parcite flammæ:
Parcite, sunt isto viscera nostra rogo.

ANONYMI.

Infelix bustum cecidisti HIERONYME, secli,
Inidia, ostendi nunquam sua crimina passi:
Fatidicis Clarij quamuis oracula Phoebi
Vicisse elogijs, Cumæaq; carmina dictus.
Certius haud quisquam surgentia dicere fata
Numinis afflatu, aut venientia tempora norat.

IO. IACOBI. BOISSARDI.

Desine Alexandri verbis perstringere mores:
Qui libertatem reprimet igne tuam.

NATHANIS CHYTRAEI.

Quando sacerdotum corruptos tangere mores,
Et scelera ausus erat Papæ exagitare superbi:
Innocuum vitâ & studijs Florentia tandem
Sauanorolam, Arno lacrymas fundente, cremari
Vidit, & indoluit: quum nec Pietasq; Fidesq;
Reprimerent gemitus: quarum utraq;, teste fideli
Flaminio, hac nimios testata est voce dolores:
Parcite, nil meritis immanes parcite flammæ:
Viscera nostra etenim tam sæuis ignibus ardent.

HIERONYMI TREVTLERI.

Surculus ille tuo Florentia pulcra decore
Pulcrior, est monachi vera figura pij.
Aspicit Impietas habitum temerarier istum:
Et sua Vulcano vindice dona piat.

1 5 9 1

Quicquid agis prudenter agas
et respice finem.

Joachimus Liber
Baro a Kollowrad
Scribit Witebergæ
17 Augusti [illegible]

IN IOAN. GEILERVM CAESARIspergium, Summi Templi Argentin. Concionatorem.

SEBASTIANI BRANDI.

Quem meritò deflet vrbs Argentina, Ioannes
Geilerus, Mons cui Cæsaris est patria:
Sede sub hac recubas, quam rexti Præco fidelis,
Sex propè lustra docens verba salutifera.
Tu splendor Cleri: speculum pietatis: amator
Virtutum: pacis iustitiæq́; sator:
Tu morum censor: vitiorum acerrimus hostis:
Tu scelerum omnigenûm maximus osor eras.
Solamen miseris: inopum pater: atque patronus
Mitis in accessu, perq́; benignus item.
Nec personarum fueras acceptor: at æquâ
Cunctos taxabas lance libraq́; pari.
Nec præbendarum cumulasti parcus aceruos:
Contentus tenui semper at officio:
Diuitias contempsisti, fastumq́; & honores:
Numilegos Druides carpere doctus eras.
In factis constans, stabilis quoque: non ut arundo
Aut stipula aëripes vento agitata solet.
Cuncta opere explesti benefacta priùs: docuisti
Tum deinceps alios te & tua facta sequi.
Tu pompas secli fugisti, & gaudia vana:
Verba Dei assiduè, scriptaq́; sancta legens.
Pro tantis cœlum meritus virtutibus inde,
Sub pedibus cernis sidera clara tuis.

IACOBI VVIMPHELINGII.

Argentina Deo grates age, plaude, triumpha:
Quòd talem morum visa es habere patrem:
Terdenos supra antistes qui maximus annos
Te docuit, simul & scripta probata dedit.
Ad declamandum non impulit hunc sitis auri:
Non fauor, aut luxus, aucupiúmue nouum:
Sed diuinus honos, animarum zelus & ingens:
Quas docuit rectam carpere ad astra viam.

PETRI GVNTHERI.

Quod Romæ Cicero fuit eloquio, pietate
Scipio, Pompilius relligione Numa:
Iustitiâ Grachus, constanti corde Metellus,
Seneca consilijs, ingenióq; Cato:
Quod Crasi grauitas operis, clementia Bruti,
Castus amor Fabij, Fabricijq; modus:
Quod Romæ plures: hoc Cæsarspergius unus,
Argentina tibi gloria magna fuit.
Flete patrem patriæ, civem lugete Treboces:
Occidit en vestri duxq; paterq; gregis.
Hunc precibus seruate pijs lugubriter: ut sit
Vester apud superos, quod fuit antè, pater.

IOAN. LACHMANNI.

Vescitur ambrosiâ, tui vix manet orbe secundus:
Quod docuit Pastor, ritè sequantur oues.

HIERON. TREVTLERI.

Magnorum me cura Ducum veneranda fovebat,
Servantem linguæ liberioris iter.
Illa secuturæ iam tum primordia lucis
Eminus adventus signa dedere sui.

CIↃ D XCI

Mens respondebat verax
consona linguæ
Et par affectus cordis et
oris erat.

Cur jam tot fidibus salt-
tur una fides

Eberhart vom
Weibe

HVLDRICHVS HVTTENVS EQV. Francus, natus anno M. CCCCXIIC.

Optimis eruditus artibus omnibus: Mineruâ duce ac Magistrâ:

Literarum pariter, & armorum præstans gloria:

ADIVO MAXAEMYLIANO I. Cæs. Aug.

Ob excellentis ingenij vim, ac probatæ virtutis in bello Veneto laudem singularem:

Et Poeta lauro, & Eques auro coronatus:

Acerrimus propugnator communis libertatis:

Religionis vindex, fideique rectæ constantiss:

Partium semper studiosus ac defensor bonarum:

MVSARVM ET GRATIARVM Hierophantes incomparabilis:

Obijt anno Christi M. D. XXIII. M. Sextil.

Sepultus in Lacus Tigurini Insulâ Vfnaviâ, à se Huttenicâ, hodiè denominatâ.

ETEOSTICHON.

Iosephi à Pinu.

Ignifer in tepido fulsit Sol sidere Libræ
Huttene, ut cœli tecta beata capis.

IN HVLDRICHVM HVTTENVM EQV. FR. & Poetam Epigrammata.

VIRTVTE NOBILITAS.

IOAN. LAVTERBACHII.

Doctrina, Mars, Pietasque reddunt nobilem.

Huldrichus Huttenâ Francorum gente creatus,
Germanus priscæ nobilitatis Eques.
Palladias iuuenis colui promptißimus artes:
Cæsare pro magno Martis in arma rui.
Defendi calamo verum pietatis honorem:
Haud fucum vires paßus habere suas.
Hinc peperi solers nunquàm delebile nomen:
Quo vivens serâ posteritate fruor.
Nobilitas multum mihi conciliauit honoris:
Mars multum, & Pallas, plus Pietatis amor.
Quem Pietatis amor, Pallas, Mars ornat, ademptus
Postgenitos inter nomine vivus agit.

GEORGII FABRICII.

Huttenus Musas semper, Martemq; secutus:
Gloria Musarum, gloria Martis erat.

GEORGII SABINI.

Frigida túne vocas Hutteni carmina vatis:
Cuius in ingenio viuida flamma fuit?
Quin tua Musa gelu torpet: te si quis ad illum
Contulerit, glacie frigidiora canis.

IN TVMVLVM EIVSDEM.

HELII EOB. HESSI.

Ipse equidem claris fuêram natalibus ortus
Huttenus, patrio sanguine Francus eques:
Sed mihi plus curæ fuit, ut generosior essem
Diuitis æternis dotibus ingenij.
Parvus adhuc, primaq; notans lanugine malas,
Musarum certo numine plenus eram.
Pænè puer varias gentes, & plurima vidi
Oppida: fortunæ victor vbiq; trucis.
Prima rudimentis clausa est iuuenilibus ætas:
Digna viro gessit munera vita sequens.
Nam patriæ laudes, & libertatis ademptæ
Iura manu & calamo fortiter adserui.
Scit Romana lues bullarum turba ministri:
Nec tu strate mihi Galle superbe negas.
Principibus quoq; gratus eram: sed plena malorum
Tempora, non sunt hoc passa fuisse diu.
Nunc post fata breui clausum est breue corpus in vrnâ:
Fama manens pulsat Solis vtramq; domum.

IOANNIS STIGELII.

Heic iacet in viridi tumulatus cespite vates
Hutteno Vlricus stemmate natus Eques:
Qui calamo gladioq; ferox, & fortis vtroq;,
Prælia cum multo fortiter hoste tulit:
Tempore quo Christi verax doctrina reluxit:
Quæ diuturnâ operum nube sepulta fuit.

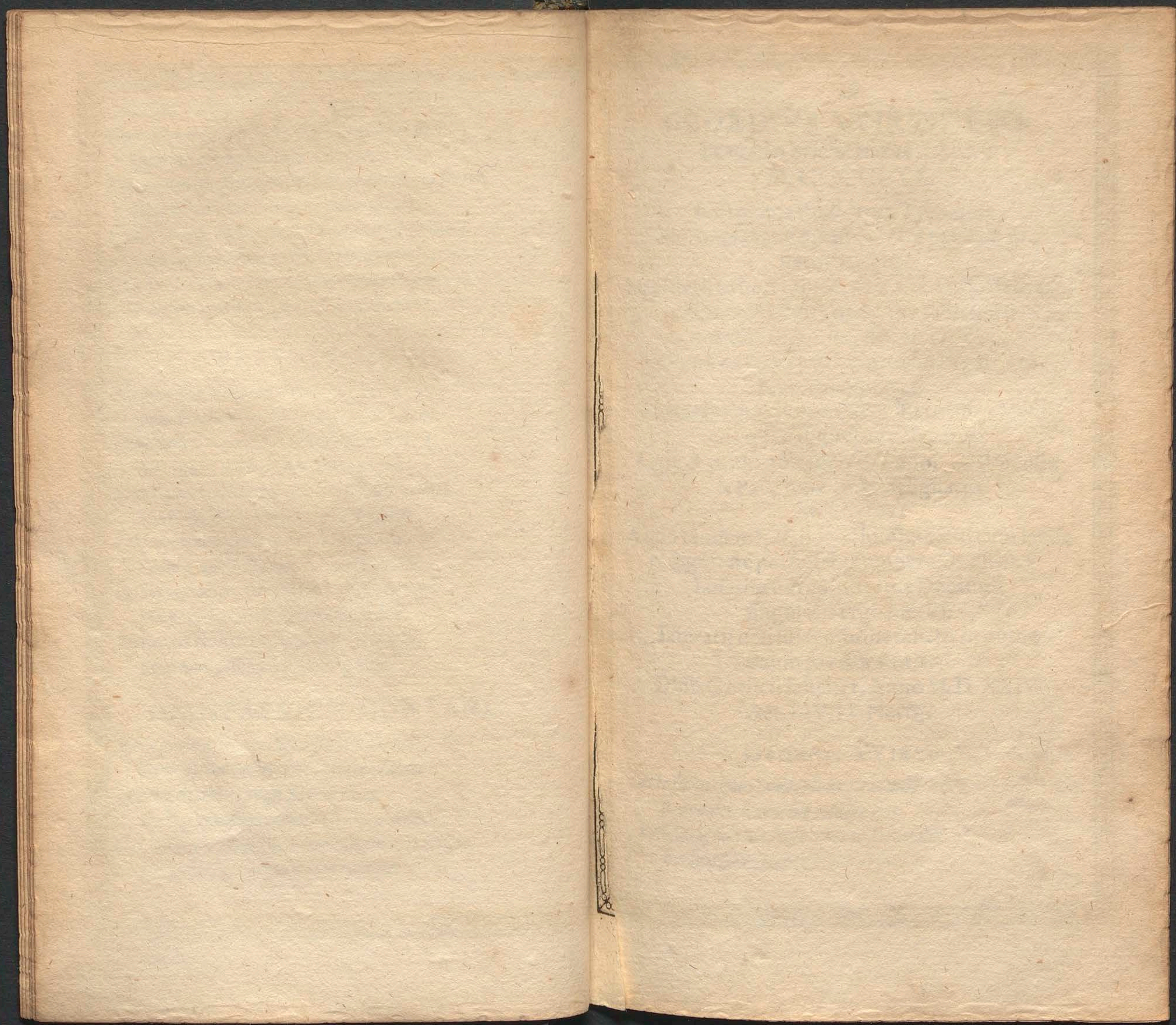
Non poterat turpes Saliorum ferre cothurnos:
Quorum est ingluuies & gula foeda Deus.
Quæ tamen his damnum, melius quàm milite ferret,
Illius est calamo Romula scripta Trias.
Inuidiam atq; odium multorum incurrit & iram:
Omnia dum Franco pectore recta cupit.
Cede furens Liuor: tamen hæc est vna potestas
Vatibus: æternum, quæ cecinêre, manent.

PETRI LOTICHII.

Alloquor Hutteni manes cineresq; Poëtæ:
Quos breuis in medijs insula claudit aquis.
Este salutati manes: hæc summa laborum est:
Alma quies vobis sit, nec arena grauis.
Accipe cum violis lacrymas: tibi fundimus illas,
Morte tuâ felix maxime nuper eques.
Felix morte tuà, patriæ non fata ruentis,
Cuius eras vindex, non tot acerba vides,
Patria post obitus tibi contigit altera cœlum:
Maior & in cunctos sit tua fama dies.
Fortunate cinis, venerande nepotibus ipsis,
Aeternùm salue, perpetuumq; vale.

IOAN. FABRICII MONTANI.

Hæc quicunq; citâ decurris stagna carinâ:
Ponis & hoc nostro littore fortè pedem:
Imperio sic aura tuo, sic pareat vnda:
Perlege, quæ saxo carmina sculpta vides.
Hoc Equitum decus, hoc vatum Germaniæ ocellus,
Huttenus iaceo conditus in tumulo:

GEORGIVS VVIRTH LEO-
bergæ in Silesiâ natus, Anno
M.CCCCLXX:
Post prima studiorum Tyrocinia,
Plurimis atque optimis extra patriam or-
natus artibus:
Magisterij primò Lipsiæ, Anno M.D.IX. dein am-
plissimo Doctoris titulo in Medicinâ de-
coratus Bononiæ, An. M.D.XV:
Quum ex Italiâ per Liburniam in patriam
regredi cogitaret:
Præter spem ac votum, Prouinciæ illius Medi-
cus quasi diuinitus delegatus:
Quin & paulò pòst Inclyto Ludouico Boiemiæ
& Pannoniæ Regi designatus
Archiatrus:
A quo tandem ipse, splendidissimo isto cum laude
& dignitate perfunctus munere, Budissinæ
Lusatiorum constitutus Decanus,
singularis ergò meriti:
Literarij ocij sui symbolis relictis in omne
æuum per duraturis:
Obijt Gorlicij feliciter, Anno M.D.XXIV.
Aet. LIV. IX. Nartij.

GEORGII VVIRTH.

Arte fui magnus Ludouici Regis in aulâ
Pannonici: Carni me coluère viri:
Budißina facit me, Rege iubente, Decanum:
Gorlicij sacrâ sum tumulatus humo.

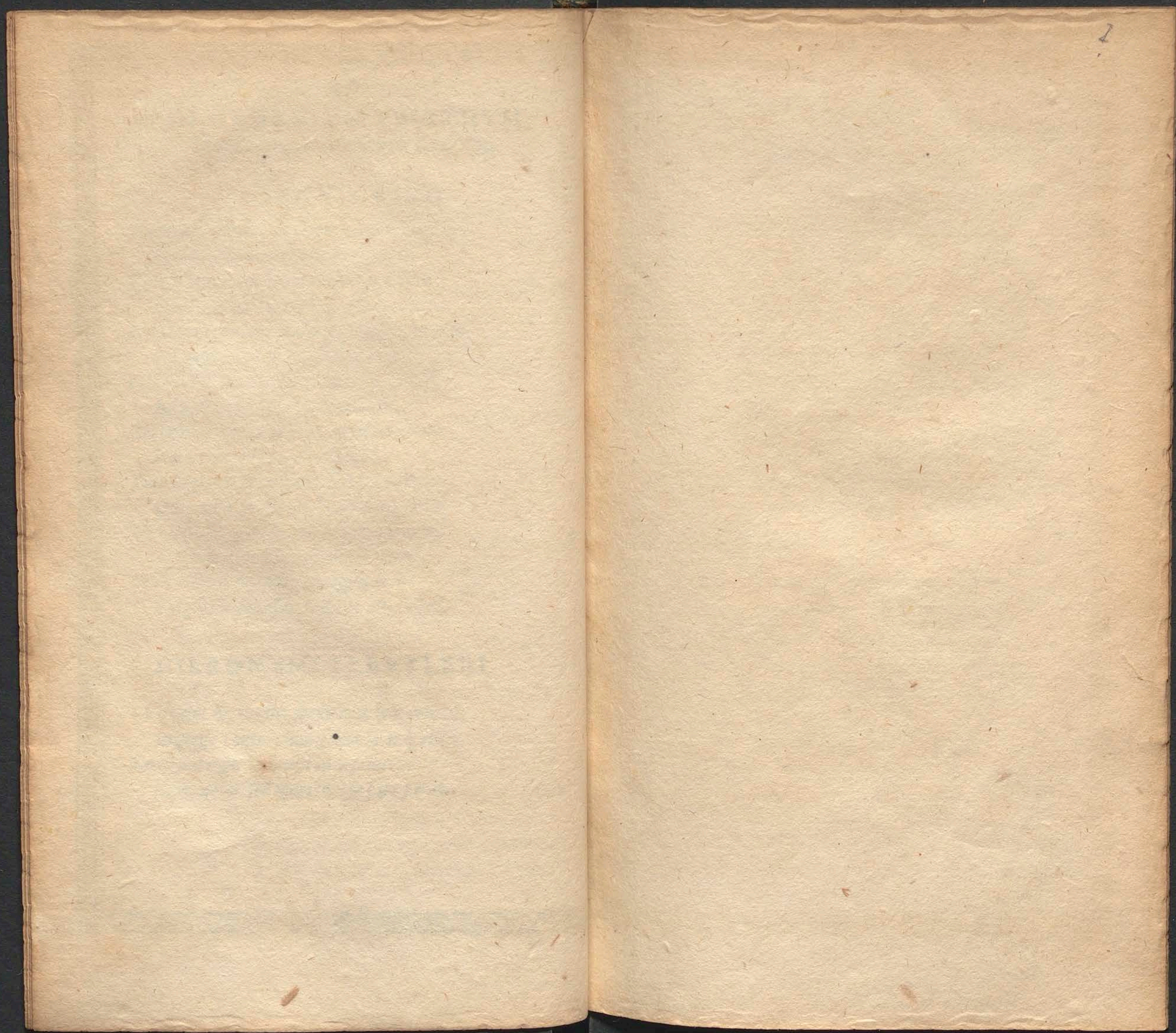
IN GEORGIVM VVIRTHVM Medicum, Archiatrum Regium.

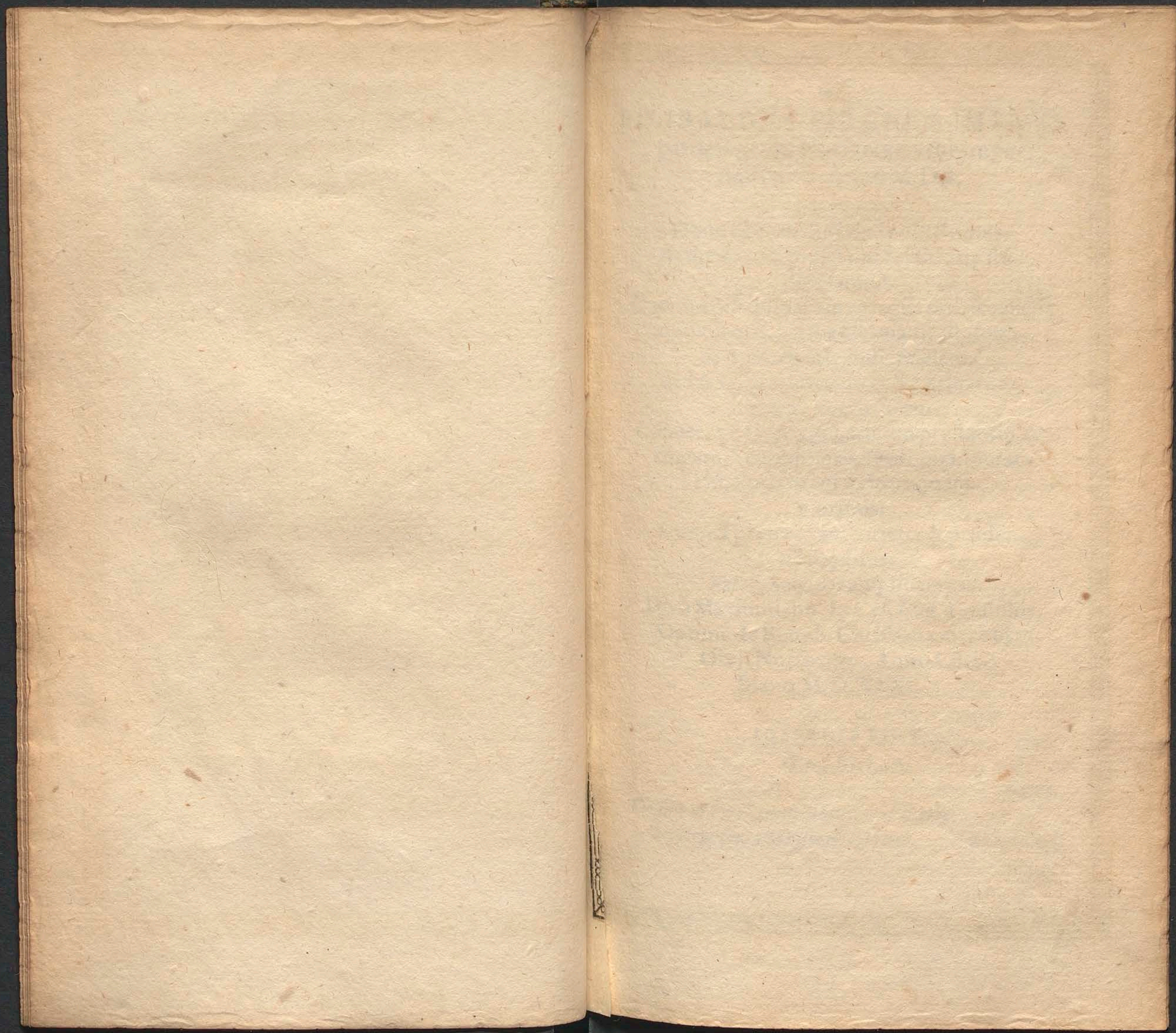
IOANNIS RIVII.

Magnus ut ingenio, sic clarus honore: Magistri
Egregij primùm iura locumq́ capit:
Hîc vbi Musarum sedem Philyræus Elister
Alluit, & rapidus Lipsidos arua premit.
Post hinc digrediens, Italasq́ profectus ad oras:
Per medicas artes sedulus ire parat:
Felsina Doctoris meritâ ornatumq́ coronâ
Ad patrios iussit læta redire Lares.
Hoc titulo fulgens, agitare inglorius artem
Noluit: ingenij conscius ipse sibi.
Tum Regi iuueni Ludouico sceptra Bohemo
Qui tenuit, præstò est, Pannonioq́ simul.
Ergo salutiferæ medicamina porrigit artis:
Et reliquis faustâ præstitit ille manu.
Felix ô, hæres ex fratre Georgius artis
Cui paribus, simul & nominis alter adest.

HIERONYMI TREVTLERI.

VVirthius hic medici, studiorum luce renatâ,
In grege Teutonidum, fama decusq́ chori:
Pannoniæ regis Ludouici cura salutem
Huius amat: sed mors inuida fata parat.

BILIBALDVS PIRCKHAIMERVS
patriciâ gente Noribergæ vrbe imperiali natus, Anno M.D.I.

Omni liberali doctrinâ politiſsimus:
Mathematum prẹſertim & Hiſtoriẹ ſtudioſiſsimus:
Quarum diſciplinarum egregijs poſt ſe relictis monimentis, patriæ Germaniẹ illuſtrandẹ operam impendit fidelem:
Sed & Grẹcarum pariter & Latinarum literarum peritiſsimus:
Conuerſis è Grẹco in Latinum prẹſtantiſſ. auctorum, Xenophontis, Ptolomẹi, Plutarchi, Nazianzeni ſcriptis quàmplurimis:
Summâ prẹtereà auctoritate & prudentiâ prẹditus:
Patriẹ Senator ampliſsimus:
Divo Maximiliano I. Cẹſ. Aug. à conſilijs,
Optimè de Repub. Chriſtiana meritus:
Obijt Noribergẹ, Anno Chriſtiano M. D. XXXI.

IOSEPHI à BINV
Eteoſtichon.

Conſilio ut Pyrghaymerus bonus exit ab orbe:
Sol propè contacto Piſce peregit iter.

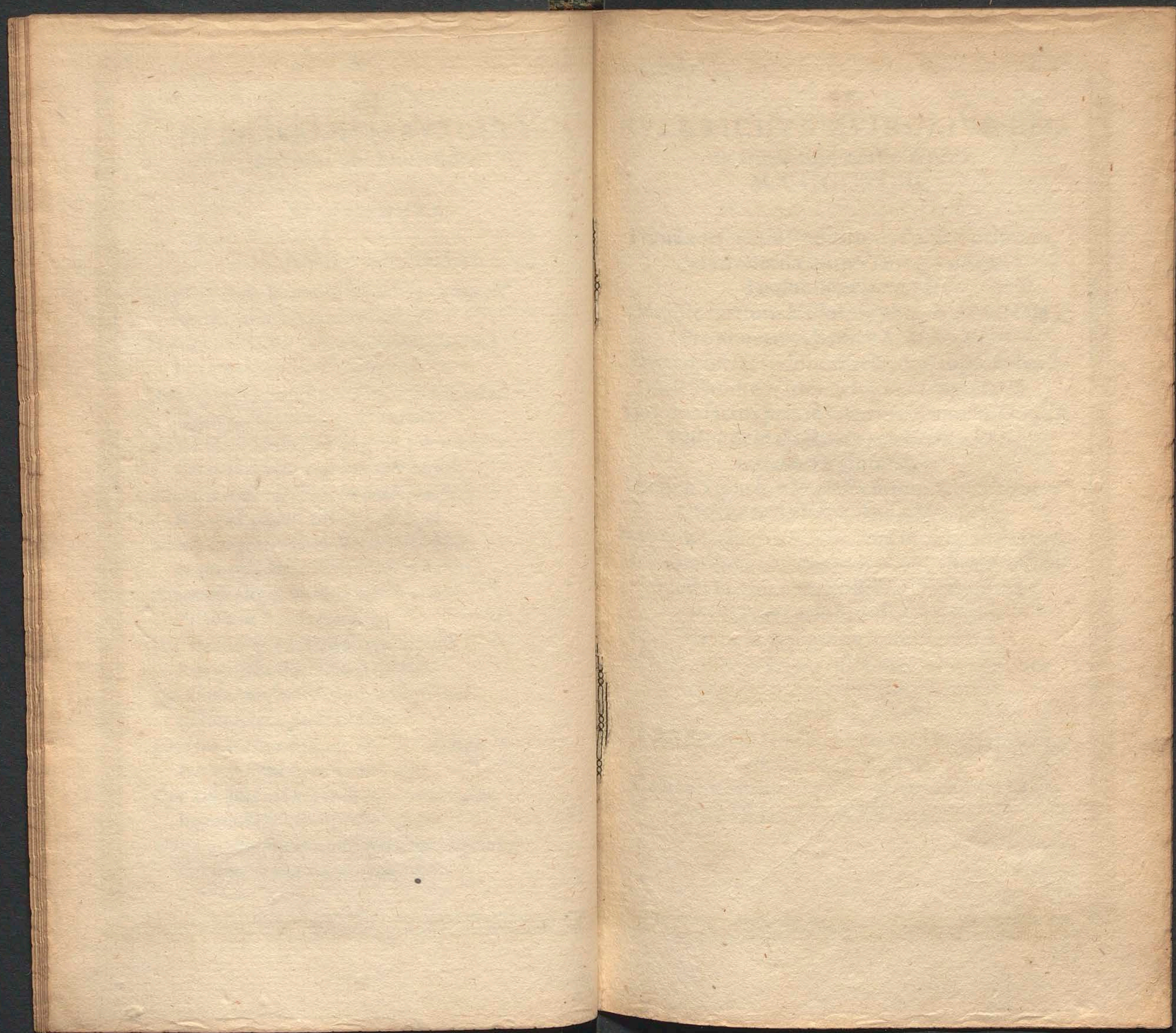
30

IN BILIBALDVM BVRGHEYmerum Patr. Noricum.

EPIGRMMATA.

H. EOBANI HESSI.

Quod tibi de studijs nomen Bilibalde paratum est
Inuidiâ saluum iudice nomen habes:
Et quum multa orbi dederis documenta tuarum
Virtutum linguæ, pectoris, ingenij:
Quumq; tot à populo paßim tua scripta legantur:
Et vacet in laudes vtraq; lingua tuas:
Non leuis illa meam subit admiratio mentem,
Cur mihi sis totus cognitus antè parum.
Nouimus eloquij præstantem laude pedestris,
Et linguâ quiduis Atthide posse loqui.
Nouimus ingenio callere Mathemata miro,
Et quicquid Sophiæ totus hic orbis habet:
Expendisse sacri scrupulosa volumina iuris:
Vtilibus nulli cedere consilijs:
Hactenus hæc orbi de te sunt cognita: nobis
Pars ignota tui maxima, penè fuit.
Quòd bona tam facili deducis carmina venâ:
Istâ me poteras parte latere tui?
Quid tua, ceu lucem fugiat, tam sola vagatur
Pieris, in scenâ digna patente legi?
Quæ nisi, quod nolim, populo sese inuidet ipsam,
Ingrata est nimium dotibus ipsa suis.
Multa quidem populo paßim tua scripta leguntur:
Carmina de multis pauca fuisse voles.

HVLDRICHVS ZVINGLIVS HELuetius Zugij natus Anno M. CCCCXCIII.

Primâ adeſcentiâ ſtudiorum, Baſileæ primùm, deinde Bernæ, tùm Viennæ Auſtriæ laudabiliter peractâ:
Magiſter artium & Philoſophię ab Academia Pronunciatus Baſileę A. M. D. VI.
Literis pòſt ſacris initiatus ibidem, operâ vſus fideli Thomæ Vittebachij Theologi clariſſ.
Sacerdos factus primò Claronæ Anno M.D.XVI:
Paſtor dein electus in celebri illo Eremitanæ virginis fano:
Demum Tigurinæ Eccleſiæ ſummus conſtitutus Doctor & Antiſtes, Anno M.D.XIX.
Primus in Heluetiâ Pontificum indulgentijs fortiter ſe oppoſuit: Religionem Euangelicam inſtaurauit: Fœdus cum hoſtibus Dei impium fortiſsimæ nationi diſſuaſit ſedulò:
Multis in Religione libris ſcriptis:
Colloquio ob Euchariſtiæ negocium publico cum Theologis Marpurgi habito:
Anno M. D. XXIX:
Bello tandem Heluetico ciuili in caſtris miniſterio fungens ſuo:
Cæſus ab hoſtibus fortiter occubuit XI. Octob. Anno Chri. M. D. XXXI. Aet. XLIV.

IN HVLDRICHVM ZVINglium Theologum.

THEODORI BEZAE.

Zuinglius arderet gemino quum sanctus amore,
Nempe Dei inprimis, deinde etiam patriæ:
Dicitur in solidum se devouisse duobus:
Nempe Deo inprimis, deinde etiam patriæ.
Quàm benè persoluit simul istis vota duobus,
Pro patriâ exanimis, pro pietate cinis.

ANONYMI.

Quid tibi cum rabidi Martis furialibus armis
Docti ingenî ZVINGLI fuit?
Transfigeris costas putri porrectus arenâ,
Phalangis inter principes.
Debueras inter sacras senuisse Camœnas,
Ac profuisse moribus.

HIERON. TREVTLERI.

Zuinglius Oenotrij, quæ tum spargebat vbiq;,
Fortiter impugno toxica dira, lupi
Pro patriaq; cado, sic rem poscentibus armis;
Ne causam videar deseruisse meam.

IOANNES OECOLAMPADIVS
Germanus, Vuinsberga Franciæ oppido oriundus, Anno M. CCCCXXCII:

Opt. Art. Bacalaureus, mox & Magister
Heidelbergæ factus:
Iurisprudentiæ primùm operam dare
cœpit Bononiæ in Italia:
Reuersus deinde in Germaniam, Io. Capnione
vsus doctore, in Acad. Tubing.
Trium lingnarum peritissimus:
Professione Theologus esse maluit, quàm
Iurisconsultus:
Patriæ primò Ecclesiastes, dein Basileæ,
pòst Augustæ factus:
Sacros. Theol. Doctor creatus Anno M.D.XVI:
Multùm ille hinc inde varijs iactatus casibus:
Primus tandem Euangelicæ Doctrinæ auctor,
& summi constitutus Templi verus
Episcopus:
Vt doctrinâ, sic vitæ sanctimoniâ colendissimus:
Magno vrbis cum luctu & desiderio:
Peste grassante, fidus gregis sui Pastor, & Pater,
anthrace correptus placidè obdormiens:
Obijt KL. Decemb. Anno M.D.XXXI.
Aetatis suæ XLIX.

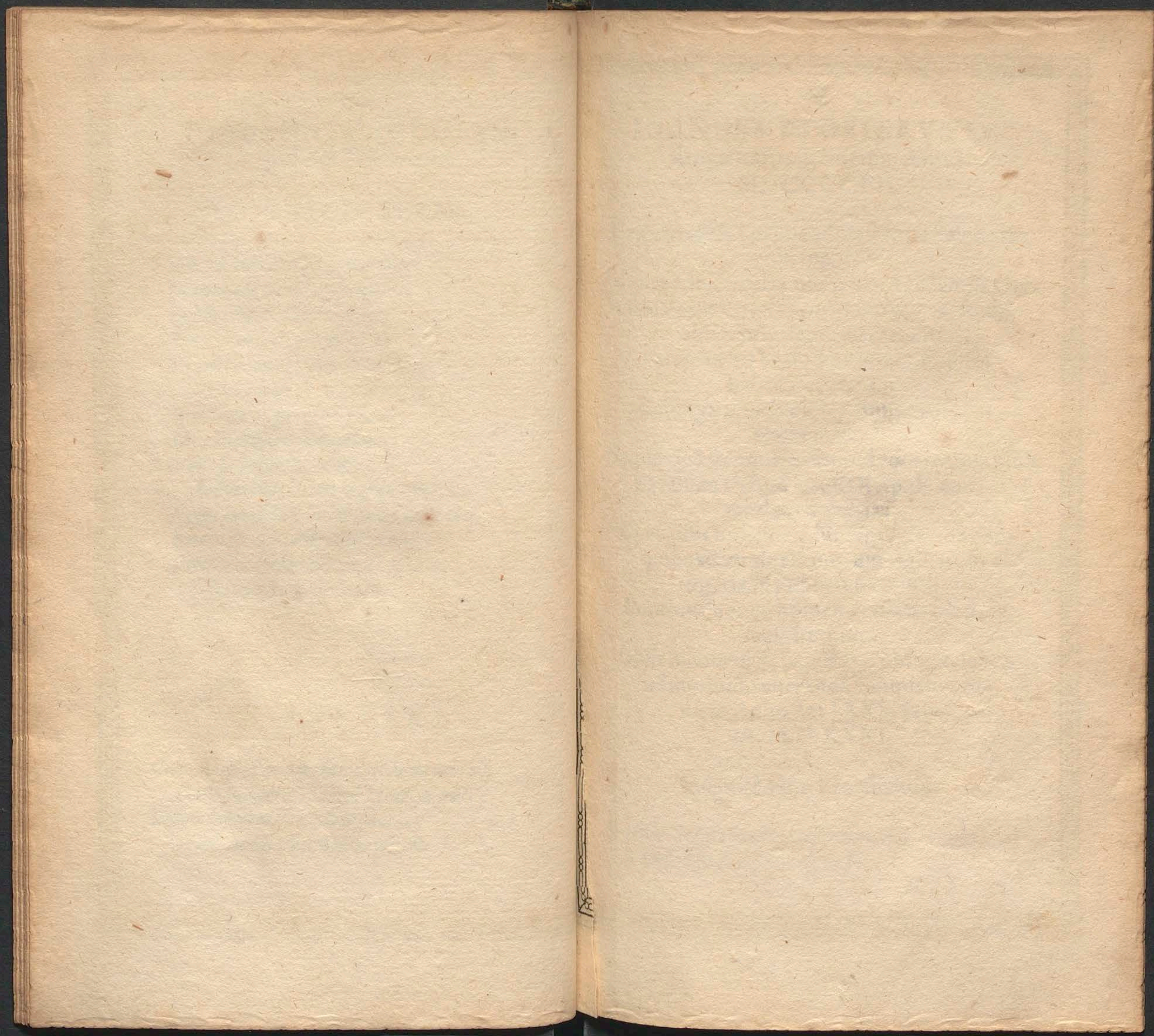
IN IOANNEM OECOLAMPADIUM Theologum.

THEOD. BEZAE.

OECOLAMPADIVS, serena nuper
Lampas, æde sacrâ Dei coruscans:
Qualis limpidiorúe, puriorúe
Vix vllis micuit lucerna seclis,
En mortis iacet obrutus tenebris.
At vobis malè sit, malæ tenebræ,
Lucis munere quæ breui fruentes,
Eheu, nos miseros homunciones
Nocte sic premitis tenebricosâ.
Sed benè hoc cecidit, nigræ ô tenebræ,
Quòd dum ipsam petitis, malæ, lucernam,
Laternam tamen obruistis vnam:
Laterna ut lateat quidem hîc sepulta,
Ipsa sed magis emicet lucerna.

ANONYMI.

Cecropijs quod & ante Solon cordatus Athenis,
Et tibi, bellipotens Sparta, Lycurgus erat.
Diuinis lubeat rectè modò legibus uti:
Oecolampadius hoc Basilea tibi est.

IOANNES STOFLERVS IVstingæ natus in Sueuia, Anno M. CCCCLII.

Mathematicis à prima adolescentia delectatus disciplinis:
Ad quas addiscendas, plerisque Academijs Germaniæ perlustratis, plurimum operæ, studij, diligentiæ, laboris contulit:
Parem in his ætate suâ nullum, nullum habens secundum:
Tubingæ multis postea annis professus Mathemata:
Neque viuâ solùm, sed & mutâ voce: eaque multis tamen victurâ seculis Reipub. commodans literariæ:
Opere illo Ephemeridum egregio, vnà cum quibusdam alijs minorum vigiliarum operis, in publicum emisso:
Immortale ex eo nomen, & decus adeptus sempiternum:
Obijt Blaubeurij, sepultus Tubingæ, senex admodum, venerandâ conspicuus canicie, Anno Aet LXXX. Salutis: M.D.XXXI.

Iosephi à Pinu Eteostichon.

Conditur hîc fato functus Stoflerus acerbo,
Terrestris gnarus, sidereæq; plagæ.

EPITAPHIVM.

Ioan. Stofleri Mathematici.

Heus heus adesse te cupit,
Rogatq́, saxum ut hoc legas.
Mathesis ecce principem
Dedit, tulitq́; Sueuia
Vel illa Martia. Hoc decus
Sed abstulit nimis fera hîc
Premitq́; Parca iam cubant,
Vt cernis, ossa Stofleri:
Prècare quisquis hac abis.

FR. PLRAPHELENGII.

Stoflerus ille, cuius hîc imaginem
Sculptam videtis, siderum
Docens meatus, sidus inter siderum
Elucet vnicum Sophos.

DE EODEM.

Eteostichon Iosephi à Pinu.

Piscibus it radians Deus insignita per astra,
Stoflere iniecit Parca vbi vincla tibi.

Cum, quod eram, reputo: quod sum, minus angor, & ultrà
Cum quod ero credo; tristia nulla
moror.

Scribebat Witebergae
12 Augusti Ao 91.
Greg: Schönfelt D.

HVLDRICVS ZASIVS CONſtantiæ vrbe imperiali natus, Anno M.CCCCLXI:

Suorum temporum Iurecos. toto orbe celeberrimus:

Primò Conſtantiæ in patriâ, dein Friburgi Briſg. Curiæ Præfectus:

Pòſt Iuris vtriusque Doctorum cooptatus in Collegium:

In quo ipſe interpretando, non viva ſolùm voce, ſed & præclarè ſcriptis Commentarijs quàm plurimis: ac præterea de Iure reſpondendo, maximam ſibi auctoritatem & gloriam paſsim comparauit:

Academiæ & Reipub. Friburg. ornamentum ſingulare:

Multis de eâ nominibus, ac præſertim inſtanrando Inre Municipali benè meritus:

Conceſsit Naturæ annum agens LXXIIII. VIII. KL. XBR. Anno M.D.XXXV.

ETEOSTICHON.

Ioſephi à Pinu.

Aetheris ut ſuperæ ſucceſsit Zaſius arci:
Eôs armigeri conſpicit aſtra Iouis.

Sebaſt. Scheferi.

Iuris honorati Zaſius celeberrimus auctor,
A nece correptus, Terra valeto, ſonat.

IN VDALRICVM ZASIVM IV-recos. Epigrammata.

CONRADI CELTIS.

Zasi Friburgi non minimum decus,
Quà læta surgit Priscia collibus:
Qui vite amicti, nec remotam
Herciniam speculantur atram,
Te Phoebus alto pectore possidet:
Qui culta profers carmina barbito,
Et vatibus cunctis amicus,
Quos rigat amne strepente Rhenus.
Tu Iura nobis optima proferes.
Leges reformans, & veterum bonos
Mores reduces cum seuero
Omnia pacificans honore.

NICOLAI FREIGII.

Quàm presim doctâ depictus Zasius arte est:
Tam legis ingenium cane capille virens.

IO. THOMAE FREIGII.

Corpore crassus eras: sed mentis acumine Zasi
In summo sacri vertice Iuris eras.

IOANNIS FICHARDI.

Arduum iactant velut Alciatum
Galliæ: iactat Marium superba
Roma: Germanis ita regnat vnus
Zasius oris.
Zasius clarum iubar ille legum:
Zasius linguæ decus & Latinæ:
Zasius præstans studijs quibusuis
Inclytus heros.

RICHARDI SBRVLII FOROIVLANI.

Quid sequeris balbos, pubes Germana, magistros,
Quum sit natali turba diserta solo?
Quid tibi cum Scythicis, proles genrosa, colonis?
Quum tua Romanos patria fortis alat.
Ah pudeat tristes luci præferre tenebras:
Ah pudeat Glaucam præ sue nolle deam.
Vt sileam multos, tibi Zasius optima tradit
Quæque: decem tabulas explicat ille virûm.
Somnia non vobis, folium legit ille Sibyllæ:
Tullius eloquio, legibus ille Solon.
Quid plus eloquio? quid vos plus legibus ornet?
Hæc duo præcipuè quemque beare volent.
Zasius & calamo vos, & sermone iuuabit:
Siue domi cupitis vivere, siue foris.

GERVASII SOPHERI.

Nestoreos viuat Zasius ter maximus annos:
Cæsarei Iuris quo duce castra vigent.
Asserit à cæcâ Phoebus caligine terras:
Legales tenebras lux Zasiana fugat.
Noxia pallentis mundo deliquia Solis:
Deficit hic legum Sol grauiore malo,

MATTHAEI GRIBALDI.

Doctus maximè, & optimè disertus
Leges restituit suo hic nitori,

AEG. PERIANDRI.

Candor Iuris, amor nouem dearum:
Versu blandulus ac decorus: ingens
Phoebi gloria: lux politioris
Aetatis, simul & decus futuræ.

HIERO. TREVTLERI.

Zasius ille Themin nobis qui reddidit arte,
Iudicio, scriptis, dexteritate potens:
Ni modò morte Themin nostro rursum auferat orbi,
Aequiùs omnisciȷ̈ fata ferenda viri.

Non si trouano rose senza spini.

Haec scripsit Weig-
hardus L B A Pro-
manits Witebergae 15
Augusti Ao 91.

Viris fortibus non opus est moenibus:
Et ciuitas non eget moenibus quae
iuuentutem alit bellis idoneam.

Siofridus L Bâ Pro
mnits scripsit Ao die
ut supra

DESIDERIVS ERASMVS ROTERO-
damus Batauus, natus anno
M. CCCCLXV.

Sub Alexandro Hegio doctore primis studiorum
Dauentriæ positis rudimentis:
Colophone dein Lovanij, & Cantabrigiæ, &
Bononiæ feliciter his imposito:
Sac. Theol. Doctor Taurini creatus:
Ob incomparabilem in omni disciplinarum genere eruditionem, & inexhaustam ingenij
vbertatem, pari coniunctam eloquentiâ & prudentiâ:
Quam immortalem sibi editis lucubrationibus
innumeris comparavit, ijs tantisper, dum
orbis stabit, superfnturus, ac eruditis
vbique gentium collocuturus:
A summis Pontificib. Cæsarib. Regib. atque
Principibus orbis Christiani summè
expetitus, atque honoratus:
Phoenix Germaniæ:
Omnibus modis vir maximus: & ob ingenij
morumque suauitatem verè ἐράσμιος,
ac planè potiùs Desiderius:
Obijt Septuagenarius Basileæ, cuius ille hospitio vrbis inprimis maturâ ætate
delectatus fuerat:
Anno M. D. XXXVI. Eid. Iul.

IN DESID. ERASMVM Roterodamum.

EPIGRMMATA.

ANONYMI.

Roterodama mihi tellus, natalis origo:
Non postremi inter Batavas hinc nominis vrbes:
Me celebrant clarum famæ præconia magnæ:
Barbaries per me cessit quòd finibus exul:
Diuinis dederim quòd lucem rebus amoenam,
Et Latij imbuerim linguas sermonis honore.

O. M. S.

Eximij famam celebrem quis nescit Erasmi?
Teutona quo tellus ciue superba fuit.
Cui viuo triplicis manabant flumina linguæ:
Cum docto poterat qui Cicerone loqui:
Illius est studio studijs sua reddita rursus
Gloria, quæ cœto mersa fuêre diu.
Plurima de rebus magnis monimenta reliquit:
In toto Aonius quæ legit orbe chorus.
Illius hæc vultus monstrat tibi charta: sed ipsos
De doctâ meliùs consule mente libros.

EVRICII. CORDI.

Seu sit hic Ebræus, seu Græcus, siue Latinus:
Tot linguas vno (quis putet?) ore sonat.

EIVSDEM.

Quando nouas docto laudes conarer Erasmo:
Ridens auriculam traxit Apollo mihi.
Et qnid, ait, tentas? tua plectra misselle reconde:
Aoniam supra vir volat ille chelyn.
Nulla isti scintilla potest dare lumina Soli:
Omnia qui radijs lustrat opaca suis.
Arduus adiectâ micâ non surgit Olympus:
Paruula tam pandum nec mare gutta iuuat.
Hunc sua iam pridem vexit super æthera virtus:
Liuida seu nolit, seu velit inuidia.

GILBERTI DVCHERI.

Debent multa tibi linguæ Græca atq; Latina:
Illustres operâ, conspicuæq; tuâ.
Debent multa tibi sacri simul atq; profani
Auctores, vitæ redditi ab interitu.
Vt numero dicam, longâ quod dicere possem
Iliade, hinc debent omnia multa tibi:
Sancta redemptoris quòd Erasme ad dogmata Christi
Verum iter humanis omnibus esse studes.

HIERON. TREVTLERI.

Græcia cum Latio Batavis concedite palmam:
Nec quis erat vobis qualis Erasmus erat.
Quem quantum pleno quisquam laudaverit ore:
Hoc vnum potuit dicere: Erasmus erat.

IANI VITALIS.

Lubrica si tibi mens fuit, & spinosior æquo,
Ingenium certè nobile Erasme fuit.
Felix, si mistas labruscas dulcibus uuis
Prodiga desisset vinea ferre tua:
Barbarie è mediâ præclarum sidus haberent,
Et te Varronem tempora nostra suum.
Hanc tamen inscriptam his titulis posuêre columnam:
Iactura hîc laudum publica facta fuit.

IOAN. LATOMI.

Teutona terra suum quum miraretur Erasmum:
Hoc maius, potuit dicere, nil genui.
Quippe deos inter, cœlo ridente, relatum
Ipse suum dixit Iupiter esse genus.

IOAN. STIGELII.

Ingenium fueras tantum sortitus Erasme:
Vt tibi vix tulerint secula multa parem.
Multa reliquisti, sacrâ dignißima cedro:
Plura tamen poteras, & meliora dare.
Da veniam iuueni, si quid post funera sentis:
O quantum est vti munere posse Dei.

THEOD. BEZAE.

Ingens ingentem quem personat orbis Erasmum:
Hæc tibi dimidium picta tabella refert.
At cur non totum? mirari desine Lector:
Integra nam tantum terra nec ipsa capit.

EIVSDEM.

ἥμισυ τοῦ παντὸς πλέον εἶν' Ἀσκραῖος ἔειπεν.
ἥμισυ δ' ὡς οἶμαι τοῦτο λογισάμενος.

C. VRSINI VEHLII.

Incipiant omnes certatim, & nomen Erasini
Laude vehant: illis quantumuis diuite venâ
Pectus abundârit, duplicisq; opulentia linguæ
Mânet inexhausto sermonis flumine docti:
Inferiora suâ dixisse cupidine cernes:
Quum maiora suis cantârint viribus omnes.
Plurima sunt dicenda viri monimenta: benigni
Tum mores: niueæ tùm candor, & aurea vitæ
Norma, decor, Charites, mens dædala, mellea Peithô.
Dein fortunati verè nimiumq; Batauí
Nomine seu tanto, potiùs seu numine diuûm:
Postremò sibi Rotrodami præsignis alumno
Quàm benè præsentis Germania iusserit æui
Cedere Romanos scriptores, cedere Graios.
Ista canant, centumq; alias per carmina laudes,
Quorum Pierius Smyrnæ calor æquat alumnum
Pegaseum manant qui nectar, & Attica mella.
Ipse autem artificem post illa tacebo secutus:
Atridæ moestos nequijt quum pingere vultus
Nauiter, inducto texit qui cætera velo.

In obitum eiusdem.

H. EOBANI HESSI.

Eximium fato functum lugemus Erasmum:
Hoc duce qui Musis addita turba sumus.

IVLII CAES. SCALIGERI.

Tu né etiam moreris? ah quid me linquis Erasme
Antè, meus quàm sit conciliatus amor?
Tu né etiam? cui tam paruus fuit orbis, ut altæ
Expleres mentis flumina torua tua.
Ergo sidereis postquam est subuecta quadrigis,
Atque Dei læto lingua recepta sinu:
Ille ego, qui insanæ ridebam vulnera mortis,
Conditaq́ꝫ Aetnæà tela trisulca manu:
Ad quoduis stupeo momentum, ac territus asto:
Maxima quum videam numina posse mori.

IOAN. STIGELII.

Perdidit ereptum, Musarum munus, Erasmum:
Perdidit hei quantum Teutona terra decus.
Quo moriente ferunt Clarios cessasse liquores:
Et tremuisse altis totum Helicona iugis.
Nemo roget causam, quam vesper nouit & ortus:
Cuius erit testis nescia fama mori.

IOAN. SECVNDI.

Defunctus vitâ, longiq́ꝫ laboribus æui,
Hac situs est tandem doctus Erasmus humo:
Quem licet in serâ rapuerunt fata senectâ,
Et vita saturum sopijt alta quies:

80

Nos tamen hunc, velut immaturo funere raptum
 Flemus, & effusis diffluimus lacrymis.
Ille igitur periit: & quondam illa illa diserta,
 Et dulci manans nectare lingua tacet:
Ingeniumq; sagax, & amans virtutis & æqui,
 Omnia sub paruo condita sunt tumulo.
Illum igitur canos virtus lacerata capillos,
 Et Charites lugent, luget & ipsa fides:
Collectasq; rosas Permessi ad flumina nymphæ
 Inspergunt sacro Pierides tumulo.

GILBERTI COGNATI.

Magnus Roterodamus ille noster,
Hæc quo secula neminem tulerunt
Maiorem, neque prisca clariorem
Nôrunt tempora, nec cui futura
Parem posteritas habebit: ecce
Sub hoc marmore mortuus quiescit.

VITI COPPI.

Lacrymarum, te rogo, iam siste riuulos
Viator, & dulcem quietem floribus
Orna, Sabæo tumulum flore confouens:
Vixi satis: fati peregi tempora:
Non ocio, sed duris me laboribus,
Vnus quò plurimis prodessem, subdidi.
Sic docta primùm bella gessi Palladis:

Vt me ducem mirata sit Germania,
Suum me sæpiùs Ciceronem dictitans:
Tandem sacris sum litteris immortuus.
Hac fata lege subire, an non est vivere?
Rude donari, nisi forsitan mori putas.

SIMONIS VALLAMBERI.

Hoc quanquam tumulo mortale cadauer Erasmi
Mors claudis, id fermè est nihil.
Non huius virtus, spes, fama, scientia possunt
Claudi: quid, ô Mors, hîc habes?

DIDACI PYRRHI.

Postquàm importuno fato consumptus Erasmus
Desijt humanâ conditione frui:
Romani periêre sales, periêre lepores:
Et periêre omnes delitiæ, & Veneres.
Et periêre nouem decimâ cum Pallade Musæ:
Et perijt blandis Gratia mista iocis.
Et sic vnius perierunt omnia morte:
O grauis, ô doctis mors lacrymanda viris.

IOAN. MORELLI.

Corpus humo, superis animam, dat nomen in æuũ
Rex, Pietas, Virtus ROTERODAME tua.

GEORGII FABRICII.

Viuentem quem vix immensus ceperat orbis,
Clauditur exiguâ Roterodamus humo.

HENRICVS CORNELIVS AGRIPpa ab Netresheym.

Armatæ Militiæ eques Auratus: Iuris vtriusque & Medicinæ Doctor:

Carolo V. Cæſ. Aug. à conſilio & archiuis indiciarius.

INTER DIVOS *nullos non carpit Momus:*

Inter heroas monſtra quoque inſectatur Hercules:

Inter dæmones, Rex Herebi Pluto iraſcitur omnibus vmbris:

Inter Philoſophos ridet omnia Democritus:
Contrà deflet cuncta Heraclitus:
Neſcit quæque Pyrrhias:

Et ſcire ſe putat omnia Ariſtoteles: Contemnit cuncta Diogenes.

NVLLIS HIC PARCIT AGRIPPA:
Contemnit, ſcit, neſcit, flet, ridet, iraſcitur, inſectatur, carpit omnia,

Ipſe Philoſophus, dæmon, heros, Deus & omnia.

IN HENRICVM CORNELIVM Agrippam EQ. & IC.

Epigrammata.

ANONYMI.

Quem tibi subijciat spectandum hæc pagina, quæris?
Cornelius facie talis Agrippa fuit.
Ingenio quantus fuerit, quantum ore disertus,
Si vis scire, libros consule, certus eris.

HIERON. TREVTLERI.

Os tumidum, crassæq; inter Vaga lumina nares,
Nec monstri absimilis tota figura tua est,
Naturæ iam si qua fides adhibenda magistris:
Ignoret fraudes ecquis Agrippa tuas?

MARII CELSI COLENTINI.

Cur siluas traxisse ferunt, cur flumina fingunt
Orphea Threicio detinuisse sono?
Tartareosq; duces fidibus mouisse canoris,
Eumenidasq; feras, tergeminumq; Canem?
Saxa Cytheronis Cadmæa in mœnia dicunt
Cur Amphioniâ sponte coisse lyrâ?
Agrippæ facunda docet te pagina lector,
Quæ posset matres flectere Strimonias.
Præterea Oceani fluctus tibi monstrat aheno
Exiguo clausos paruulus iste labor.

M. AVRELII.

Vt tua Corneli Pallas, tuas maxima virtus
Afflat Apollineo pectus amore meum.
Non aqua, non ignis nostro sic vtilis ævo:
Vt sunt Pierij fœdera sancta gregis:

Luminibus serô sors obtulit invida nostris
Tot bona: tot nobis interiere dies.
Corrigitur dulci iactura grauißima fructu:
Est vetus à longâ mos properare morâ:
Tarda sibi validas acquirat gratia vires:
Vincamus stabili tempora prisca fide.

HILARII BERTOLPHI LEDII.

Solo nomine iam recens Agrippæ
Audito mihi, protinus per omnes
Iuro, numina sanctiora, Musas,
Vero verius esse, quod bonarum
(Sed si quis bene nôrit his abuti)
Nugarum cecinit parens Homerus:
Ἰατρὸς γὰρ ἀνὴρ, *ut inquit,* ἀνδρῶν
Ἐστ᾽ ἀντάξιος, *addiditq́ue,* πολλῶν:
Ausim his addere nunc & ipse, πάντων.
Sed quum nobilitas libens Agrippam,
Quanquàm nobilis est sat ipse per se,
Facundâ mihi buccinatione,
Vtq́ue ars, cura, fides pares in illo
Certent, colligis: Ingenî geniq́ue
Vi præstans, adeò boni feratur:
Ne mî secula quis vetustiora,
Nec cantet medicos diu celebres:
Hinc sint: Hippocrates abi: Machaon
Grandi cum Podalirio facessat:
Tantum non simul ô Apollinare

Hinc te numen ad Insulas beatas,
Maternam nisi mens adire Delon,
Legarem: nisi tam potens praesses
Ex aequo medicisque, vatibusque;
In quîs omnibus emicans Agrippa est:
Ceu tu sidera quum minora condis,
Nedum vel superat, vel aequat omnes
Modis omnibus & recentiores,
Modis omnibus & vetustiores.
Da mî secula iam recentiora,
Cerno bis medicos beatiores:
Iam Copus, Linacrus, Ruelliusque,
Adsurgent (mihi dictat haec Apollo)
Cedet mirificus Leonicenus.
Adsurges (praeit hic Apollo vati)
(Quid dicam omnia?) docte cum diserto
Cedes Symphoriane Martiano.
Cantet non Italus Leonicenum,
Non Anglus Linacrum, nec ipse Copum
(Erasmo licet audiente dicam)
Germanus, meritò licet celebres
Inprimis alios: nec ipse iactet
Gallus Campegium Ruelliumque:
Si qui sint alij, supersedendum est,
Iis quos barbaries recondit atra,
Et damnat tenebris latebricosis:
Et damnat latebris tenebricosis.

Poës: & Pictor.
diff.

Lis fuerat quondam: pictoribus atq Poëtis
Utri horum major cederet artis honor?
Pictores sese majores esse: Poëtæ
Ingeminat, nobis major habendus honor.
Defuit his judex, qui jurgia tolleret, æquq.
Ergo vocant Phoebum. Phoebus amicus ait.
Desinite, hoc solo præstat pictore Poëta,
Namq loquens pingit, pingit at ille tacens.

In Arrham veri
amoris:
Epigr: suu: adscribebat
Elias Kuntschig Bels[illegible].
Philiatros. Lipsiæ XXIII
Mai. A. XCIII. N.T.

S. DIRIGE GRESSÛS MEOS.

IN HELIVM EOBANVM Hessum Poëtam.

EPIGRAMMATA.

EVRICII CORDI.

Quisquis es, Hessiaci qui tot monumenta Poëtæ
Sub serâ quondam posteritate leges:
Non dubium est, aliquot merceris millibus, istum,
Talia qui scripsit, posse videre virum:
Sciréq; qui vultus illi, moresq; fuerunt:
Et quò tam doctos protulit ille modos.
Ecce videt præsens, auditq;, nec æstimat ætas,
Quanta sub afflato numina corde latent.
Nullus honor sacro, nulla est reverentia vati:
Quisque faber precium cerdoq; maius habet.

EIVSDEM.

Noluit à quouis Magnus pictore, sed illo
Pingi, qui tali primus in arte fuit.
Sic summum summus vatem Durere magister
Exprimis: at breuis hoc horula pendet opus.
Intereà nullum, cui cedunt omnia, tempus
Eximet, ingenio quod facit ille suo.

EIVSDEM.

Vidit ut horrentem barbâ sacra Pieris Hessum:
Plus, ait, hoc Getici cultor es ore Dei.
Me tamen hirta nihil vultus truculentia terret:
Quæ sequor ingenium, respicioq; tuum.

EIVSDEM.

Qui semel Hesiaci perspexeris ora Poëtæ:
Non cuius quæres hæc sit imago viri.

IACOBI MICYLLI.

Hessi Poëtæ si quis effigiem cupis
Veræq; vitæ cernere aliquam imaginem:
Saltem illius licet legas epistolas,
Quietis & secretiorum interpretes.
Nam nullius ita faciem Apelles pinxerit,
Aut ora speculum obuersa sic retrò refert:
Vt certa mentis est imago oratio.

ANONYMI.

Qui fuerit vati vultus, dum viueret, Hesso:
Expreßit tabulis ingeniosa manus.
Magnum opus ingenij magno celebratur in orbe:
Quo meliùs mentem pingere nemo potest.

IOANNIS STIGELII.

Hæc est Hesiaci grauitas non improba vatis:
Vtraque quem notum regia Solis habet.
Quem stupet Elysijs cantantem Naso sub vndis:
Cui dolet Andinum numen inesse Maro:
Itala quod debet tam multis terra Poëtis:
Hoc debes Hesso Teutona terra tuo.

HIER. TREVTLERI.

Hunc nisi iam nôris celebratum carmine vatem,
Consule Iessææ fila Latina lyræ.
Vt quis fortè pium vario nunc syrmate cœptum
Ringat, amo studium: primus at Hesse manes.

Non potest cuiquam male de Republica merendi iusta esse causa

Petrus Heigius V. I. D.
[illegible] Ros[illegible]
[illegible] 7 Maij ao 93
Witebergæ

90

Libri pictura ingenij.

IOAN. LAVTERBACHII.

Pictura mentis è libellis noſcitur.

Rex inter vates Germanos Heſſus, honeſtum
Cui magno Phœbus nomen honore dedit:
Simmichiden voluit Latio ſermone Poëtam
Qui cum Germanis, Mæonidenq́; loqui.
Corporis et vultus docet hac in imagine formam:
Artificis pinxit quem tibi docta manus.
Mentis & ingenij gaudes cognoſcere formam?
Ars dare pictoris quam tibi nulla poteſt:
Paſtores, ſiluæ, Pſaltes, Heroides, arma,
Heſſus quæ Nicro victor ab amne tulit:
Icones, elegi, præcepta ſalubria, threni,
Simmihides, Salomon, Mæonidesq́; dabunt.
Ingenij melior non eſt pictura libellis:
Ingenij è libris forma cuique patet.

In eiuſdem tumulum.

IACOBI MICYLLI.

Quid ſtas, Viator? aut quid hîc circumſpicis?
Tumulúmne vatis Heſſici?
Cui noſtra ſimilem ætas virum nullum tulit,
Nec fors futura vnquàm feret.
Tumulum quidem vides, vbi oſſa condita,
Cinerisq́; relliquiæ iacent:

Sed mens ſupremum propter aſsidet Patrem,
Cui ſoli hîc operatus fuit:
Vbi intuetur, quantum vbique gentium eſt,
Famæ receptaclum ſuæ.

IOAN. STIGELII.

Helius è viuis Eobanus ut exijt Heſſus.
Pierius ſiccis aruit amnis aquis:
Flumina fuderunt oculis manantia Muſæ:
Fleuit & abiectâ mœſtus Apollo lyrâ.
At Deus hunc rapuit terris, cœloq́ꝫ locauit,
Cantet ut in Chriſti carmina blanda ſinu.
Donec erunt Muſæ, dum voluet ſidera cœlum:
Carmine victuro nobilis Heſſus erit.

GEORGII FABRICII.

Hoc Eobane iaces tumulo: doctrina per orbem eſt
Nobilis. ô ſacri fulgida gemma chori.
Multa tibi debent artes, & plurima linguæ:
Et tibi de Libani vertice palma venit.
Iſaidæ iunctus, plectro modularis eburno:
Quæq́ꝫ carent, reicis carmina, laude Dei.

ADAMI SIBERI.

Cuius et vnde venit mihi vox tam dulcis ad aures?
An docta ad tumulum Calliopea canit?
Helius hîc vates Eobanus conditur Heſſus:
Non minor ingenio, Naſo Poëta, tuo.
Delius hunc luxit: triſtes luxêre ſorores:
Ardua Pimplæi quæ iuga fontis amant.

Q · M ·

Felix cui dederit medio-
cria commoda vitae
Notitiamque sui Filius
ipse Dei

Εὔχου καὶ
πόνει

Salomon
Alberti

Ipſe Meduſæi quem præpetis vngula fecit,
Deſtituit liquidas aridus amnis aquas.
Abſtulit hinc illum Chriſtus, cœloq́ recepit:
Ieſſæisq́, pium vatibus inſeruit:
Sorte ſuâ felix vbi, quem dum vita maneret
Cantabat, fruitur nunc propiore Deo:
Sub pedibusq́ ſuam cernit, ſua carmina, famam,
Tempore non vllo deperitura, legi.
Nam venit ingenio quæ laus, eſt ſola perennis:
Carmine quæſitum ſtat ſine morte decus.
Calliopæa refert hæc. ô cariſsime ſalue,
Gemmatoq́ vale digne cinis loculo.

IOACHIMI CAMERARII.

Hîc ſitus eſt Heſſus, patriâ tellure receptus:
Quò rediјt Domino ſe reuocante ſoli.
Dum circùm huc illucq́ vagus fert ſeq́ domumq́:
Quærit & Aonio præmia digna choro:
Nonnihil ille quidem reperit: ſed præmia Muſis
Huius nulla ſatis digna fuere viri.
Nec potuêre dari, neq́ ſecula noſtra tulerunt
Tantum, ætas Heſſum noſſet ut iſta, boni.
Gloria ſera venit meritis, poſt fata ſuperſtes:
Inq́ dies melior fama ſepulta redit.
Et tamen ipſe ſuæ cognouit nomina laudis,
Audiјt & tempus ſe celebrare ſuum:
Cepit & ingeniј de fructu commoda viuus:
Virtutisq́ ſuæ creſcere vidit opus.

Sed maiora ferunt insignia scilicet anni:
Viuentis cedens quos abit ante decus:
Illi etiam eximiæ famæ præconia mundus
Hesso, donec erit splendidiora ferent.
Hoc satis est. Hessi busto sepelitur in isto
Corpus: in æthereâ spiritus arce manet:
Per terras bona fama volat, speciosaq; laudis
Nomina, Pieriâ testificata manu.

IOAN. SCHOSSERI.

Desine vocales iactare Cayster olores:
Desine, Mantoâ qui fluis amnis humo:
Desine qui Phrygijs erras Mæander in oris:
Debilis in vestro flumine cantat olor.
Argutum tenuêre magis Pegnesus, & vndæ,
Quas Lanus Hassiaci torquet in arua soli.
Nec non Tyrigetûm nymphis adamatus Hieras:
Nobile Gymnasium cuius ad antra iacet.
Non vnâ contentus aquâ resonabilis ales,
In vario dulces ediuit amne sonos.
Dum Danaûm Latiâ memorauit prælia voce,
Prælia Dardanio perniciosa duci.
Dum caput attollens ad lucida sidera cœli
Diuinum sacro prodidit ore melos.
Nunc etiam superûm cœlesti sede receptus,
Cantat Iessææ consona verba lyræ:
Inter & aligeros cœtus diuina canentes
Obtinet inflexi gutturis arte locum.

IN IOAN. LVDOVICVM VIVEM Valentinum Philoſophum.

EPIGRAMMATA.

ANONYMI.

Fortè puer latebris maternæ vbi prodijt alui,
Viues Puer, ceciniſſe olor Phœbo ſacer
Dicitur: haud caſſo fatus ſic omine. Viuis
Nam clara fama vivet æternùm: Tethyn
Dum ſalſam auriferis vndis augebit Iberus.
Sapientiæ præcepta peruiuent tuæ.

Perennat eruditio.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Viuit ſuperſtes eruditus in libris.

Hiſpanæ Viues clariſsima gloria gentis,
Aonij Viues famaque luxq́; chori:
Multa reliquiſti poſtquàm monumenta ſuperſtes,
Ingenij multo parta labore tui:
Viuis, venturos vitæq́; ſuperſtes in annos
Excultis viues clarus honore libris.
Viue diu, Viues, vitale ſuperſtes in æuum,
Ingenij viuunt dum monumenta tui.
Non moritur, vita viuit præſente ſuperſtes
Ingenij viuus per monumenta ſui.

IOAN. LVDOVICI VIVIS Tumulus.

Hoc tegitur Viues tumulo, subsiste Viator:
Et presso pacis verba precare gradu.
Quin etiam costum, violas & thuris honores,
VIVI da promptâ debita dona manu.
Qui dum sic verbis rebusq; exornat ad vnguem:
Per non tentatas maxima quæque vias.
Nostra ætas vincit veteres, atque omnibus illis
Viuem, quem contrà ponere poßit, habet.

*

Parca ferox Viui vellet dum scindere filum:
Hos capiti aßistens edidit ore sonos:
Corpore soluam: tua sed monimenta manebunt:
Namque horum potui iuris habere nihil.

*

Quis iacet hic? Viues: heu heu fata aspera, tantum
De tanto his etiam sumere Viue licet.

*

Doctrinæ columen, decusq; vitæ
Viuem, ne tumulo hoc puta Viator
Condi, sed tenues soli fauillas.
Nam non mors violenta, non edaces
Ignes: non series vetusta secli,
Non vires chalybis licet potentis,
Non fluctus pelagi licet ferocis,
De vitâ poterunt tulisse Viuem,
Doctrinæ columen decusq; vitæ.

IN GVILIELMVM BVDAEVM Iurecos. & Consil. Regium.

Epigrammata.

IANI VITALIS.

Qui sanctum simul, & simul disertum
Exquiris sapientiæ magistrum,
Vltrà quid petis? hîc iacet Budæus.

IOAN. LATOMI.

Budæus columen decusq́; Graiûm:
Budæus Latiæ corona linguæ:
Budæus dubij lucerna iuris:
Budæus pater elegantiarum,
Et fons totius eruditionis:
Budæus patriæ iubar coruscum,
Regis delicium sui, suæq́;
Tempestatis honos, lepos, voluptas:
Hîc terræ exuuias reliquit, orbi
Famam, astris animam. Viator, ito.

M. SALMONII.

Budæus voluit mediâ de nocte sepulcro
Inferri, & nullas prorsus adesse faces.
Haud factum ratione caret: clarißima quando
Ipse sibi lampas, luxq́; corusca fuit.

MATTHAEI GRIBALDI.

Budæus, pater elegantiarum,
Ne Galli inuideant, facit, Latinis.

IOAN. IACOBI BOISSARDI

Gallia, disce bonas artes, queîs Graius abundat:
Hic Græcè est per quem tu doceare loqui.

THEOD. BEZAE.

ὅστις Βουδαῖον γλώσσης ὀνομάσσατο φοῖβον
ἀμφοτέρας, ὀρθῶς φοῖβον ἔειπε μάλα.
ἄξια δ' οὐκ εἶπεν. μείζων γάρ' κ' ἠελίοιο,
ὅς θνητοῖσι φάος καὶ καταδὺς παρέχει.

IACOBI MICYLLI.

Maximus heu fato rapitur Budæus iniquo:
Budæus patriæ gloria summa suæ
Cui similem toto vidit nec Sequana regno:
Nec Rhodanus quantis circuit arua vadis.
Scilicet Argolicæ potefecit hic atria linguæ:
Omniaq; à proprijs fontibus hausta dedit.

IOSEPHI à PINV
Eteostichon.

Occubuit clarus fato Budæus iniquo,
Astrææ in castæ Sole sedente sinu.

IN THEOPHRASTVM PARACEL-ſum Medicum.

FPIGRAMMATA.

Anonymi.

Corpore talis erat Theophraſtus is alter Apollo:
Haud feret Appelles, pectore qualis erat.
Ipſe lepram, phtiſin, podagram, hydropen abſtulit: ipſe
Hermes ceu, dium fundere nouit Aſoth.
Doctor doctorum doctiſſimus, arte medendi,
Qualibet ac Sophiâ, quam Philotechne colis:
Hunc relege, & normas Paracelſi cum Paramiro
Diſce: eris hinc omni tutus ab interitu.
Nunc cape per canones Theophraſtum cum Paragrano:
Erronum næuos non imitare tetros.
Hunc ſequere, & nugas Galeni cum Microtechna,
Et Labyrinthæis linque relinque libris.
Hunc Lyra mireris, Ptolemæe hunc, hunc Stagirita,
Bartole ſiue legas, ſiue Auicenna legas.
Huic adpicta vides, noſtro benè congrua ſeclo,
Fatidico quondam quæ dedit ipſe ſono.
Ecce ſiniſter ibi Doctorculus orbus ocello eſt,
Gemmam aurumq; gerens, hunc quoq; vincla gerunt.
A dextris Medicos Rediuiue librosq; ſchedasq;
Tam laceras propter dogmata manca ſtupes.
Poſt inſigne notat tacito multa abdita ſenſu:
Per duplicem mundi ſphærulam, & octo cruces.

Orbibus affixos flores perpende sacratos:
Cur trifida in medio cœlica gemma nitet?
Ad latus omne pias cernis, dicta aurea, voces:
Perpetuò has viuens pectore & ore tulit.
Hoc duce Naturam atq; Deum sectabimur vnos
Doctores, animum non vagabunde tuum.
A Ioue principium, medium, finem quoq; duxit:
Commisit soli seq; suosq; Deo.
Directam ipse suis sacra Biblia fixit amussim
Scriptis: quæ mentis sint monimenta piæ:
Sub quorum æthereos perspexit cortice fructus:
Qui fructus oculos non latuêre suos.
Deniq; Naturæ penetralia nouit alumnæ:
Quod de Alazothe, Sale & Sulphure cuncta creat.
Quatuor hinc doctâ benè condidit arte Columnas,
Omnibus has posuit, saxea fulcra, Sophis:
Singula quò scitu iucunda & commoda nobis
Non dubiâ fierent obuia plana fide.
Pharmaca nulla fide, sed sensu vera probauit:
Etsi animæ constet speq; fideq; salus.
Fidus enim à morbis populosq; ducesq; Machaon
Ipse Machaoniâ sæpè leuauit ope.
Quid moror? hic doctus, verax, minimeq; superbus
Pauperibus gratam ferre paratus opem:
Candidus & iustus, tùm castis moribus, almæ
Integrum vitæ ritè peregit iter.
Ergo vipereo Theophrastomastiges ore
Innocuum nocui ne lacerate virum.

Lumine pro tanto, Medico sit gratia summo:
Ingenio us similes det Theophraste tuo.

THEOPHRASTVS PARAcelsus veritatis Amatori.

Ille ego qui tantas infracto pectore curas,
Aerumnas, casusq; graues, durosq; labores
Exhausi, & crebro vigilatas ordine noctes,
Insanos æstus, immanis frigora Brumæ,
Insidias, structosq; dolos, & fœta periclis
Retia sustinui, dirisq; imbuta venenis:
Quum terras omnes, & quum maria omnia circū
Ignotas repetens calles, ignota viarum
Compita, præruptosq; aditus, imosq; recessus
Lustrarem, patrio latè seclusus ab ORBE:
Vt generi humano, totiq; ut sedulus orbi
Prodessem, leprasq; graues, dirasq; podagras,
Herculeamq; hydram, ac tetræ contagia pestis
Hydropisq; almâ frenarem monstra medelâ:
Ille ego, cui Magni mysteria cognita Mundi,
Tectaq; qui densis Naturæ Arcana tenebris
Ante oculos, ante ora hominum cernenda locaui:
Terreno terras erumpens vase reliqui,
Aethereas repetens arces, sacrataq; templa.

Hic vbi dijs mistus cœlesti perfruor aula:
Intereà & terris animi monimenta reliqui
(Thesaurum ingentem) nostrũ testantia nomen:
Quin etiam illustri clarum de lumine lumen
Accendi, radios totum quod spargat in orbem:
Cernere quò possent, quantis erroribus acti
Mortales, alto fuscarint lumina somno:
Hæc sunt, quæ terræ (sic dijs mandantibus) ipse
Munera discedens dederam: pro munere rursus
Quid tribuunt Roades, ingratæ pondera terræ.
Surgentem infesti tentant extinguere famam,
Deformi ut lacerent augustum vulnere nomen,
Ah immane scelus: nostris non Manibus illi,
Nec sacro parcunt cineri, extinctisq; fauillis:
Lurida virosæ reuomunt conuitia linguæ:
Et rapti furijs, Lethen, Erebumq;, Stygemq;,
Tergeminamq; sonant Hecaten, diramq; Megæram:
Atque alias in me medijs in faucibus Orci
Vltrices acuunt, toto conamine, belluas:
Flectere dum nequeunt superos, Acheronta fatigant.
Sed misera incassum luctatur turba: cerebrum
Inuida nequicquam tenues consumet in auras:
Fata obstant, altiq; Iouis veneranda voluntas.
Sunt semel informes disiecti sede Gigantes:
Tetraq; fulmineâ traiecit corpora flammâ
Flammiger Idacides: iacet æternumq; iacebit
Obrutus Enceladus, vasti qui pondere montis
Aestuat, & patulis exspirat faucibus ignes.

Quid pergis vires vltra? quid mœnia VERI
Ardua, sublimemq́; arcum, firmasq́; columnas,
Tam leuibus pilis, tam fractis concutis armis,
Quisquis es, & nostro tantum te opponis honori?
Parce precor miles tibi tu mollißime parce:
Si quæris fragili deformem illidere dentem,
Infringes solido, propriâ delusus ab arte.
Quin nec sola mei pugnant monimenta laboris,
Nec sola in terris, nullis ducentibus, errant:
Sed tuta incedunt validis stipata cateruis.
Ecce etenim surgit præclaris sedibus ortum,
Heroum genus, æterni Iouis alta propago:
Quod nomen famamq́; meam, laudemq́;, decusq́;
Hactenus oppressum, totum diffundet in orbem:
Diuitis ingenij sacrisq́; tuebitur armis,
Insanos morsus contra stimulosq́; furentes:
Hoc celsum celsâ Paracelsum sede locabit,
Nomina perpetuis ornatûm clara triumphis.
Nec procul ista dies: video surgentis Eoo
Claros Luciferi radios albescere cœlo.

PETRI MORELLI.

Ἑλλὰς ἐσαθρήσασα Θεοφράστου Παρακέλσου
Εἰκόνα, τῆς φύσεως φράζεό μοι πρόπολον,
Καὶ παλαιῶν δὲ χρόνων μυστὰς κορύφωσον, Ἀθλύης,
Εὑρήσεις τ' ἀναμὶξ εἰν ἑνὶ πάντας ἐμέν.

Τοῦνεκεν, Ἑλλὰς, ἔχε στόμα φιμόν. ὑπερβόρεός σοι
ἀντ' Ἀναχάρσιδος ὢν ἀντιπελαργεῖ ὅδε.
Τοῦδε μάθοις βιβλίοις γαίης κευθμῶνας ὀρύττειν,
Κἀψίδος οὐρανίης εἰσαναβῆναι ὄρη.
Τοῦδε μάθοις βιβλίοις φύσεως ζωαρκέα δῶρα,
ὄφρ' ἐνάριθμιος ἧς μακροβίων συνόδῳ.
Τοῦδε κ' ἐφημοσύνῃ, πινυτῷ τ' ἀποφθέγματι πιθείς,
ἢν σὸς ἔμεν δύνῃαι, μὴ ἔσο ἀλλότριος.

GILLII PINAVTII.

Græcia naturæ nunc contemplare ministrum,
Quum Paracelsæam conspicis effigiem.
Priscâ ætate tuam quotquot coluere Minervam
Græci: Germanus continet vnus homo.
Alter Hyperboreâ hic Anacharsis prodijt orâ:
Ingenio Argivas qui tibi pensat opes.
Illius è scriptis scrutari viscera terræ,
Excelsiq; potes scandere templa poli.
Sicq; maritare huic terræ cælestia dona,
Vt posis longos enumerare dies.
Illius & dicto si non parêre recuses:
Alterius ne sis, qui tuus esse potes.

IN SIMONEM GRYNAEVM Theol. & Philos.

EPIGRMMATA.

THEOD. BEZAE.

Te quicunque Simon Grynæe aspexit, amauit:
Splenduit in vultu gratia tanta tuo.
Te quicunque Simon Grynæe audiuit, amauit:
Facundo fluxit tantus ab ore lepos.
Amplius at cur non audire & cernere fas est?
Scilicet hoc fati vis inopina vetat.
Immò fallor ego. nam sint paucissima quamuis
Ingenij nobis scripta relicta tui:
Te spectamus adhuc, te nos miramur in illis:
Aeternoq́ manes dignus amore Simon.

Suos Deus tegit.

IOAN. LAVTERBACHII.

Non deserit malis timentes se Deus.

Hæc fuit effigies celebris virtute Grynæi:
Quem mirè Spirâ texit in vrbe Deus.
Quum blasphema Faber docuisset Episcopus ore
Indigno, verbis longè aliena Dei:
Accedit cupidus placidè conuellere dicta:
Eq́ sacris hominem vera docere libris:
Colloquium metuens, fingit se à Rege vocatum:
Cras & ad hospitij tecta redire iubet.

Intereà defert ad Regem labe carentem:
Supplicijq; pio trux meditatur onus.
Vix cœnæ, repetens socios, assederat, atque
Colloquij breuibus dixerat ore scopum:
Quàm priùs excipiat lictorum turba Grynæum,
Vir canus celeri mandat abire fugâ.
A socijs Rheni sic mox deductus ad vndam,
Lictorum Christo fugit agente manus.
Deserit addictos nunquam Deus, eq; periclis
Præsidio clemens eripit vsque suo.

MICHAELIS TOXITAE.

Quis hic sit, Hospes, scire vis:
Grynæus ille maximus
Virtutibus, scientiâ,
Vitæ probitate, moribus:
Vtraque sub Solis domo
Pijs amatus omnibus.
Vin' plura dicam? Apollinis
Decus fuit cognominis:
Nunc ornat ætheris domos.

IOANNIS SAPIDI.

Quæris, Simon Grynæus ille quis fuit?
Attende, dicam: magnus ille vir fuit:
Decreta Grammatices nihil nouit minùs
Quàm Priscianus: tam propè eloquentiæ

Ciceronianæ accesſit, ut nemo propiùs:
Chryſippon exæquauit in Dialecticis:
Non hoc Iopas melius increpuit lyram:
Numeri ſcientiâ τὸν αὐτὸν rettulit:
Talis Geometer, qualis Architas fuit:
Cognitionem habuit, ut Atlas, ſiderum:
De moribus conſimili Ariſtoteli modo
Diſſeruit & ſapientiâ cœleſtium:
Non Plinio Phyſice priores detulit:
Non ceßit Hippocrati medendi indagine.
Fuit alter Aurelius ſacris in litteris.
Iam quid ſacræ non attigit Poëſeos?
Quid eſt relatu dignum in hiſtorijs nouis
Et veteribus, ſimulq́ miſcellaneis
In lucubrationibus, quod neſcijt?
Linguis Palæſtinâ, Latinâ & Atticâ
Non aliter ac ſermone plebeio vſus eſt.
Sed quid opus eſt multis, fuit planè Hippias:
Aut alter, aut vel præferendus Hippiæ:
Grex diſciplinarum cui paruit omnium:
Quem luget extinctum meritò Cyclopædia:
Sui colit Grynæi quæ tumulum ſacrum,
Vt Apollini huius nominis ſuum nemus.

IOACH. CAMERARII.

Condita Grynæi tumulo hoc ſunt oſſa Simonis:
Qui tua vicinus flumina Rhene videt:

Hîc vbi præteriens Basileam diuidis vrbem:
Quò de Danubij venerat ille iugis.
Namque fuêre huius patria oppida parua Feringæ:
Nunc famâ ciuis magna sed illa sui.
Heu dolor, hîc nomen iacet illud Apollinis, & sunt
Hoc sacra Musarum corpora tecta loco,
Nam Grynæe tibi ingenuæ quid defuit artis?
Quæ laus doctrinæ? quiúe honor ingenij?
Quod studium veri? quantus fuit ardor honesti?
Inprimis sanctæ qui pietatis amor?
Hæc nos amisisse dole, & lacrymare viator:
Res caret hæc magno publica morte bono.
Tu viuis Grynæe quidem in cœloqúe, soloqúe:
Verè ibi, nobiscum fama decusq; tuum.

IOSEPHI à PINV.

Eteostichon.

Grynæe es duro resolutus carcere carnis:
Vrbs Rheni iuncta est quà Basilea vadis.

D. Wolffg. Severus
D. Maxim. Inf.
de Luthero.

Iapeti de gente prior, maiorq; Luthero,
Nemo fuit, sed nec, credo, futurus erit.

Polycarpus Lyserus D.
10. Maij. Anno 97.
Witebergae scribebam

MARTINVS LVTHERVS ISLEBII MANSfeldiæ Comitum natus, anno M.CCCC.LXXXIII.
Primis Magdeburgi & Isenaci imbutus literis:
Magister Philos. creatus Erphordiæ anno M.D.VIII.
Mox, anno insequente, quò magis Theologiæ vacaret, Monachus ibidem Augustinianorum asscriptus ordini:
Quadriennio pòst, auspicijs Friderici Sax. Elect. Vitebergam, ad sacras profitendum euocatus literas:
Romam, componendis religiosorum dissidijs, auctoritate ablegatus publicâ:
Sacros. Theologiæ, eodem post reditum anno Doctor creatus:
Ac tunc demum, Romanâ inspectâ curiâ, Orthodoxæ religionis studio instaurandæ incitatus maiore diuinitùs:
Quam è tenebris in lucem primò eductam anno M.D.XVII. tùm scriptis in publicum propositis innumeris, tùm liberâ semper professus voce coram Imperio Rom. vniuerso:
Formulâ tandem fidei Euangelicæ in Comitijs Augustæ Carolo V. Cæs. Aug. publicè exhibitâ, & ab eo confirmatâ:
Quem nec Regum aut Pontificum vis vlla, nec Sophistarum innumerabilium fraus vnquam vel tantillum terruit:
Seculi sui Propheta vltimus: Auriga & currus Israel:
Obijt placidè in patriâ, ipso Concordiæ secum ad cœlum subuectæ die, XVII. Febr. anno M.D. XLVI. Aet. LXIII. sepultus Vitebergæ.

IN MARTINVM LVTHERVM

Eteosticha Ioan. Stolsij.

Annus natiuitatis 1483.

Natus es Islebij diuine Propheta Luthere:
Relligio fulget te duce, Papa iacet.

Annus Magisterij Philos. 1503.

Erfurdi iuuenis titulos capit vrbe Magistri:
Lustra suæ ætatis quattuor acta colens.

Annus Monachatus. 1504.

Vana superstitio corpus iuuenile cucullo
Ornat: id omne tibi fraudi age Papa fuit.

Annus Professionis Viteberg. 1508.

Mittitur Albiorin, Christo auxiliante, Lutherus:
Quantus erat vates, gloria quanta scholæ?

Annus Doctoratus, & peregrinationis Rom. 1512.

Staupicij est iussu titulos Doctoris adeptus:
Vt trucis Italiæ venit ab vrbe Lupi.

Annus Religionis instauratæ. 1517.

Relligionis opus cœno extrahis, auspice Christo:
Verax ô dextro nixe Luthere Deo.

Annus confessionis coram Caietano Augustæ. 1518.

Augusta Christum profitetur in vrbe Lutherus:
Non curans vultus, Præsul acerbe, tuos.

Annus disputationis Lipsicæ. 1519.

Eccius est iusti victus virtute Lutheri:
Disputat ut Iulij, Lipsia in vrbe, die.

Annus confeßionis in vrbe Vangionum 1521.

Cæsaris ante pedes, proceres stetit ante potentes,
Accola quà Rheni Vangio littus adit.

Annus Pathmi. 1522.

Carlstadij ob furias ad Saxona tecta cucurrit:
Faucibus ex sæuis rursus ouesq; rapit.

Annus Matrimonij. 1525.

Seditio agricolæ ferro est restincta potenti:
Fœdera coniugij casta Lutherus init.

Annus conuentus Marpurgici. 1529.

Marpurgi cœnæ Christi ferit acriter hostes:
Stabat ut à sæuis cincta Vienna Getis.

Annus confeßionis Augustanę exhibitę Carolo V. Imp. 1530.

Augustæ statibus fidei confeßio cunctis
Proposita est: Christi gloria læta redit.

Annus obitus. 1546.

Nona bis obscuro lux Februa constitit ortu:
In patrio ut moreris, clare Luthere, solo.

De Eodem. Ioan. Stigelij.

Fortis & extremæ verax ætatis Helias
Celsa pius cœli tecta Lutherus habet.

Adami Siberi.

Quæ genuit, rapuit te sancte Isleba Luthere:
Cœlo animus fruitur: Leucoris ossa tenet.

70

EPIGRAMMATA,

IN MARTINVM LVTHERVM Antichristi ~~domitorem~~.

THEODORI BEZAE.

Roma orbem domuit, Romam sibi Papa subegit:
Viribus illa suis, ~~fraudibus~~ iste suis.
Quantò isto maior Lutherus, maior & illa,
Istum illamq́; vno qui domuit calamo.
I nunc Alciden memorato Græcia mendax:
Lutheri ad calamum ferrea claua nihil.

IOAN. MAIORIS.

Lutherus Decimum confecit strage Leonem:
De clauâ noli quærere, penna fuit.

IOAN. LAVTERBACHII.

Magnum decus Pietas & Eloquentia.

Teutonidûm celebris pietate propheta Lutherus,
Thesbites zelo tertius, orbe suo:
Non pius humanis modò traditionibus, auctas
Restituit purgans relligonis opes.
Dum lucem tenebris prudens secreuit, & hostes
Confudit solitos bella mouere Deo.
Verùm idem docuit patriæ quoq; gloria linguæ
Germanos magnâ dexteritate loqui.
Hinc ingens meruit venturos nomen in annos:
Gloria relligio, gloria ritè loqui.

EIVSDEM.

Cœli columnæ sunt pij precatio.

In terras prono rueret ne pondere cœlum:
Supposuit cœlo brachia magnus Atlas.

Cum dulci rueret ne tellus Teutona pace:
Suffulta eſt precibus, magne Luthere, tuis.
Magne Luthere tuis precibus dum raptus abiſti:
Cum dulci tellus Teutona pace ruit.
Doctor Atlas omnis ſincerus vertice mundum
Suſtinet: effundit quum pius ore preces.

GEORGII FABRICII.

Vnius Chriſti certare & fidere verbo,
Hæc tua vis ingens, magne Luthere, fuit.
Nemo erat afflictos ſolari mitior illo:
Nemo repugnantes ſpernere maior erat.
Ille malis hoſtis, dum viueret: ille verenda
Bella ſepultus adhuc pro pietate ciet.
Si quæris tumulum, tumulum tibi Leucoris ora
Monſtrat: ſi mentem, mens viget alta Deo.

HIERONYMI TREVTLERI.

Multa tuli, docui, ſcripſi, patriæq́ revexi
Poſt tenebras fidei lucidioris opus.
Hic tamen, ut miſeri pereant rixando nepotes:
Gloria ſi qua mea eſt, gloria tota Dei eſt.

EIVSDEM.

Islebij natus, ſuperis quoque redditus oris,
Convellis tumidi regna, Luthere, Papæ.
Poſtera ſi ſancti benè dogma ſecuta fuiſſet
Turba ducis, iam nil fraus tua, Roma, foret.

IOACH. à BEVSTH.

In sua concessit quo tempore fata Lutherus,
Mortuus est puræ religionis apex.
Mens it ad astra, die cui dat Concordia nomen:
Lutherum in cœlum quæ comitata redit.
Huic quia successit lacerâ Discordia veste:
Da populo Eliæ pallia Christe tuo.

N. REVSNERI.

Seu lucem Decio virgo Concordia passa
Cæsare: Romanis seu Dea culta sacrat:
In cœlum quando remigras, diuine Luthere,
Mortuus, & superûm regna beata colis:
In cœlum pariter remigrat Concordia tecum:
Pulsaq; fit comes huic cum Pietate Fides.
Pro quibus hinc toto Vis & Discordia mundo,
Et cum Bellonâ regnat Erinnys atrox.

Alēs in Elenchis.

Principium, ut dici solet, est pars maxima totius: ideoq; difficilimū.

M. Antonius Eronymus
Carinthius. Witeb. s:
Anno 1591. 21. Aug:

IN IOANNEM SCHONERVM Mathematicum.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Astrorum motus, & fata regentia mundum
Qui norunt, multos Francica terra tulit.
Hesperus at quanto, quàm cætera sidera, fulgent,
Splendidior, vultus Sole regente suos:
Tantum præ reliquis caput extulit vnus & alter:
Secula vix maius prisca tulêre decus.
Regius, alter erat, cui Mons cognominis vsum,
Et natale solum, primaq; tecta dedit:
Qui procul Ausoniâ decessit in vrbe Ioannes:
Artis ibi specimen quum daret ipse suæ.
Alter ab hoc viuit Schonerus, laudibus artis
Non tamen inferior, quàm fuit ille, suæ.
Nostra quoq; his ducibus peragrarunt lumina cœlum:
Barbarico fuerant quæ vitiata luto:
Vtq; ferè extinctam reuocauit vterq; Mathesin:
Sic tantum peperit laudis vterq; sibi:
Terra tibi quantum Bœotica fortis Orion,
Et Libycæ Atlanti debuit ora suo.
Hæc igitur vultus Schoneri monstrat imago:
Ingenium libris exprimit ipse suis.

IOAN. LAVTERBACHII.

E voce verbi fata consistunt Dei.

Orione suo quantum Bæotia, quantum
Lætatur Libye diues Atlante suo:
Schonero tantum lætatur Francia, cuius
Ingenio sedem tota Mathesis habet.
Signorum positu, fati cœloq; tabella,
Iudicio quæ sint cuiq; tenanda pio:
Qua globus, & terræ, & cœli ratione struendus:
Ingenti solers dexteritate monet.
Obseruans idem longo quæ sumpsit ab usu
Vt teneas, facili tradita lege docet:
Cuique suam cupidus fortunam dicere causis
E Physicis, ut te motibus astra iubent.
Ne cum cœlesti referas pugnantia verbo:
Scripturæq; vagans transgrediare viam:
Cœlestis fines intra te comprime verbi,
Quàm fatis, verbo maior habenda fides.

Paul
πάντα ἰσχύω ἐν τῷ
ἐνδυναμοῦντί με
Χριστῷ
Caspar Peucerus
D. 8 Feb. Jul
Ao 1591

Omen erat certe nomen fecisse Beato:
Hic primus Rhenum sic beat: ille virum.

IN BEATVM RHENANVM Historicum.

C: VRSINI VEHLII.

O mihi post magnum, venerabile sidus, Erasmum:
Nunc quoq; vix illo, culte, Beate, minor.
Tota nihil vobis Germania doctius ingens,
Forsan & haud aliquid doctius orbis habet.

IOAN. ATROCIANI.

Doctior, an melior, nostrum hæud finire Beate:
In te nam certant hæc generosa simul.
Non te pro meritis possem laudare Beate:
Nam superat Musam candida vita meam.
Longiùs & tua deuincit doctrina canentem:
Et vincit vires, magne Beate, meas.

GEORGII FABRICII.

Quicquid habet nostro Germania tempore lucis:
Debetur studio, docte Beate, tuo.

AEG. PERIANDRI.

Qum cupio laudes pleno cantare theatro,
Imbelli quamuis lege, Beate, tuas:
Succumbunt vires, & robora parua Thaliæ:
Filaq; Castalio tincta liquore cadunt.
At dicam, multum debet tibi lingua Pelasga:
Et multum Latij Musa diserta soli.
Nomine cum tanto dicetur Teuto beatus:
Quòd tantum Musæ lumen habere dedit.

HIER. TREVTLERI.

Teutonidos quantum Rhenus præstantior vndis:
Rhenanus nostris dignior historicus.
Omen erat certè nomen fecisse Beato:
Hic primus Rhenum sic beat: ille virum.

FR. RAPHAELENGII.

Plurima scripta notis præclara Beate beasti:
Estque beata tuo Teutonis ora stylo.
Quapropter varijs felix alebrabere terris:
Dumq́; beas alios, te simul ipse beas.

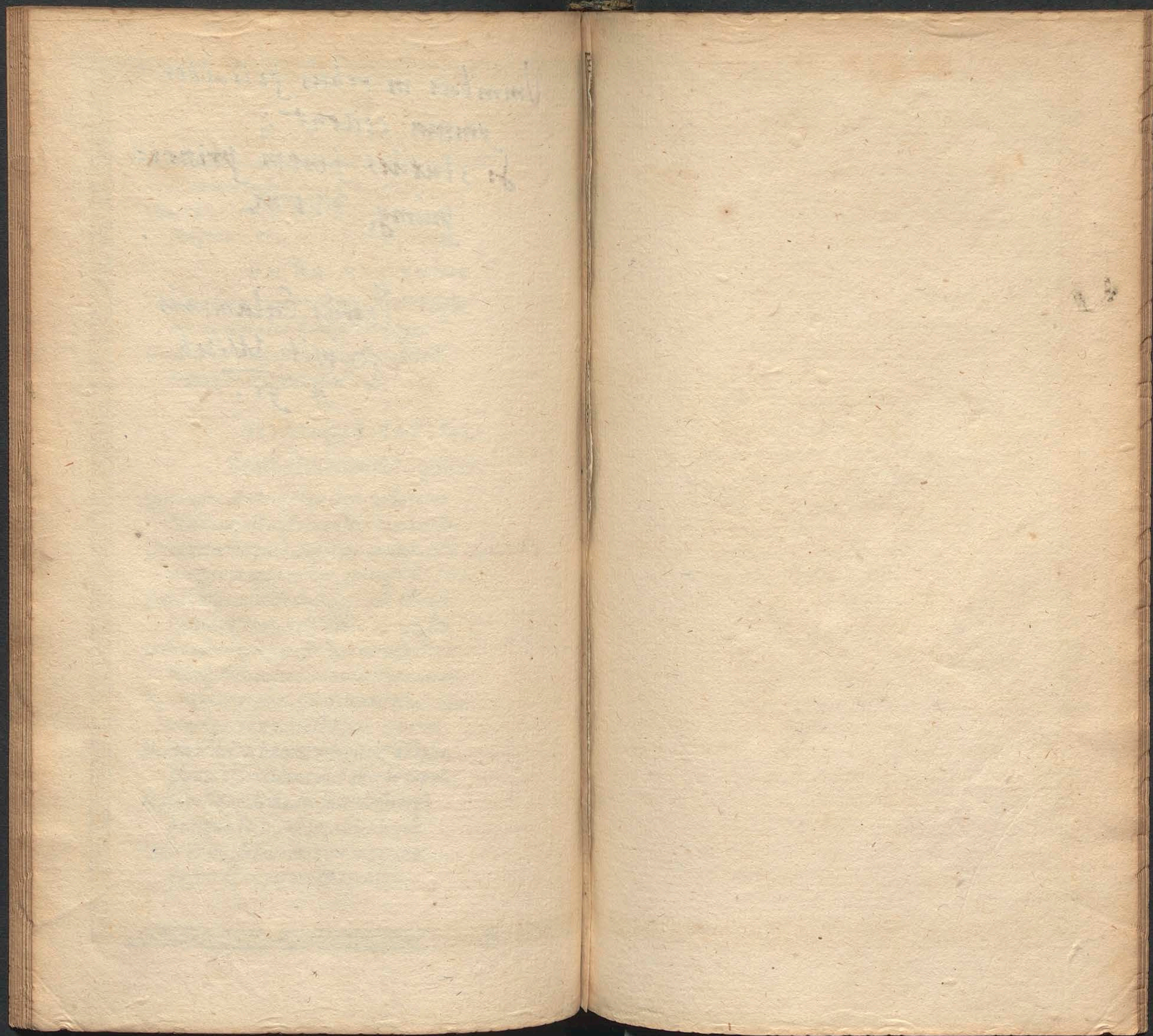
IOANNIS SAPIDI.

Beatus Rhenanus loquitur.

Quòd nunc illustrata suis Germania rebus
Nascitur: est nostri non leue Martis opus.
Quòd veterum purè auctorum monumenta loquuntur,
Acceptum mihi & hoc, qui legit illa, ferat.
Quòd varijs inscripta notis, & picta figuris
Patria culta mea est: auctor & ipse fui.
Inde caduca mei pars sit licet obruta terrâ:
Parsq́; mei, cœlum, non moritura, colat:
Non humana tamen totus commercia linquo:
Nam partem partes hæ peperêre duæ.
Illa viros doctos linquet: linquetur ab ipsis,
Quum Sol occiduo tollet ab orbe caput.
Musa mei Sapidi me, consuetudinis ergò
Antiquæ, fecit post mea fata loqui:
Iussit & incidi saxo mea verba perenni:
Vt sint officij pignus & arra sui.

Omnibus in rebus feliciter
omnia cedent:
Si statues finem princi=
piumq́; deum.

Petrus Calaminus
scripsit Witeb.
Aº 91.

77

IN MATTHIAM ZELLIVM CAE-ſarisbergium.

Euangelium Dei donum.

IOAN. LAVTERBACHII.

Salutis eſt doctrina munus à Deo.

Argentina, Dei te patrum Zellius æuo,
Talis, qui cœpit verba docere, fuit.
Pertulerit quantos inuictâ mente labores,
Pro tenebris ſtuduit dum reuocare diem:
Florens eſt teſtis Reſpublica: teſtis in altâ
Qui tunc auditor ſedulus æde fuit.
Dante Deo obtinuit pulſis lux clara tenebris:
Vt niueo tandem redderet ore diem.
Hanc ſeruare Deus multos dignare per annos:
Vt niueo ſpargat clara nitore diem.
Quod luci tenebræ cedunt, verbumq́ſ ſalutis
Quod paßim regnat, munus id omne Dei eſt.

NIC: GERBELII.

Sex & viginti Chriſtum docet impiger annis:
Primus & inſuetum Zellius vrget opus.
Infenſus Papæ, ſcelerumq́ſ acerrimus hoſtis:
Nec minùs & molles ſæuus in hypocritas.
Parte aliâ nunquam, quos dura premebat egeſtas
Auxiliatrices deſeruêre manus.
Moribus & vitâ doctrinam expreßit: & ipſi
Mors fuit haud aliud, quàm ſopor eſſe ſolet.

ANONYMI.

Exegit decies ſeptenos Zellius annos:
Triginta in ſummâ hîc Parrochus æde fuit.
Quinque Euangelium docuit per luſtra renatum:
Hoſtis hypocriſeos, Pontificumq; grauis.
Cenſor erat ſcelerũ vehemens: quæq; ore profeſſus
Expreßit vitâ, pauperum vbique pater.
Lingua loquebatur, quæ corde animoq; ſedebant:
Nec quicquam inflatâ mente ſuperbus erat.
Omnium obit tandem luctu (mirabile viſu)
Dum ſedet, & ſanctas fundit ad aſtra preces.

IOANNIS SAPIDI.

Hoc Matthias iacet ſepulcro Zellius:
Qui Chriſtiani functus officio ſacro
Præconis apud Argentoratum, plus minus
Annis viginti ſex, eâ ſimul fide,
Eâ ſimulq; diligentiâ: ut opere
Sategerit præſtare quoque, quod docuerat.
Hinc eius in demortui funus dolens
Et mœſta prodijt ferè omnis ciuitas.
Is fruitur illâ nunc beatitudine,
Ad quam ſuum gregem vocauit ſedulò.
Optabilis mors, quæ benè morientibus
Finis ſui, æternæq; vitæ exordium eſt.

MICH. DOXITAE.

Primus in hac veram doctrinam Zellius vrbe,
Erroribus purgauit à quàm plurimis.
Hoſtis erat ſcelerum, cultor virtutis, amicus
Veri: nihil fortis timens pericula.

Aequauit vitâ doctrinam sanctus honestâ:
In pauperesq́; liberalior fuit.
Felix coniugio, felix florente senectâ,
Obit dolore ciuium grauißimo.

EIVSDEM.

Zellius, ut vitæ bisseptem lustra peregit,
Mutauit vitam nobiliore suam.
Illius, optatâ licet ipse quiete fruatur,
Argentina tamen tristia fata dolet.
Namque ita degebat vitam, ne cerneret vllum,
Vel virtute sibi, vel pietate parem.
Sex lustris Pastor summus, lustro at minùs vno
Sinceram docuit primus in vrbe fidem.
Præco pius Christi, sed Papæ asperrimus osor:
Zelo quippe malos oderat ille pio.
Dißimulare nihil, nihilis simulare solebat:
Sed par doctrinæ vitaq́; corq́; fuit.
Nocte dieq́; suas ædes patefecit egenis,
Et se pauperibus præstitit ille patrem.
Tandem, vbi sollicitè commissa Ecclesia Christo est,
Ex spirat, Domino vota precesq́; ferens.

HIERO. TREVTLERI.

Zellius Antistes tuus Argentina, nouatæ
Primus init, Christo sub duce, lucis iter.
Hic tibi Ianus erit: secli fermenta prioris
Qui videt: at lucis secla renata colit.

ABRAHAMI LOESCHERI.

Hîc situs est, placidâ consumptus morte, Mathias:
Si modò, qui viuit, mortuus esse potest.
Spiritus æthereas saluus peruenit ad arces:
Perpetuum toto nomen in orbe volat.
Hoc duce diuinum cœpit splendescere verbum,
Ac benè detersо clarius esse situ.
Asseruit summi crescentia dogmata Patris:
Dum vox, dum virtus, dum ratio vlla fuit.
Quisquis es, huic faueas, & fausta precare viator:
Et dic, sub terrâ molliter ossa cubent.

NICOLAI REVSNERI.

Te quoque Pontificum Zelli sacra ficta colentem:
Cæsareus cui Mons patria clara fuit:
Te fidei demum renouatum luce beatæ,
Quando Dei purè cœlica verba doces:
Argentina colit merito post funus honore:
Per te quæ cœpit noscere ritè Deum.
Fidus erat dux Pfarrerus, pariterq; Iacobus
Sturmius? hic Prætor, Consulat ille bonus.
Annorum moreris tandem satur, atque laborum:
Fatalis Iani lux tibi nona fuit.

Eteostichon.

Phœbus vbi rutilans Capricorni signa reliquit,
Zelli care, quies mors tibi visa fuit.

IN GASP. CRVCIGERVM. PETRI LOTICHII.

Ore tribusq́ potens linguis, & pectore Gaspar,
Talis, adhuc vitâ quum frueretur, erat.
Gaspar, ouile Dei qui rexit, vimq́ luporum
Reppulit, & iuuit relligionis opus.
Lustra sui nondum bis quinque peregerat æui:
Funere sublatus quum fuit ante diem.
Lucida nunc coràm, cœlesti sede receptus,
Quæ priùs ingenium calluit, astra videt.

GEORGII FABRICII.

Cui sacer est tumulus? Christo. quis condita seruat
Ossa chorus? Spes, & cum Pietate Fides.
Quis cubat hîc? Cruciger. quænam monimenta reliquit?
Plurima, præstanti non renuenda viro.
Qualis vita fuit? diuini plena timoris.
Quod munus? populum Christe docere tuum.
Quæ studia? in sacris libris perferre labores?
Quæ mens? digna bono, digna pioq́ viro.

IOAN. LAVTERBACHII.

Aeternæ meditans sedis contingere vitam,
Cogitur innumeras exsuperare cruces.
Casparus Cruciger, Doctor clarissimus, istud,
Ergo non frustra nominis omen habet:
Dum scriptis Christum confessus & ore salutem
In templis docuit sedulus, inque scholis.

Quas non ille cruces, quæ non mala passus, in astra,
Quò crucis, & mundi vi penetrares onus?
Dum crucis & mundi per onus penetrauit in astra,
Cum Christo Cruciger regna beata colit.
In Christo cruciger, qui non crucis horret acerba,
Post crucis ærumnas gaudia saluus adit.

ADAMI SIBERI.

Iam curis hominum exutus requiescis in vrnâ:
Iam vitæ Cruciger te mala nulla premunt.
Felix, cui mortis victorem in morte tueri,
Saluantisq́; frui contigit ore Dei:
Dum vixti, Christū linguâ es calamoq́; professus:
In Christum, cecidit nec tua morte, fides.
Ante Deum fulges, cœlo ceu Lucifer alto:
Tanta manet doctos gloria, tantus honos.

N. REVSNERI.

Tertia lux Idus sequitur quæ mœsta Nouembreis:
Heu fati Cruciger conscia magne tui est.
Cura tibi populum de relligione docere,
Atque sacros libros scribere cura fuit.
Leucoris ô quantum morientem luxit ad Albim:
Gymnasij cuius doctor, & urbis eras?
Floribus illa tuam memor hîc solennibus vrnam
Seruat adhuc, studij pro pietate tui.
At tua fama polo manet æternata soloq́;:
Et mens ætheriâ viuit in arce Deo.

IN VITVM THEODORVM Theologum.

EPIGRAMMATA.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Effigiem VITI pictura hæc monstrat inanem:
Conueniens nomen cui Theodorus erat.
Clara pios dedit huic urbs Noricaberga parentes:
Addidit ingenio sed sua dona Deus.
Ipsius mores casti & sine labe fuerunt:
Iustificâ coluit te quoque Christe fide.
Sparsit & in patriâ, constanti robore mentis,
Pura Euangelij semina voce suâ.
Ingenij monimenta sui, sed plura Lutheri
Edidit: his poterunt secla futura frui.

IOAN. LAVTERBACHII.

Vitâ exiens, præco Dei vitam petit.

Qui sacra collegit primus dictata Lutheri:
Et prælo, fierent ut manifesta, dedit:
Qui multos scripsit de relligione libello:
Et veram docuit mente probare fidem:
Claruit hac VITVS Theodorus imagine: magnâ
Pegnesi præco fidus in urbe Dei.
A vitâ quanquàm sortitus nomen habebat:
Annis vita tamen non diuturna fuit.

Aduersis longo conflictans tempore morbis,
Deserit in Christo morte solutus humum.
Spiritus ad cœlos, quos suspirauit, abiuit:
Cumq; Deo superûm sede beatus agit.
In Christo moriens, studijs qui profuit orbi,
Non moritur, vitam morte beatus agit.

ADAMI BIBERI.

Hic quoque Christe tuum nomen, verbumq; professus
Sincerâ fidei simplicitate fuit.
Doctrinam didicit quam præceptore Luthero:
Noluit ignotam ciuibus esse suis.
Audijt ergo illum Pegnesidos accola ripæ,
Tradentem veri dogmata pura Dei.
Audijt, & tali sese doctore beatam
Dixit arenoso Noricaberga solo.
Quid memorem, scripsit quos de pietate libellos,
Regnum oppugnantes, impie Papa, tuum?
Nunc in sanctorum cœtu, vatumq; patrumq;,
Perpetuæ felix tempora pacis agit.
Et vel inauratam cytharam dum tractat, acerram
Ante Deum vel, quæ thure referta, tenet:
Extincto pro se Christo debere salutem,
Illius adsertum seq; cruore canit:
Membra, domum mentis, lucis reditura sub auras
Norica terra tulit, Norica terra tegit.

PANTAL. CANDIDI.

O date Vite Deo, per templa, fauente, sacerdos,
Iuuisti studijs templa beata sacris.

MARTINVS BVCERVS SELESTADII CElebri Alſatiæ oppido natus, anno M. CCCCXCI:
Cui ex Dominicanorum cloacâ, Lutheri voce, VVormatiæ coram Cæſare liberè loquentis, excito, varijsque inſidijs pòſt appetito.
Reſtitutam apud ſe Argentina (vt & Vlma) lubens debet Eccleſiam:
Cuius & eruditionem ſingularem, & zelum pietatis eximium, cum eximiâ prudentiâ coniunctum, omnibus ſeculis teſtabuntur, tùm doctiſſimæ ipſius lucubrationes, & in publicis Comitijs diſputationes habitæ: tùm pro Eccleſiarum pace, quamuis non felici ſemper ſucceſſu, labores exhauſti:
Is igitur Theologus verè Aretius Bucerus, poſt vicennium integrum, quo Argentinæ ſacras literas in Eccleſiâ & ſcholâ docuit, in Angliam demum profectus:
Edouardo VI. Religioſſ. Rege vocante, Cantabrigiæ in Academiâ Theologiam, ſummo cum doctorum piorumque omnium concurſu, circiter biennium profeſſus:
Quum placidâ morte Prid. KL. Mart. anno M.D. LI. annum ætatis agens LXI. obijſſet:
Quinto pòſt anno, euerſo poſt Eduardi Regis obitum Religionis ſtatu, erutus cremat usque, anno M.D.LVI. martyrij palmam tulit:
Quarto rurſus pòſt anno, admirabili rerum viciſſitudine, ſub Eliſabeta Regina, iudicio aduerſus innocentem publicè reſciſſo, in integrum reſtitutus, anno M. D. LX.

IN MARTINVM BVCERVM. Theologum.

EPIGRAMMATA.

THEOD. BEZAE.

Natales Bucere tuos Germania iactat,
Natalibus felix tuis.
Quis verò & quantus fueris, tua scripta loquuntur,
Ad littus orbis vltimum.
De vitâ si quis rogitet, Germania dicet:
Inuita Bucerum expuli.
Ast ego sic pulsum (pia dixerit Anglia) foui,
Tandemq́; texi mortuum.
Verùm mox eadem (factum ô immane) sepulcro
Flammis cremauit erutum.
Fallor ego, totus terrenæ fæcis an expers
Bucere sic cœlum tenes?

IOANNIS CHECI.

Vita grauis misero, grauior mors: sed tibi tanto
Mors nec vita potest esse Bucere grauis.
Vita fuit Christus, mors lucrum: viuere cessas
Naturæ: at Christus vita perennis adest.
Alma fides Christi, quam tu super astra ferebas,
Te super astra eadem sustulit alma fides.
Quumq́; tui mores, pietas, doctrina probentur:
Mors tua non grauis est, & grauis est eadem.
Mors grauis est nobis orbatis lumine tanto:
Non grauis est tibi, quæ vita beata tibi est.

Doctrinæ studium, vitæ constantia, mortis
Exitus, ô idem sit mihi Christe precor.

ALEXANDRI NOVELLI.

Cognita Germanis, benè cognita sancta Britannis
Vita Bucere tua, & lingua Bucere tua.
Cognita sunt latum sanctißima scripta per orbem:
Queîs pia nulla magis, docta nec vlla magis.
Sed Cantabrigiæ, non toto cognitus anno,
Conditus es tumulo, magne Bucere, breui.
Sic Cantabrigiæ, fatorum lege, Bucere
Cognitus & decus es, conditus & dolor es.

GVILIELMI BVCLAEI.

Lis est, Germanus fueritne Bucerus, an Anglus:
Vtraq; gens, causam quo tueatur, habet.
Mundanum celebris fecit Germania ciuem:
Cœlestem ciuem terra Britanna facit.
Ad cœlum mundo longè est præstantius: ergo
Conditio melior terra Britanna tua est.

THOMAE HATGHERI.

Germanis Martine tuis, est nota Britannis,
Omni nota solo fama Bucere tua.
Te tua magnificis Germania laudibus effert:
His dedit, & nunc dat terra Britanna pares.
Omni nota solo, tua scripta Bucere leguntur:
Quæ prohibent dominum morte perire suum.

GVILIELMI VVICHANI.

Laudémne? an lacrymem tua tristia fata Bucère:
Nobis sunt sanè tristia, læta tibi.
Te nobis lacrymo, diuine Bucere, reuulsum:
Gratulor annexum te tamen esse Deo.
Funus idem vnius lætum est & triste Buceri:
Ipsa tamen maius gaudia pondus habent.
Non tibi, sed nobis moreris, Martine: beatus,
Qui moritur mundo, viuat ut ille Deo.

GVILIELMI DAII.

Et vitâ felix Bucere, & morte fuisti:
Et cœlum, geminâ sorte beatus, habes.
Quid viuus poteras optare beatius vnquàm,
Quàm viuâ summum voce docere Deum?
Quid moriens, quàm (quod viuus sæpè antè petisti)
Vita quod hæc docuit morte docere tuâ?
Scilicet hæc superas isti sortitus ad oras:
Vt meritò ex omni parte beatus eas.
Sic ô sic iusti misero rapiuntur ab orbe:
Ne videat mœstos turba beata dies.

THOMAE IEFFRAEI.

In sanctos sæuit mundus, fera bella minatur:
Nouit cum Christo vincere vera fides.
Bella gerit mundus tecum, diuine Bucere:
Tu semper fidei numine tutus eras.
Nobilis ô fidei doctor, Christiq; minister:
Tu procul à mundo nunc super astra manes.

P. CANDIDI.

Ornauit, docuit, conformauitq; Bucerus
Templa, scholas, vrbes eloquio, arte, fide.

IOAN. LAVTERBACHII.

Ecclesiastes orbis est ludibrium.

Doctrinâ rerum Bucerus cultus & arte:
Infidæ liber Sortis in orbe iocus:
Iactatus terrâ, pelagi iactatus & vndis,
Ob Christum forti pectore damna tulit.
Sortis contemnens ludibria, damnaq; rerum,
Doctrinæ sparsit semina pura Dei.
Non operum docuit meritis æterna mereri:
In Christo solo iustificante fide.
E patriâ cedens, à Rege vocatus ad Anglos
Externâ vixit, nec diuturnus, humo.
Hi sine mente fidem reuocantes, condita quamuis
Ingrati nudant corpora, dantq; rogo.
Pòst Regina tamen cum magno prorsus honore
Restituens cineres ponere curat humo.
Somniet in mundo ne verbi Doctor honores:
Sortis enim verbi est Doctor in orbe iocus.

ANONYMI.

Ludibrium sortis, variè iactatus ARETI,
Semina doctrinæ pandis vbiq; tuæ.

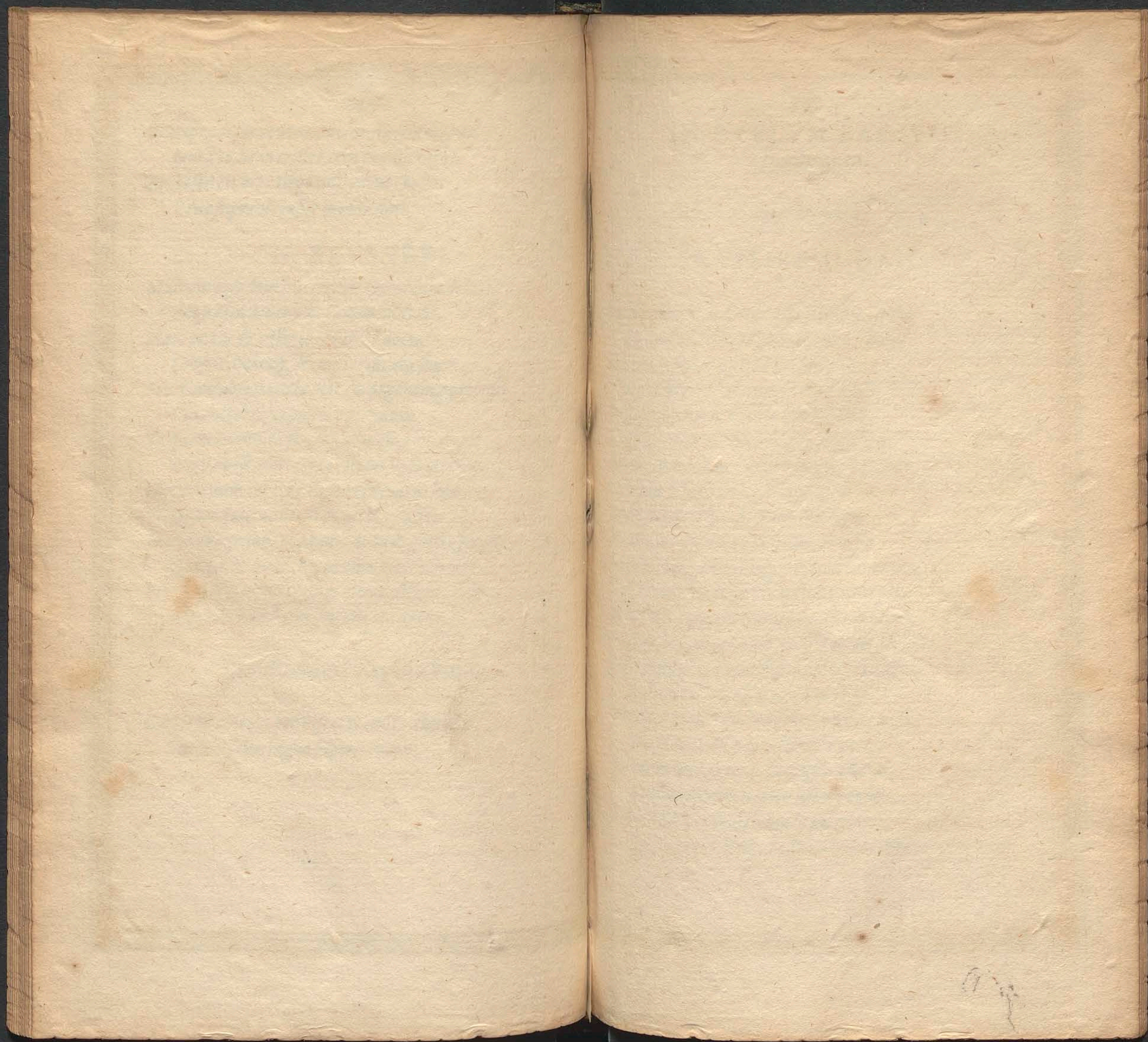
Præreptum fato tumulauerat Anglia corpus:
Quod cadit in tristes atra fauilla rogos.
Regia sed cineres virgo miserata repostos
Vrnæ supremo iussit honore dari.

N. REVSNERI.

Multum equidem Bucere tibi Germania debet:
Anglia sed debet plus tamen ipsa tibi.
Nam pietas & relligio te sancta docente
Crescit, habetq; decus clarificata suum.
Scit Cantabrigiæ urbs, scit & Argentina: probasti
Cui doctor fidei pectora plena piæ.
Te quamuis inuita fugat Germania: quamuis
Anglia post mortem te (scelus) ipsa cremat.
Quem viuum colit, & digno veneratur honore:
Quam facti tandem pœnitet vsq; sui.
Maior ab exequijs tua nunc quoque gloria surgit:
Quis sis, & quantus, pagina multa docet.
Februæ ter septena cremat, necat ultima: cœlo
Quæ tibi vita datur, vita beata datur.

Eteostichon Iosephi à Pinu.

Currit ut obliquo per Pisces tramite Phœbus:
Bucerus felix regna superna capit.

IN PAVLVM FAGIVM Theologum.

Epigrammata.

GVILIELMI DAII.

Bucero primas dedimus: tibi Paule secundas
En damus, Hebrææ gloria prima scholæ.
Hoc vno inferior Bucero Paule fuisti,
Quòd prior extremum cernis adesse diem.
Verùm illo maior Bucero Paule fuisti,
Quòd prior æterno es iussus adesse Deo.
In reliquo similem duxistis tempore vitam:
Ambo salutiferi bucina fida Dei.
Ambo stelliferi sparsistis semina regni:
Semina prouentu non caritura suo.
Vnde vtrunq; Deus magno dignatus honore,
Vtrumq; ad superi transtulit astra poli.
Et ne vestra queant communia fata putari,
Qualia sunt, quæ nos, vulgus inane, ferunt:
Mors postquàm è vitâ, solitâ vos lege tulisset,
Restituit sacris ossa cremanda focis.
Non ut confeßi tantùm, sed ut vltima paßi,
Scandatis celsi sidera summa poli.
Felices animæ, superas licet ijstis ad oras,
A nobis vestrum nomen abire nequit.
Eximiâ semper viuetis laude perennes:
Quam canet Aonijs nostra Thaleia modis.

IOSEPHI à PINV.

Eteostichon.

Sole orto volucrum Regina leuatur in ortu:
Fagius ut sensit tela cruenta necis.

GVILIELMI VVICHANI.

Dulcibus ut Christi Fagius requiescat in vlnis,
Sustulit è terris in sua tecta Deus.
Papa, quòd ut sanctus superas migrauit ad oras,
In terris tumulo non dedit esse locum.
Flammea sed primam sequitur mors altera mortem:
Quodq; erat in terris, id datur omne rogis.
Morte sed ex geminâ duplex en vita resurgit:
Altera dat terris, altera adesse Deo.
Mens agit in summis, licet ustus corpore, cœlis:
Viuere nobiscum viuida fama facit.
Esse quid hoc dicam? certè est mirabile dictu:
Interimunt vnum, non duo fata, virum.
Aspera nonnullis vitam mors abstulit vna:
Nil Fagio mortis spicula bina nocent.
Sic sanctis Dominus medijs dat viuere flammis:
Sic sanctâ iustus viuet ad usq; fide.

HVGONIS BLYTHI.

Fidus adiutor Fagius Buceri,
Sanctus Antistes fidei, remotis
Partibus terræ pietate notus,
Atque superstes.
Hunc quòd immites rapuère Parcæ,
Lugeat pontus, lacrymetq; tellus:
Atq; tu semper tumidos profunde
Anglia planctus.

90

IOACHIMVS VADIANVS SANgalli oppido Heluetiorum natus:

Poëta excellens, Mathematicus, ac præsertim
Geographus exactissimus:
Quod ipsius in Pomponium Melam commentarij, & trium orbis partium Epitome demonstrant:
Medicinæ denique Doctor insignis, publicè
in eâ Viennæ Austriæ adeptus
laureolam:
Adde etiam eâ tum ptudentiâ, tum integritate
vitæ præditus, ut ei patria summum
Magistratum vltrò detulerit:
Quin & Theologus sui seculi eximius,
Libris contra Enthusiastas sui temporis
editis compluribus:
Opere prætereà de Sacramentis fidei Christianæ scripto passim cognitus:
Lumen adeò disciplinarum omnium
clarissimum:
Suarum virtutum gloria fruens, iam senex,
placidissimâ felicissimaque morte,
beatam sui memoriam
relinquens.
E uiuis excessit, anno Salutis M.D. LI.

IN IOACHIMVM VADIANVM Medicum & Geographum.

EPIGRAMMATA.

IOANNIS CHESSELLII.

Quò tendis, Peregrine? vel quid erras
Longâ ambage diu, morasq; perdis?
Quæ terræ loca, fluminum meatus,
Quæ vrbes, qui maris accolæ potentis:
Quà dites Asiæ patent recessus,
Aut quà Marmarici fremunt leones:
Aut cui vecta dedit puella nomen:
Terram frugiferam & viris potentem,
Quam paßim memorant sacri & profani,
Si vidisse breui iuuat libello:
Sta, pausa, requiesce lassus: ecce
Hîc stant Mercurij duces columnæ.
Infesso pede, nec labore multo,
Per terras, pelagusq; fluctuosum
Te mirâ Vadianus arte ducet.

GEORGII FABRICII.

Tu ciues Vadiane tuos, vrbesq; gubernas:
Non tales vates expulit vrbe Plato.

GASPAR HEDIO GERMANVS
Etlingæ honestâ natus familiâ:

Friburgi primò, dein Basileæ opt. art. studijs eruditus:

Illîc Magistri Philosophiæ, hîc Doctoris Theologiæ nomen adeptus:

Ac deinceps, vixdum renatâ in Germania Euangelij luce, Moguntinus Ecclesiastes constitutus, anno M. D. XX.

Pòst veritatis luce illustratus diuinitùs,

M. Zellio, & M. Bucero tunc primùm Argentinæ verum instaurantibus Christianismum, adiutor & collega datus, anno M. D. XXIX.

Summi Concinator Templi, per totos annos XXIII. fidelis pariter ac diligens:

Summus præterea Philistor & Polyhistor fide digniss.

Obijt in Christo feliciter, magno sui desiderio cunctis relicto. XVII. Octobr. M. D. LII.

IN GASPARVM HEDIONEM Theologum.

EPIGRAMMATA.

MARTINI CRVSII.

Ἡδίων τὸ φάος λίπεν ἡδυεπὴς ἀγορητής.
  αἲ αἲ κάρτα θανὼν ἡδὺς ἀωρὶ γέρων.
κηρύξας χριστοῦ δὴν πιστῶς ἡδέα μῦθον,
  καὶ πιστευσάμενος σώφρονι τόνδε βίῳ.
ἐν τίνι παιδείᾳ τοίη νῦν αὖτις ἐσεῖται;
  τὶς δ' ἑρμηνεύσει βιβλία τόσσα πάλιν:
πρὸς τίν' ἀγωγὸν ἔτι σφι νέοι βλέψουσι πένητες,
  ἱέμενοι μαθέειν, οἷτ φίλον ἔρκος ὅγε:
ὦ κακότης ἀμὴ, μῆτερ θυμαλγέος ἄτης.
  σοὶ κολέων, τοῖον φῶτα κάλυψε θεός.
ἀλλ' ὀλίγοι βραδέων ἀνθρώπων αὐτὸ νοοῦσι,
  καὶ πλείστοις τὸ δοκεῖ δρᾶν φύσις, ἠὲ τύχη.
Ἡδίων σὺ δὲ χαῖρε, κακῶν προπεφυγμέν' ἀέθλων,
  ἐυνοίῃ βουλῇ ἀθανάτοιο θεοῦ.
ἡδόμενος δὲ μέως μαλακῆς ἐνὶ κεύθεσιν αἴης,
  πᾶσι σὺν ἐκλεκτοῖς ὕπνον ἴαυε γλυκύν.
μέσφα κέ σ' ἀνστήσας νεκυοσσόος αὖθις Ἰησοῦς,
  εἰς ἕδος ἀλήκτου ἡδὺ βίοιο τιθῇ.

HIER. TREVTLERI.

Hunc etiam reducis, preßâ caligine, verbi
Producis testem, maxime Christe, bonum
Plurima quò viuant sancti monumenta laboris,
Fac vigeat verbi lux recidiua tui.

160

SEBASTIANVS MVNSTERVS INGELhemij natus, anno M.CCCC.LXXXIX.
Matheseos Geographiæque, & in primis Hebrææ linguæ in Academiâ Heidelberg. studiosiss.
Professus ob id aliquandiu Franciscanorum ordinem Tubingæ:
Quò studijs huiuscemodi sibi vacare liceret impensiùs:
Præceptore vsus Ioan. Stoflero Mathematico excellentiss.
Demum sanctæ Linguæ Professor Basileæ constitutus:
Plurimis tum in sacras literas, tùm in varias Matheseos partes, scriptis in publicum editis:
Ac præsertim laboriosiss. illo Cosmographiæ opere, quo duce peregrinari terrarum orbem, domi etiam manendo, licet, egregiè nobilitatus:
Germanus Esdras, Straboque:
Immortali dignus memoriâ:
Quam ipse tot regionum, ciuitatum, familiarum, virorum denique nominibus pro virili conciliauit:
Peste correptus, solennem Ascens. Domin. Memor.
Anno Sal. M.D.LII. Aet. LXIII. morte piâ illustrauit.

Iosephi à Pinu Eteostichon.

Quintilis fuerant luces ut quinque peractæ:
Munstere è viuis te cita Parca rapit.

IN SEBASTIANVM MVNSTERVM Cosmographum.

EPIGRAMMATA.

Notabilia grata.

IOAN. LAVTERBACHII.

Gratum quod eruditionem comparat.

Ostendit faciem SEBASTIANI
MVNSTERI senis hæc tabella: doctus
Qui sex Cosmographos libros Mineruâ
Conscripsit facili: quibus notatu
Quæ sunt digna, refert, in orbe toto:
Siue hæc vecta suo tenet iuuenco:
Siue hæc dant Asiæ potentis oræ:
Siue hæc Africa fertilis dat agris.
In primis docet euidenter omne
Quod Germania continet notatu
Dignum: continet eruditione
Quod Germania grandiore dignum.
Gratum est, quicquid & eruditione
Dignum, vnáq; notatione dignum est.

FR. RAPHELENGII.

Si doctus cautum celebrauit Homerus Vlyssem,
Quòd varias gentes, variósque nosset populorum
Mores: quis te non, Munstere, celebret ametq́;,
Qui nosti hæc, quin & toti nota efficis orbi?

IN PETRVM APIANVM MAthematicum.

ANONYMI.

Mellis liquentis ſedulæ
Matres mihi dedére Apes
Cognomen orbi non nouum.
Graphicè ipſe terræ pendulum
Suis globum ſcripſi artibus,
Incognitiq́ȝ orbis ſinus.

Aſtronomia liberalis.

IOAN. LAVTERBACHII.

Cultoribus dant nomen aſtra ſedulis.

Dulce tibi nomen quòd apes, Apiane, dederunt,
Petraq́ȝ, nec pluuijs, nec ſuperanda Notis.
Non mirum, conſtans poſtquā ſcrutatus es aſtra:
Aſtra polis motu quæ patuêre ſuo.
A te dum terræ globus eſt deſcriptus, & omne
Quod vetus amplexu, quod nouus orbis habet.
Tu meritò rarâ mellitus in arte fuiſti
Magnis Cæſaribus, Principibusq́ȝ viris.
Donec erit terræ globus, aſtraq́ȝ cognita motu:
Semper in orbe tuum viuet vbique decus.
De terris meriti benè, de ſplendentibus aſtris,
Aeternant partum terraq́ȝ & aſtra decus.

EIVSDEM.

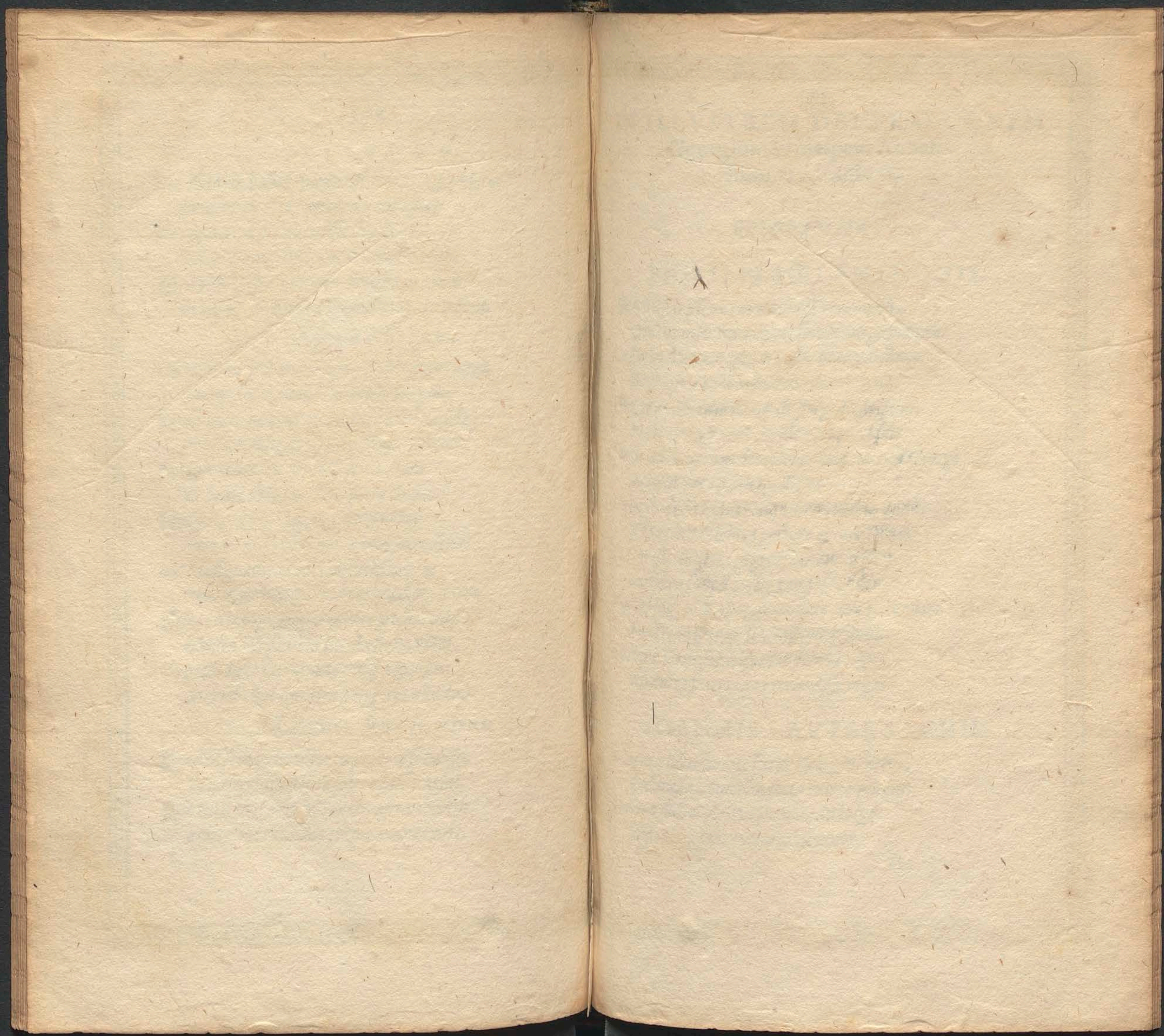
Hoc Apianus habet, quod erat mortale, sepulcro:
Immortale Deo tempora pacis agit:
Sic capit antè pio qui misit in astra labore:
Sub pedibus felix nunc videt astra suis.
Astra videt felix, quisquis demisit in astra
Et caput, & studuit quærere mente Deum.

ADAMI SIBERI.

Hos Apianus habet tumulos: da pinguia thura,
Sparge rosas, manes ac venerare pios.
Edidit hunc, nequiijt quà viuere Misena: semper
Præstantes agitant fata sinistra viros.
Excepit tellus, & fouit Norica: claræ
Et famæ docto nomina ferre dedit.
Iura poli, cœliq́ vias, & sidera nouit:
Trinacrio, celebri non minor arte, sene.
Fata resignauit, clades instare futuras
Pandit, & heu meruit vocis habere fidem.
Nunc cœlo positus, quæ mente solebat adire,
Omnia sub pedibus lucida signa videt.
Tu paßis luge Germania mœsta capillis:
Arte tibi hac similem non feret ulla dies.

AEGIDII PERIANDRI.

Quod te fert cœlum, fortis priùs ipse tulisti:
Te quoque supposito sidera fulsit Atlas.
Quæ tulit ingenio forti, mens astra tenetur
Sideribus: tumulus corpus inane tenet.

IN ILLVSTREM DEI PRAECONEM Georgium Principem Anhaltinum, & Ascanium.

EPIGRAMMATA.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Ascaniæ stirpis virtus est clara triumphis,
Ordine quos numerant secula longa patrum.
Cæsar in Adriaco quum gessit littore bellum,
Et fregit Venetas Maximilianus opes:
Dux erat Ascaniâ natus de stirpe Rodolphus:
Fixit & in Veneto multa trophæa solo.
Nunc ad maiorum decora hæc laus magna Georgi
Accedit verè principe digna viro:
Quòd sic doctrinam reliquis virtutibus addis:
Vt verum celebres pectore & ore Deum:
Et Christi illustres ingentia munera scriptis:
Iustificâ supplex quæ capis ipse fide:
Exemploq́ Esdræ populum dum iure gubernas:
Doctrinæ spargis semina pura simul.
Summe Deus, solus qui das felicia regna,
Ascanios fratres, te precor, ipse regas.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Clarus Anhaltinâ de stirpe Georgius heros,
Cui nulla è Ducibus secla tulere parem:
Hebræo doctus, doctus sermone Pelasgo,
Ausonioq́ fuit totius orbis amor.

Non modò purgatâ iam relligione, salubre
Agnouit sectans mente salutis iter:
Defendit scriptis quoque coram Cæsare magno:
Nec veram metuit voce docere fidem.
Quàm sanctus fuerit virtutum cultor, honore
Cum magno florens moribus aula docet.
Ingenuo gratus nullis non vixit amore,
Plebeijs paßim, principibusq; viris.
Iustitiæ leges, obseruantißimus æqui
Et pacis coluit quàm studiosus opes?
Hinc tantam meruit victuro nomine famam:
Quam maculis poterit nulla notare dies.
Effigiem specta pictoris, lucet in ore
Relligio, virtus, gratia, fama, Themis.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Principis Ascaniâ nati de stirpe Georgî
Quem cernis, tumulus proximus ossa legit.
Huic fuit Ernestus genitor, qui pacis amore
Promeruit Patriæ totius esse Pater.
Matris erat castæ Monsterbergensis origo:
Sincerâ coluit quæ pietate Deum.
Ascaniæ gentis virtus est clara triumphis:
Ordine quos numerant secula longa patrum.
Sed fuit huic fontes doctrinæ discere cura,
Quam nobis Gnatus tradidit ipse Dei.

Hoc ad maiorum decus addidit inclyta facta:
Præbuit & patriæ commoda magna suæ.
Esdras ceu quondam populo ius dixit, & idem
Interpres Solymâ legis in vrbe fuit.
Principis hic munus simul & pastoris obiuit:
Ipsius & mentem rexit, & ora Deus:
Iustificaq; fide capiens tua munera Christe:
Solius est cuius parta cruore salus:
Verâ luce Deum agnouit, precibusq; vocauit:
Numinibus fictis mens inimica fuit:
Nec virtutum vmbras habuit, sed pectora rexit
Ipse Dei viuens adsimilata ΛΟΓΟΣ.
Vrbibus in multis, flauus quas alluit Albis,
Et quas cœrulei præterit vnda Salæ:
Agmina collegit Christum celebrantia: spargens
Pura Euangelij semina voce suâ.
Fidus & ætati venienti testis ut esset
De Christo, patriæ publica scripta dedit.
Heîc frater lacrymans Ioachimus condidit ossa:
Viuit in aspectu mens, fruiturq; Dei.
O Deus, Ascaniam stirpem rege, numine serua:
Nulla venit nobis te nisi dante salus.

GEORG. FABRICII.

Ascanio Princeps de stemmate nate Georgi:
Inter sidereos gloria rara patres.
Tu Christum scriptisq; doces, tu voce fateris:
Tu celebras docto per sacra templa sono.

Extant & meriti monumenta salubria tanti:
O rarum sacri Principis ingenium.
Assyrium, tumbam circum, tibi spiret amomum:
Crescat & in tepido costus Eoa solo.

ADAMI SIBERI.

Hic tegit immiti consumpti morte Georgi,
Gentis Anhaltinæ Principis, ossa lapis:
Esset imaginibus qui quamuis magnus auorum
(Nempe Alberte tuum non latet Vrse genus)
Dotibus ingenij summi præstantibus auctus:
Virtutum maior nobilitate fuit.
Non illi linguæ, non culti pectoris artes:
Defuit aut docto Principe dignus honos.
Dum clarus titulo, dum sacrâ sede locatus,
Præpositi geminum nomine munus habet.
Misena quaq; sita est, quà Saxo fortis in armis,
Et de Virginibus nomina dicta tenet.
At Cybelesq; choros, Corybantiaq; æra perosus:
(O quantum est vni velle placere Deo?)
Sancta salutiferi magnò renouata Luthero
(Dire quid hoc frontem nomine, Papa trahis)
Sancta salutiferi complexus dogmata verbi,
Orator Christi pauperis esse tulit.
In manibus facunda viri sunt scripta diserti:
Illum quæ nullâ parte latere sinent.
Spiritus æthereas liber remeauit ad arces:
Cumq; pijs læta tempora pacis agit.

IOANNES AEPINVS HAMBVR-
gæ natus ciuitate Saxoniæ liberâ:
Præter multiplicem linguarum & artium hu-
manitatis eruditionem:
Primus ex Euangelicis Vitebergæ, vnà cum Gasp.
Crucigero & Io. Bugenhagio, Sacros.
Theol. Doctor salutatus, an-
no M. D. XXX.
Supremus Eccles. Hamburgensis Pastor
& Antistes posteà ordinatus:
Cui præfuit annos XX. circiter, summâ
cum fide & diligentiâ:
Saxonicar. Eccles. fidem ac religionem sa-
crosanctam & intaminatam con-
seruans perpetuò:
DIVINO NVMINE:
Contra Edictum Cæsareum, Augustæ
de re Ecclesiasticâ,
INTERIM,
Donec Synodus decerneret Oecumenica, in-
formandâ, promulgatum, anno
M. D. XLVIII.
Plurimis de religione scriptis libris optimè
de Repub. Christianâ meritus:
Obijt Hamburgi M. D. LIII. Aet. LIIII.
III. Idus Maij.

IN IOANNEM AEPINVM.

Philippi Melanthonis.

Hæc est Aepini Doctoris imago Ioannis:
Qui docuit castè dogmata pura Dei:
Saxonicoq; pios cœtus in littore rexit:
Fulsit & exemplis integra vita bonis.
Vrbis vbi Hamburgæ stant ardua mœnia claræ,
Massyliæ veteris quæ decus omne tenet:
Et superat meliore bono, quòd præbet honestum,
Et fidum hospitium, maxime Christe, tibi.
Inde etiam Aepinus vigilans & pectore firmo,
Errorum fucos depulit, atq; dolos.
Ergo Deo grates tanto pro munere dico:
Vtq; regat semper pectora nostra, peto:
Et faciat, semper nos vnum ut simus in ipso:
Aeterni Gnatus quod petit ipse Patris.

NICOLAI REVSNERI.

Libera vox, & mens constans tibi semper, et ardens
Pectus erat verâ cognitione Dei:
Sancte Aepine Dei præco: sacra pagina monstrat
Plurima, doctrinæ testis vbiq; tuæ.
Non fraus Pontificum potuit, vel Cæsaris ira,
Aut os, aut pectus grande mouere loco.
Saluificam tibi cura fidem manet vna tueri
Christi, qui nostræ jura salutis habet.
Quæ cathedram viuo, morienti Patria tumbam
Dat quoque: mens cœlo libera viuit adhuc.

104

191

IN IVSTVM IONAM Theologum.

EPIGRAMMATA.

EOBANI HESSI.

Linguâ nobilis, ore fulminator,
Cui mentem genius dedit beatam,
Dignum cœlo animum parente: Iuris
Humani simul & sacri peritus,
Et vates bonus, & Sophus disertus:
Hic est nomine IVSTVS ipse IONAS.

IOAN. STIGELII.

Quæ tibi sit doctæ IONA facundia linguæ,
Iampridem notum Rhenus & Ister habent.
Largior à summo ceu defluit æthere nimbus:
Sic fluit eloquij copia larga tui,
Nam tua seu teneat suspensam concio plebem:
Vix puto sic aliquem Nestora posse loqui.
Seu reddas Latio sanctos sermone Prophetas,
Pendet & à verbo docta caterua tuo,
Seu tua victuris mandes pia dogmata chartis:
Eloquij currunt flumina magna tui.
Qualia lactifluo depromit Liuius ore:
Conditor historiæ Roma vetusta tuæ.
Conseris at quoties cum magno verba Philippo,
Crediderim Crassum cum Cicerono loqui.

Quòd si fert animus facundo ludere versu,
Carmine par magnis vatibus esse potes:
Siue iuuat tacitas naturæ inquirere causas:
Hîc etiam ingenij vena diserta tui est.
Quæ sit & ingenuæ prorsus non improba mentis,
Atque omni grauitas asperitate carens:
Quis sit amor, quæ sit pietas, quis candor in omnes
Vix elegis videor dicere posse meis.
Officia officijs, & amore lucraris amorem:
Vtq; hominum celebret te genus omne, facis.
Viue diu felix, multosq; superstes in annos,
Perpetuo vatum carmine digne cani.

IN EIVSDEM TVMVLVM.
IOAN. STIGELII.

Tu quoque magnanimi comes explorate Lutheri,
Iustificam IONA docte docere fidem:
Quàm benè deponens onerosæ tædia vitæ,
Nunc alio meliùs viuis in orbe senex.
Sicut adhærentem latus ad sociale docentis
A sancto nunquam vate retraxit amor:
Sic monstrata sequens noti vestigia Christi,
Sparsisti vnanimi dogmata vera sono.
Pugnantem calamo, facundoq; ore tonantem
Te coluit veris turba dicata bonis:
Quum lacrymis iret lugens viridantibus Albis:
Fleret & adflictum Sennonis ora decus:

Te populosa piè complexa est Hala docentem,
  Atque aliò fato nollet abisse suo.
Excepit lætis venientem Francia votis:
  Doctrinâ nondum est quæ saturata tuâ.
Tu quoque fodisti fontes in valle doloris:
  Adfluit vnde animis tristibus orta salus.
Ergo coronatus cœlestia præmia doctor,
  Ante Deum, Christi munere, iustus habes.
Inter & heroas qui sicut sidera fulgent,
  Perpetuus cœli gaudia ciuis agis.
Sic age, viue, vale vitâ meliore superstes:
  Sola est in Christo viuere vita pijs.

EIVSDEM.

Nomen erat Iusto: cognomen nobile Ionæ:
  Cura Euangelium grata docere mihi.
Vrbs Hieræ primùm Musas me fouit amantem:
  Mox clarum eloquij viribus Albis amat:
Addictum celebri dum me videt ille Luthero:
  Ingenio merui nomen habere meo.
Hinc iusta ad celebres egit me causa Salinas:
  Doctorem excepit Francia læta senem.
Et docui, & vixi, monuit velut antè Lutherus:
  Pectore saluificam fassus & ore fidem.
Grata meos lêgit cineres Esueldia: mortem
  Ante homines obij: viuo sed ante Deum.

GEORGII FABRICII.

Non hac est Iusti Ionæ sub rupe sepulcrum:
Verùm est credentis molle cubile viri.
Ille pius Christum docuit: clausumq́ue salutis
Monstrauit, simul hoc ipse secutus iter.
In Christo cubat hîc: in Christo vita resurget:
Et promissa polo gaudia certa feret.

ADAMI SIBERI.

Sepulcri venerare marmor huius,
Quo IONAS cubat ille IVSTVS: ingens
Musarum decus, eruditioris
Sincerus Pietatis & magister.
Hunc Northusa dedit: docentis ora
Est miratus & approbauit ipse
Lutherus: dolet ac gemit paterq́ue
Albis, Sala paterq́ue flent ademptum
Omnes iudicij elegantioris,
Et boniq́ue viri, pijq́ue: cœlo
Ille, colloquio Dei, receptus,
Et Christi fruitur beatus ore.

NICOLAI REVSNERI.

Ius, Sophia, eloquium, IONA, simul addita Musa,
Quamuis emeritum te super astra ferunt:
Te Pietas tamen ipsa magis, Regina priorum,
Sanctaq́ue Relligio laudat, & vsque beat:

VVOLFGANGVS LAZIVS VIENNÆ Austriæ natus, anno M. D. XIIII.

Patre Simone Medico Doctore & Poliatro:
Medicus & ipse Doctor, & Philosophus excellens:
Philistor inprimis & Polyhistor maximus:
Rerum Romanarum & Germanicarum scriptor celeberrimus:
Patriæ suæ Viennæ, & totius Austriæ illustrator fideliss.
Totius Antiquitatis indagator solertiss.
A Ferdinando Cæs. Aug. non modò in consilium, verùm etiam ordinem allectus Equestrem:
Multis præterea & amplis ab eodem honorum insignibus nobilitatus:
Obijt diem suum Quinquagenarius in patriâ, Anno Salutis M. D. LV.

GEORGII CALAMINI.

Vt suggillari se Lazius audijt astris:
Vmbris nonne meis liuide parcis ait?
Quid si non licuit libuitúe referre, quod optas:
Nec generis potui facta videre tui.
Fortè futura vehent te, Liuide, secula; nescia
Genti principium cuique fuisse suum.

IN VVOLFGANGVM LAZIVM Cæs. Historicum,

IOAN. LAVTERBACHII.

Liuius historiæ Princeps, quo Roma triumphat,
Imperij florens fama quod orbe viget:
Quum patriâ vellet moriens discedere terra,
Elysiasq́; domos visere, lætus ait;
Aoniæ, summi proles Iouis inclyta, Musæ:
Et tu Pierio Pallas amata gregi:
Romanam vestro descripsi munere gentem,
Hactenus heroum fortia facta dedi.
Nunc mea cum nymphis æternùm turba valete:
Nobilis æternùm tu quoque Roma vale.
Scripta triumphantes contingunt nostra Monarchas:
Defunctus vitâ cum meliore labor.
Lazius, historicas postremo tempore leges
Obseruans, aliud texere perget opus.
Eruet Italiæ densis monimenta tenebris,
Quæq́; velut mediâ nocte sepulta iacent.
Dixit, & æterno compreßit lumina somno:
Elysijque peteus culta, reliquit humum.
Nunc acres subeunt tua LAZI pectora curæ:
Vt studijs surgat Roma renata tuis.
Liuius ut multos extendit nomen in annos:
Continget longos sic tua fama dies.
Omnia consumit. vel sint adamantina, tempus:
Scripta vetustatis nuncia tuta manent.

EIVSDEM.

Romanæ quæris celebratos urbis honores,
Terrarum quondam quæ caput orbe fuit?
Lazius historiæ veterum celeberrimus auctor,
De Româ scripsit quæ dominante, vide.
Ausoniæ fines, celebrem grauitate Senatum,
Præclaros bello militiaq; duces:
Difficiles pugnas, legiones, arma, cohortes,
Classes, hostili signa relata grege:
Diuersos ludos, varia ornamenta, sacrorum
Ritus, gentiles qui coluêre deos:
Hæc super à dominâ deductos urbe colonos
Cognosces: viuas ne rudis historiæ.
Historiæ præstant vitæ præcepta regendæ:
Alterius discas cautus ut esse malo.
Historiæ præstant, rerum mens gnara priorum,
Vt seræ curam posteritatis agat.

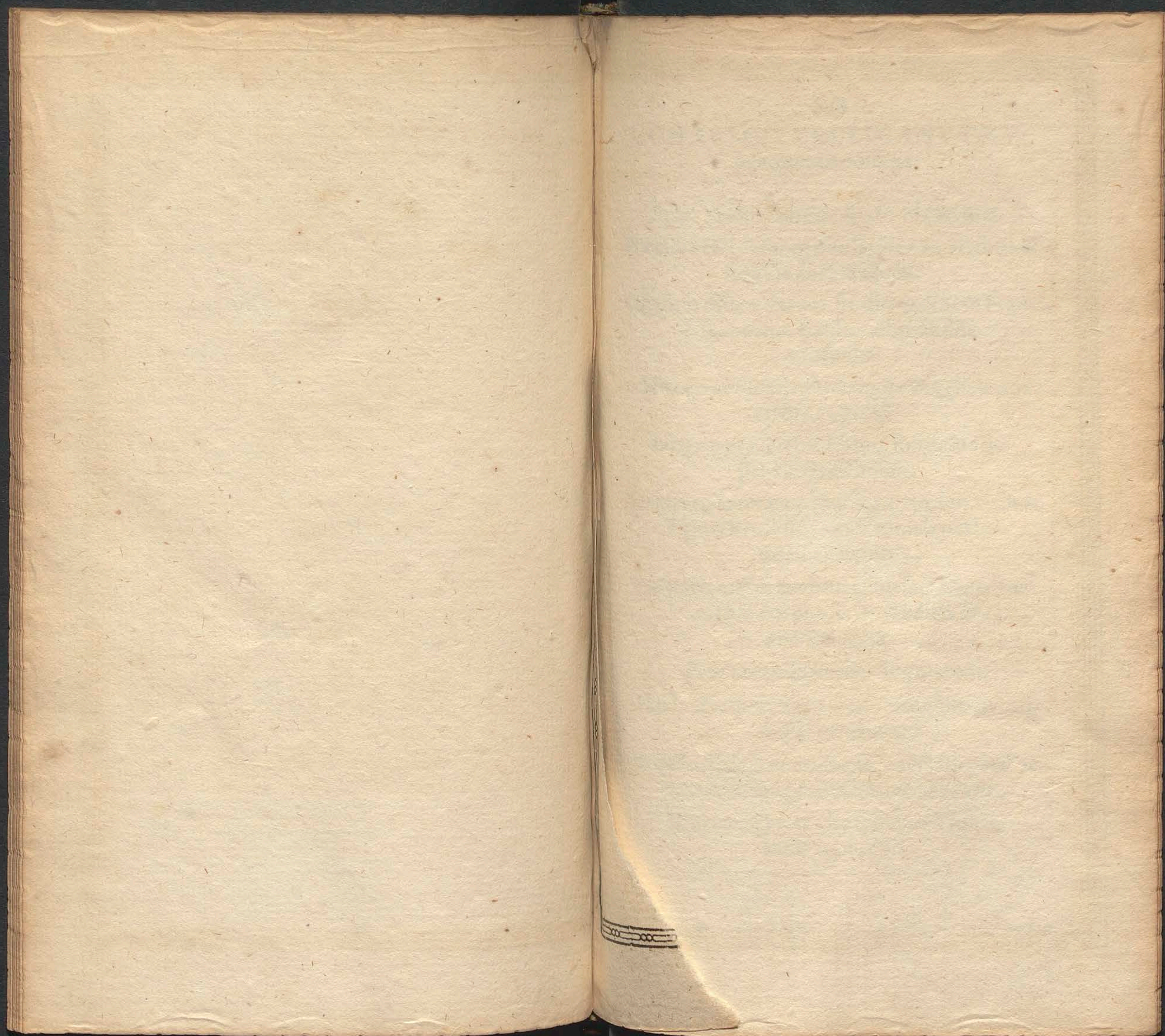
IOANNIS ROSINI.

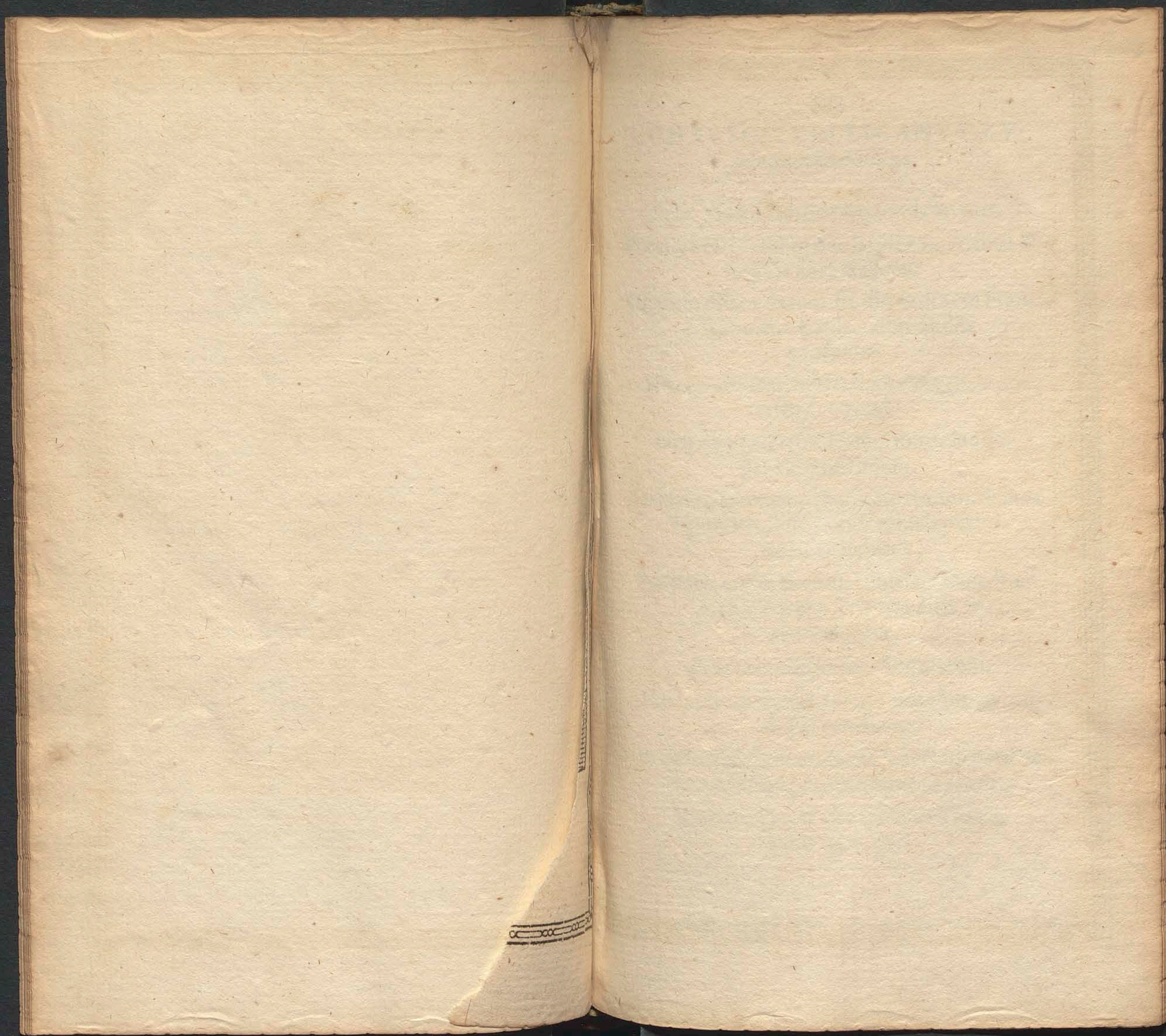
Illustres quæ terra duces tulit Austria, summis
Heroas habiles & tulit imperijs:
Luce suâ fraudata foret, ni gratus alumnam
Excoleres, tenebris erueresq; tuam.
Iam licet exiguâ per te spectare tabellâ,
Impositas arces montibus aërijs:
Flumina quæ properent medio miscerier Istro:
Auctior arentem quò riget Hungariam.

Et quæ clarum incunabula læta virorum:
Quorum posteritas gestit imaginibus.
Hic Ceres, hic mitis vestit fœcunda Lyæus
Aequora, formoso condecorata croco.
An tu plus igitur patriæ, vel debeat illa
Plura tibi, dubito: par utriusque decus.

GEORG. LOGI EQ. SIL.

Pannoniæ tepido tellus prædiues ab Austro,
Austria cui nomen nobilis aura dedit:
Tot regum fœcunda parens, tot quæ dedit orbi,
Et dominos porrò tempus in omne dabit.
Fœcunda ingenijs quamuis tot corda virorum
Docta dedit, quorum nomina clara vigent:
Hanc tamē ante alios tam pulcrè illustrat & ornat
Lazius, Austriaci fama decusq; soli.
Ipse suas artes docuit quem magnus Apollo:
Et geminæ hinc cinxit frondis honore comam,
Namque idem medica ante alios excellit in arte,
Et canit Aonio carmina digna choro.
Quin mundi cœliq; vias, & sidera nouit:
Terrarum & pulcras diuidit arte plagas.
Idem & res gestas facundo detonat ore:
Illustrat patriæ dum monimenta suæ.
Subq; oculis illam tabulâ tibi ponit in arcta:
Absens præsentem ut cernere ritè queas.
Nomine quo multū patria hæc sua debet alumno:
Quæ non ingratum, degeneremq; tulit.

CONRADVS PELLICANVS RVbeaquensis Alsatus:

Primis iactis studiorum fundamentis,

Præclarâ Heidelbergæ ac Basileæ in artibus & linguis navatâ operâ:

Quarum discendarum studio ordinem Franciscanorum Basileæ aliquandiu professus:

Mox eo abdicato, veritate Euangelicæ doctrinæ cognitâ,

Linguæ præsertim Ebrææ solidam adeptus cognitionem:

Sacrarum Literarum Basileæ primùm, deinde Tiguri Professor annis multis perhonorificè habitus:

Præclaris etiam in vniuersum sacrarum literarum corpus scriptis editis factus celeberr.

Præter eruditionem singularem,

Maximâ vitæ integritate, summaque vir modestiâ præditus:

In quâ ad extremam vsque senectam perseuerans, nemini grauis, omnibus gratus,

Migrauit ex hac vita feliciter Tiguri, anno M. D. LV.

IN CONRADVM PELLICANVM Theologum.

Epigrammata.

P. CANDIDI.

Quâ superûm quondam cœlesti ex æthere linguâ
Affatus sanctos est Pater ipse patres:
Exactum callens hanc Pellicanus ad vnguem,
Cumq; Deo potuit, cum superisq; loqui.
Macte vir ingenio: te sacri interprete libri
Sunt facti illustres iam magis atque magis.

AEGIDII PERIANDRI.

Hebræam nullo poteras proferre magistro
Linguam, quum Graiâ gratus in arte fores.
Ostendit liquido manans oratio riuo:
Quàm fuerit terno Teuto sub ore potens.

IN IOANNEM SLEIDANVM Historicum.

EPIGRAMMATA.

IOAN. LAVTERBACHII.

Est laude dignus, erudit qui posteros.

Quis status in terrâ fuerit, rerumq; per orbem,
Imperio Cæsar Carole Quinte tuo:
Quàm rigidos verax Ecclesia senserit hostes:
In Christo sperans regna beata fide:
Quos sit in aduersis pugnans experta patronos,
Qui veram sacris asseruêre fidem:
Vox Euangelij superatis sana tenebris,
Purpureum postquàm cœpit habere diem:
Sex & viginti Sleidanus tradidit auctor
Historiæ, facili dexteritate, libris.
Dum seris studuit prodesse nepotibus, ut res
Congressu possent commemorare bonas.
Est iustum meritas auctori dicere laudes:
Recta quòd historijs secla futura docet.
Erudit historijs seros quicunque nepotes,
Dignus, ut æternâ laude colitur homo.

IOAN. STVRMII.

Sleida mihi patria est prima: Argentina secunda:
Mortuus ut viuam, consequor historiâ.

GEORGII FABRICII.

Quos tulerint nostri pro relligione tumultus
Orsus es æternæ posteritatis opus.

MARTINI CRVSII.

Lugeo Sleidanum, quum cogito, qualis in illo
Dulcedo morum vixit, & oris honos.
Sed multò magis historiâ quum versor in ipsâ:
Hunc Deus expreßit, mox scidit inde typum.

IACOBI FABRICII.

Ingenio magnus, pietate insignior, arte
Sleidanus facilis, dulcior eloquio.
Vera sciens, nec vera tacens, & vana perosus,
Germanæ sapiens conditor historiæ.
Per patriæ, & caræ per posteritatis amorem
Temporis acta sui scripsit, & occubuit.
Ore Deũ, ut calamo, placidâ est in morte professus:
Improbe nequicquam rumperis inuidiâ.

GEOR. CALAMINI.

Iunctus qui patriâ, lare qui vicinus & ortu,
Et socius arte Sturmio
Aemulus & Musa fuit, & Ciceronis amore
Sleidanus hoc dormit loco
Quem pudor heu nimius, cælata corporis ægri
Contage terris sustulit.
Sanctas historiæ satagis cognoscere leges,
Fidumque pectus ac pium?
Scripta legas, memori quæ tunc Deus eximet æuo,
Si quando notitiam sui
Terris invideat: Simul & cum tempore rerum
Monumenta fortè concidant.

IN IOANNEM FORSTERVM Theologum.

Georgii Fabricii.

Sic loqueris Forstere, velut de semine cretus
Isacidûm: sancta est lingua paterna tibi.
Sic scripta exponis meritum testantia Christi:
Vt mânet libris cœlica vena tuis.
Ornetur tumulus sertis: cedroq́ linantur,
Commendant docti quæ monumenta viri.

Homo Dei imago. Esa. 43.

IOAN. LAVTERBACHII.

Laudare mortalis, Deumq́ue noscere.

E terris ad imaginem beatam
Est formatus homo, Dei parentis
Vt cognoscat in hoc doloris æuo,
A quo conditus est, Deum parentem:
Aeternis ut in hoc doloris æuo,
Toto pectore, viribusq́ totis,
Laudibus celebret Deum parentem.
Non tantùm didici Deum parentem,
Hoc quantum patitur doloris æuum,
Rectè noscere, sicut in salute
Christo se patefecit: inq́ Christo
Non tantum studui Deum parentem,
Hoc quantum patitur doloris æuum,
Toto pectore, viribusq́ totis,

In templis celebrare gratus: Ipse,
Nomen Gratia cui dedit perenne,
Forsterus quoque publicis Hebrææ
Linguæ sedulus in scholis Prophetas
Atque oracula Doctor explicaui.
Meo præstiterim quid in labore,
A me postgenitis quod est relictum,
Hebræum tibi Lexicon probabit.
Et cognoscere laudibus parentem,
Et Deum celebrare sempiternis,
Munus est hominis, Dei beatam
Conformati ad imaginem parentis.

PANTAL. CANDIDI.

Clara tuo reddis sacra lumine Biblia doctor
Forstere: hinc nomen clarius ipse geris.

NICOLAI REVSNERI.

Dum fontes aperis, & linguæ flumina sanctæ
Corriuas sacris eiaculata tophis:
Multum Relligio debet tibi sancta: fidelis
Cuius es interpres, scriptor & arte bonus.
Multum Græca tibi, Germana, Latinaq; debet,
Siq; alia est, sacra quæ Biblia, lingua, legit.
Nam fontes liquidos vestigas ritè Sionis
Sanctæ, cœlestes vnde petantur aquæ.
Donec relligio, linguæ pius usus Ebrææ
Donec erit, celebris laus tua semper erit.

IN IOANNEM BVGENHAGIVM, Pomeranum, Theologum.

PHILIPPI MELANTHONIS.

Coniugis ut ſenio confecti corpus aquatum
Ipſa ſuis humeris Halcyo grata gerit:
Sic benè promeritum doctorem Eccleſia curet:
Et leuet ætatis pondera dura ſeni.
Sic tua canities, Doctor Pomerane, fidesq́;
Sincera eſt cunctis iam vèneranda pijs:
Qui procul externis ſparſiſti fidus in oris
Pura Euangelij ſemina voce tuâ.
At ceu Baptiſtes agnum monſtrare ſolebat
Aeterno Chriſtum de genitore ſatum:
Tu quoque iuſtificâ docuiſti agnoſcere Chriſtum.
Aeterniq́; Patris ſumere dona, fide:
Fictiliumq́; alias formas tua lingua deorum
Fuertit, Papæ quas voluêre coli.
Et velut in ſcopulis celſos locat Halcyo nidos,
Hyberni circum quos fremit vnda maris:
Sic medio in pelago felix iam Dania nidos
Extruxit Chriſto, te fabricante, pios.
Te Deus hos inter texit iuuitq́; labores:
Nunc vitâ functus viuis in arce poli.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Opus Dei peccantium conuersio.

Ferrea quòd domui cœlesti pectora voce:
A Christo patris est quæ patefacta sinu:
Humanorum operum mersos errore fideles,
In veram potui quòd reuocare viam:
Quòd rigidos spinis solitus sum flectere dumos:
Nomen ab officio quod mihi fata volunt:
Clandestina pij Flatus operatio Christi,
Ingenij proprium non fuit istud opus.
Organon est hominis studium, non causa: benignæ
Sed Triados, multis quòd data vita fide est:
Ferrea corda potest confringere concio verbi,
Errores, dumos, prauaq; cuncta, Dei.

ANONYMI.

Si sic docendo flexiles
Mouere mentes quiueris:
Lenti ut solent curuescere
Dumi (id sonat vis nominis)
Tum laude maior qualibet
Sis iure habendus omnibus.

IN IANVM CORNARIVM Medicum.

EVRICII CORDI.

Te licet Arctous peregrinum contegat axis:
Sunt tamen hîc animi pignora multa tui.
Scilicet egregij doctissima scripta libelli:
Quos versans, magni spem mihi sumo boni:
Vt quæ fœdæ patet cœcis medicina tenebris,
Efferat excultum, te poliente, caput.

GEORG. FABRICII.

Aetas quotquot nostra tulit, quot secla priora,
Præstantes scriptis, artibus, ore viros:
Iano Cornario plura & meliora, nequiuit
E Graijs nemo fontibus hausta dare.
Dicere vera negas tumulum? celerando recede,
Tumba te inexpertum ne vocet ipsa virum.

IOAN. BARTOLOMAEI.

Si Iani spectes fœcunda volumina, dicès:
Ianus & ingenio, Ianus & arte valet.

IOAN. MENTII.

Post quinquagenos vitæ, & bis quattuor annos,
Cornarius claro nomine talis erat:
Illo non meliùs medicantes miscuit herbas:
Applicuit medicas tam benè nemo manus.
Liberat at dum morte alios, cadit ipse repente:
I nunc, & mortis nil vereare minas.

TVMVLVS EIVSDEM.

Ingenio si quis sibi nomen & arte paravit:
Ante alios clarum tu quoque nomen habes.
Namque simul Graio facundus, & ore Latino,
Præstans vir Medicæ viribus artis eras.
Suntq; procul, varias via qua munitur in artes,
Consita subsidio commoda multa tuo.
Orba ferè genio, densis abstrusa tenebris
Restituis studio scripta vetusta tuo.
Non hunc Coe senex, magni dux docte Galeni
Acceptum non hoc Græcia tota negas?
Ringere Liuor iners: tamen huic sua præma debet
Ingenuus meriti non pereuntis amor.
VIVE Deo, studia ista suo qui numine iuvit:
Sperantem in Christi transtulit ille sinum.

ERASMVS SARCERIVS Annæmontanus;

Liberalium artium, & virtutis ſapientiæque probè excultus ſtudijs:

Sed in primis ſacrarum literarum, quibus operam Vitebergæ nauauit ſedulam, ſcientiâ ornatus:

Quas non ſolùm concionando, magno cum pietatis zelo: ſed & ſcribendo, propagare atque illuſtrare pro virili conatus eſt maximè:

Multis ingenij ſui monimentis haud vulgaribus piæ poſteritati relictis:

Lipſiæ primò Eccleſiaſtes, ac dein Naſſouiæ Comitatus Paſtor & Antiſtes fideliſſ:

Optimè de Eccleſia meritus:

Obijt Magdeburgi, anno ſalutis M. D. LIX. Menſe IXBR. D. XXVIII. etatis LIX.

P

IN ERASMVM SARCERIVM Theologum.

Epigrammata.

A. S.

Sunt hæc ora, genæ, facies & pectus Erasmi
Sarcerij: hæc potuit pingere docta manus.
Verùm nemo potest, quæ sit constantia mentis
Pingere: quin hoc non esset Apellis opus.
Impia qui nunquam deliramenta secutus,
Sincero fidei dogmate pascit oues.
Quas non concinnas fraudesq́ minasq́ potentum
Sustinuit, forti pectore dura ferens?
Nestoris eloquio simillis facundia linguæ
Illius tantâ cum grauitate fluit:
Vt meritò, sibi quem studijs quæsiuit honorem,
Ingenio & celebris fama per astra volet:
Fortior & tulerit quum tot mala multa ferendo:
Exilij fuerit pœna timenda licet.
Vt superet constans quoq; fata sequentia Christe,
Te duce & hunc maneant prosperiora, precor:
Atque Theonino patitur quæ vulnera morsu,
Vulneribus sana, maxime Christe, tuis.

+

Dum vivet pietas, vi-
vent tua scripta
MELANTHON;
Et quia caussa Dei
est, q vincet
agente DEO.

Johan Maior D.
12 febr.
1591.

PHILIPPVS MELANCHTHON BRETtæ Palatinorum natus A. M. CCCC. XCVII.

Portæ Herciniæ primò verſatus in literis admodum puer, cum ingenio, nec ſine induſtriâ:
Magno illo Io. Capitone CL. Theol. & Phil. ſtudiorum curſum moderante:
Primem doctrinæ lauream Heidelbergæ, Alteram adeptus Tubingæ, anno æt. XVI:
Friderici Saxon. Elect. Pr. auſpicijs Vitebergam euocatus, anno Aet. XXI.
Martino Luthero, cuius poſteà fidelis fuit παραστάτης, omniumque laborum & ſtudiorum ſocius, Rem Chriſtianam in Germania reformante:
Quâ in Academiâ totis annis XLII. operam nauans in docendo laudatiſſ.
Sacrarum literarum explicator ſolertiſſ. ac fideliſſ.
Veritatis cœleſtis Patronus inprimis ſtrenuus:
Opt. diſciplin. & artium cùm inſtaurator, tùm conſeruator:
Qui omnem doctrinam, quaſi vagam & diſsipatam collegit, & ad certam rationem reuocauit:
Pietate, vitæ innocentiâ, humanitate, benignitate erga omnes, ac inprimis incomparabilis modeſtiæ exemplo, non modò cæteris, verùm etiam ſe ipſo ſuperior:
Singulare noſtri ſeculi ornamentum, & decus Germaniæ perpetuum futurus:
Obijt Vitebergæ ſanctè & feliciter XIII. KL. Maij. Anno M. D. LX. quum annos vixiſſet LXIII. & dies totidem.

IN PHILIPPVM MELANTHONEM EPIGRAMMATA.

NICOLAI REVSNERI.

Felix illa dies, niueo signanda lapillo,
Quæ tibi nascenti prima Philippe fuit.
Felix illa domus: felix vrbs patria, quæ te
Nascentem gremio fouit amica suo.
Felices, qui te talem genuêre parentes:
Cui vix vlla parem secla tulêre virum.
Tunc pietas tecum refloruit, arsq́ꝫ Philippe:
Tunc suus est studijs redditus omnis honos.
Salue clara dies post Idus Februa quarta:
Musarum semper concelebranda choris.
Parua quidē, magno sed magna Melanthone salue
Bretta, Palatini fida columna soli.
Tuq́ꝫ adeò salue patriæ lux magna Philippe:
Floreat & generis sera propago tui.

IOAN. STIGELII.

Dædaleis manibus facies tua pingitur Heros:
Mentem qui poterit pingere, nullus erit.
Si qua manus sanctā posset quoq́ꝫ fingere mentem
Pingere vel mores, docte Philippe, tuos:
Pulcrius aspiceres toto vix numen in orbe:
Nam Diuum te mens diua sub orbe facit.

GILBERTI DVCHERII.

Solis ex scriptis auctores nouimus illos,
Qui laudem ac studium posteritatis habent.

Nulli gravis,
Omnibus usui.
Scripsi manu [illegible]
[illegible] I. V. D.
Witebergae 20ª
Augusti a° 1591

Sed quum de scriptis notos vehementer amamus:
Tum cœlo multis laudibus adserimus.
Longum interstitium, haud annorum, at patriæ iniquum
De facie ut nôrim te minùs efficiat:
Scripta, quibus tua fama nitet, diuine Melanthon,
Efficiunt, ut amem te, & tibi honorē habeam.

IOAN. LAUTERBACHII.

Honore dignus restitutor artium.

Teutoniæ verum lumen, diuine Melanthon:
Ingenij cuius lucet in orbe iubar:
Barbariæ postquàm Germania mersa tenebris,
Iam captiua diu vincula dura tulit:
Nec studijs auersa bonis, cultuq; nitenti
Erectum potuit ferre per astra caput:
Tu velut Alcides rupisti vincula captæ,
Duxistiq; iubar post tenebrosa diem.
Hinc super Europæ crescens Germania gentes,
Alcidenq; suum te colit, atque iubar:
Auxilium studijs quicunque ruentibus affert:
Alter ut Alcides, ut iubar orbe nitet.

AEG. PERIANDRI.

Nomen habes nigrum: sed non sic splendet in orbe
Titan, hoc veluti lumen vbique micat.

HIER. TREUTLERI.

Ilias exiguæ nucis abdita tegmine quondam
Mira fuit. veteres hoc ut habetis opus?
Hic Pietas, virtus, Doctrina, & quicquid amoeni est
Clauditur hoc uno (rumpere Mome) viro.

EIVSDEM.

Bretta mihi patria est: sedes Viteberga: labores,
Ingenium, curas orbis uterque vehit.
Præmia diuersi reddunt diuersa: rependit
Et famam, & cœli tecta tenenda Deus,

BARTHOLOMAEI REVSNERI.

Candorem spirant, quem vultus & ora PHILIPI.
Quæ dedit in scriptis, cernito viuidius.

IN EIVSDEM MORTEM.

GEORG. SABINI.

Heic inuicte tuus collega Luthere Melanthon,
Non procul à tumulo conditur ipse tuo.
Vt pia doctrinæ concordia iunxerat ambos:
Sic sacer amborum iungit hic ossa locus.

IOAN. STIGELII.

Fons latet hoc tumulo: quid quæris amice viator?
Fons dogmatum piorum & eloquentiæ:
Si quis ab hoc riuum proprios deduxit in hortos,
Non aureas huic præferat pyramides.
Illius obstructas doleo Germania venas:
Parem futura non habebunt secula.

IOACH. CAMERARII.

Vitam fortunasq; suas, studiumq; laboris,
Quiq; operæ sanctam, consiliiq; fidem
Impendit diuina tuis Ecclesia rebus,
Teq; pius variâ iuuit & auxit ope:
Hac in parte sibi post mortem structa Melanthon
Communi in luctu busta Philippus habet.

Symbolum et manus Vrbani Pieriy D.

Vincit Patientia Durum.

Witebergæ 19. Augusti. anno 91.

Excellens

Qui probe consuluit, et consu-
lere non desiit, facit quod
potuit, et praemio non
carebit.
malum consilium, est consul-
tori pessimum.

Hermannus Romppe:
rus.
Haec scripsit charissi-
mo et honestissimo
adolescenti domino
Danieli Wabozo
amoris ergo Witte-
bergae 20 Augusti.
Anno 1591

סר מרע ועשה טוב

Unde tibi extiterint tot dic Philippe crabrones
Quaeritur a paucis quod tua, teque colant.
In promptu causa est largissima turba malorum,
Turba malis gaudet, respuit illa ~~malos~~ bonos.
Tu bonus, et vera celebris pietate fuisti:
Rarus hic, hinc rarus quod tua teque colat.

Scribebat moris et
amoris ergo Nicola-
us Dethlevus
Hamburgensis Witteb.
ao virginei partus
1591, 19 Au-
gusti.

Quæ templi foribus magni vicina Lutheri,
E regione solum quòd tegit ossa videt.

IOAN. MATHESII.

Flos iabet hîc mellis ingrâ tellure Melanthon:
Apes dolete sedulæ:
Vnde bonus spirabat odor, pia mella fluebant:
Piæ fleant Ecclesiæ.
Lenta febris potuit paruum comburere florem:
Lugete parui flosculi.
Nulla viri famam poterit delere vetustas:
Fuci leues facessite.
Semper apes flauo distendent nectare cellas,
Quà nunc stetit flos melleus.
Semper humus suaues illic diffundet odores,
Quà nunc iacet flos paruulus.
Sed quum summa dies optato illuxerit ortu,
Flos hic virebit denuò:
Et reliquas inter bene olentes pulcrior herbas
Christi nitebit vertice.

IOANNIS MAIORIS.

Maximus hic meritis, sed paruus membra Philippus
Pone iacet tumulum, magne Luthere, tuum:
Cui pia relligio se totam debet, & artes,
Et pax, & regni publica commoditas.
Testis erit vitæ, studijq́, actiq́, laboris,
Quicquid Romano viuit in imperio.
Quumq́ odia à multis fuerit perpessus alumnis,
Nunc cœlo precium dulce laboris habet:
Ossa tenet tumulus, sed viuit fama: iacere
Tot dotes vno non potuere loco.

F. - B.

Ecquid terra vires, quum flos tuus occidit? atris
 Vestibus (exuuijs ô Libitina tuis)
Obsita lugeto: Sic debes esse Melanthon,
 Quum sepelis Solem lurida terra tuum.

CAROLI HVGELII.

Occiduo cum Sole tuum Germania sidus
 Occidit, ille quidem manè redire solet:
At tibi non iterum, quod nox tenebrosa recondit,
 Sidus ab Eois exorietur aquis.
Dum tamen Eoum mare, dum Sol viset Iberum,
 Sideris illa tui fama superstes erit.

GEORGII FABRICII.

Inclyta quicquid habet studij Germania laudis,
 Ingenio peperit, clare Philippe, tuo.
VVitenberga tuum corpus tegit: orbe sepulcrum
 In toto est: animam magnus Olympus habet.

THEODORI BEZAE.

Et tu igitur tandem tumuli sub mole repostus,
 Dic ô Philippe, nunc iaces.
Et quam inuidisti viuus tibi tute quietem,
 Cunctis quietem dum paras,
Ipsa tibi cura & sancti peperêre labores,
 Carum ô bonis cunctis caput.
At tu funde rosas, funde isti lilia tellus,
 Tt lilia inter & rosas,

Vbiq; est fructus iusto, vbiq; est Deus iudicans in terra.

Petrus Virsenberg
I.V.D. et [illegible]
scripsit Witeb.
Anno. 91. 11. Aug:
Salu:

In luctu atq; miserijs, mors aerumnarum requies, nō cruciatus est.

Danieli suo scribebat Witeberga, benevolentiae ac gratae memoriae ergô, Martinus Lisecius, Silesius. 23 Augu: Anno 91.

Regium est, cum bene facias, male audire.

Quo nil candidius fuit & nil suauius vnquam,
Recubet Melanthon molliter.
Et grauis huic ut sis, caueas iuuenisúe, senexue,
Qui nemini vixit grauis.

IOAN. POSTHII.

Has lacrymas, hos mœsta parens Germania crines
Ad tumulum spargit, culte Philippe, tuum.
Has violas pietas, hanc magnus Apollo cupressum,
Hæc tibi Pierides laurea serta ferunt.
Te pietas luget, luget Germania raptum:
Cumq; suo luget turba nouena Deo.

EIVSDEM.

Albi Pater, liquidũ quisnám tibi, quis pater amnem
Turbat? & vberibus cur fluis auctus aquis?
Ah miser, Aonij turbat te casus oloris:
Et tibi iucundos non sinit ire dies.
Ille tui cygnus fontis decus, atque voluptas
Occidit, & ripis conditur Albi tuis.
Hinc illæ lacrymæ, quibus auges flumina, manant;
Hinc tua funereis vocibus antra sonant.
Infelix annis, cygno spoliate canoro:
Fallor? an huic similem non dabit vlla dies?

IOAN. LAVTERBACHII.

Quæ replet orbem, fama nunquàm concidit.

Diuino quid opus tumulum tentare Philippo?
Hoc spacij, cœlum quod tenet, urna capit.

EPITAPHIVM.

Terra fui quondam: nigræ gero nomina terræ:
In terram redeo: dic mihi qualis eram?
Non tumulus memori partum decus eximet æuo,
Quod spatio cunctas replet in orbe plagas.
Est longè tumulo decus hoc diuturnius orbe,
Quod pietas, virtus, ingeniumq; dedit.

IOAN. SCHOSSERI.

Da sancto lacrymas tumulo, planctusq; sonantes:
Et pia textilibus contege busta rosis.
Hac sub mole cubant veneranda Melanthonis ossa:
Hîc antiqua iacet cum probitate fides.
Hîc etiam posuit quondam sua membra Lutherus:
Ille reformatæ relligionis honor.
Felices animæ, per quas Ecclesia Christi,
Famaq; Pieridum nobilis aucta fuit.
Quicquid habent artes, & triplex lingua politum
Debetur meritis, docte Philippe tuis.
Ergo tibi nunquam dignas Germania grates,
Immensum per te, soluet, adepta decus.

Mant.
Cui nimium terras amat et mori
talia vota,
Fallit: est alia patria
vestra loco.

Andr. Schato D.

Ἰδέα σῶν.

Audij ego, elato spirantem
pectore fastus:
Audij et ut traxit se,,
ua ruina virum.

Valentinus Schmid
manu p. scrib.
Witebergae,
XXII. Aprilis.
CIƆ IƆ XCI.

Xenophon:

Πᾶσαι μεταβολαὶ τῶν
πολιτειῶν θανατηφόροι

Omnes mutationes Rerump.
sunt cruentæ

Scribebat M. Johan:
Hasius 23 Aug.
Aº CIↃ IↃ XCI

IOANNES OLTENDORPIVS IC.
Hamburgi natus vrbe Saxoniæ liberâ:

Summam in ſtudijs expertus liberalitatem auunculi Alberti Cranzij Hiſtorici clariſſ.

Gryphiſuualdiæ in Pomerania Doctor Iuris vtriusque creatus:

Syndicus primò Reipub. Roſtochianæ conſtitutus:

Pòſt Coloniæ Agrippinæ, ac dein Marpurgi multis annis ius ciuile in Academiâ profeſſus:

Singulari cum laude doctrinæ, fidei, induſtriæ, ſapientiæ:

Commentarijs in multas Iuris partes editis quàm plurimis:

Ac præſertim Practicâ Actionum forenſium abſolutiſſimâ, quâ verus exercendæ Iuriſprudentiæ vſus oſtenditur, in medio relictâ:

Obijt Marpurgi anno Chriſti, anno M. D. LXI.

IN IOANNEM OLTENDORpium Iureconsultum.

PETRI PAGANI.

Aspice Cæsarei venerandum Iuris Athletam:
Quem tenui sollers finxit in ære manus.
Oltendorpiacæ decus hinc, & gloria gentis,
Dicitur: Ausonij portus & aura fori.

ABRAHAMI SCHVVARZII Alemanni.

Si quisquam Themidis fuit sacerdos
Felix ius alios docere sacrum:
Oltendorpius hic fuit disertus,
Qui legum cupidam bonis iuuentam
Libris instituit fidelis, vsum
Monstrando, & varijs fori applicando
Leges iudicijs benè explicatas.
Qui multùm teneram iuuat iuuentam,
Laude est perpetuâ ac honore dignus.

PETRVS MARTYR VERMILIVS
Florentinus:

Literarum bonarum, ac inprimis religionis ſtudio ab ipsâ pænè pueritiâ inflammatus:
Sancti Auguſtini Canonicorum ordini primùm addictus in Cœnobio Fæſulano:
Patauij totius Philoſophiæ & linguæ Græcæ: Bononiæ etiam Hebrææ exactam adeptus notitiam:
Sacris dehinc concionibus habendis, omnium illius ordinis totâ Italiâ princeps habitus:
Aeterni demum Lum. datoris cœleſti irradiatus luce:
Cum Ioanne Valdeſio Hiſpano prima Neapoli, ac dein Lucæ inſtaurandi Chriſtianismi fundamenta iecit:
Mox Romæ vſtulandus, amicorum ſuaſu, ingratæ patriæ valedicens, Tigutum primò, inde Baſileam, pòſt Argentinam, procurante Mart. Bucero, vocatus:
Quin & cum eodem in Angliam ab Edouardo VI. Rege euocatus Oxonium, ad profitendum ſacras literas:
Sed Marianis mox ſequutis temporibus iterum cedens Angliâ, Argentinæ in priſtinum locum reſtitutus:
Tigurum denique ſenectæ ſuæ portum ſortitus optatum:
Quo in loco ſacras literas quinquennium circiter, maximâ cum omnium attentione & admiratione interpretatus eſt:

Præclaros laborum suorum testes post se libros relinquens innumeros nunquam morituros:
Obijt placidè anno M.D.LXII. Aet. LXIII. Prid. Id. IXBR.

IN PETRVM MARTYREM VERmilium Theol.

THEOD. BEZAE.

Tuscia te pepulit; Germania & Anglia fouit,
Martyr: quem extinctum nunc tegit Heluetia.
Dicere quæ si vera volent, re & nomine, dicent,
Hic fidus Christi (credite) Μάρτυρ erat.
Vtq; istæ taceant, satis hoc tua scripta loquuntur:
Plus satis hoc Italis exprobrat exilium.

IOAN. PARCVRSTII.

Florida quem genuit Florentia, Martyris ista
Effigiem Petri picta tabella refert.
Doctrinam, ingenium, dotes animiq; stupendas
Non posset Cicero pingere pro meritis.

ANONYMI.

Itala quem genuit tellus, nunc exul oberrat,
Quò stabilis fiat ciuis apud superos.
Illius effigies hæc: mentem scripta recondunt:
Integritas, pietas pingier arte nequit.

RVDOLPHI GVALDERI.

Quòd Christum vitâ semper testaris & ore:
Martyris haud frustra nobile nomen habes.

Prosopopœia Librorum P. Martyris.

Si præsens animi latentis index
Est oratio, sicut eruditus
Rerum nos docuit magister vsus:
Si morum documenta sunt libelli,
Nostro nil melius probatiusúe,
Dum vixit, potuit parente fingi,
Nil disertius, eruditiusúe.
Nobis nam genitis parente tanto
(Verum dicere siquidem licebit)
Nil sincerius est probatiusq́;
Nil politius elegantiusque,
Nil illustrius explicatiusq́;
I nunc Liuor edax, tuumq́; rode
Et cor, & digitos, & omne quicquid
Infelix rabies vorare suadet.
Mirum ni tibi plaudis & triumphas,
Inuictus quia miles iste Chisti
Nunc victus iacet, & iacet sepultus.
Imponis tibi turpiter sceleste:
Saltem reddidit id, quod antè fato
Se debere sciebat, & sepulcro:
Et hoc spontè quidem volensq́; fecit,
Iam vitæ satur, & satur laborum:
Sed quâ parte sui perire nescit,

Immortale modò perennat æuum
Lætis cœlicolûm beatus oris.
Nec nos intereà decus parentis,
Nec famam celebrare desinemus:
Dum conuexa poli suos tenebunt
Cursus, in statione dum manebunt
Sol & Luna, diesq́ue noxq́ue: donec
Alto flumina se mari recondent:
Toto nos etiam legemur orbe.

IN OBITVM EIVSDEM,

CONRADI GESNERI.

Hoc tumulo Petrus, tum re, tum nomine μάρτυς,
Conditus est, Christi testis amorq́ue sui.
Annum si libeat Domini cognoscere, μῑ ρῶ
Abijce de Græcis, bis tria & adde, notis.

VVOLGANGI MVSCVLI.

Gratulor ipse tibi, quum mundum conspicor istum
Martyr, quòd saluum te Deus eripuit.
Rursum ubi doctrinæ Christi considero sortem,
Ad gemitum & luctum me tua fata vocant.
Quicquid id est, pro te sit semper gloria Christo:
Namque ut sis Martyr Petrus & ipse dedit.
Vt Martyr de Christo es testificatus apertè:
Et probat esse Petrum te tua firma fides.

IOANNIS HALLERI.

Quàm bene Nasonis cecinit doctissima Musa:
Conueniunt fatis nomina sæpè suis.

Qui capis æternum vivere, disce mori.

Witebergæ, 20. Augusti
Aō Cī 1591. scribe
bat M. Daniel Clæ
pius.

BONIFACIVS AMERBACHIVS BAsileæ Rauricorum natus anno M.CCCC.
XCV:
Patre Ioanne Amerbachio, ciue primario:
Quo nullus ſuo ſeculo fuit, cùm in excudendis libris nitidior, quod ſumptuoſæ dexteritatis eſt: tùm in ijsdem ad veterum exemplarium fidem reſtituendis diligentior, quod eruditionem & laborem requirit:
Magiſter Philoſophiæ & liberal. artium in patriâ ſalutatus anno M. D.III.
Ciuilis ſapientiæ ac Iuriſprudentiæ in Italiâ & Galliâ perſtudioſus:
In quâ ſummum Doctŭræ gradum Auinione cum laude eſt conſecutus:
Quam multis poſteà annis publicè in Academiâ Baſileæ profeſſus,
Summâ cum admiratione, & commendatione eloquentiæ atque ſapientiæ:
Reipub. Chriſtianæ, cùm docendo, tùm de iure reſpondendo profuit plurimum:
Magni illius Eraſmi familiaris non modò in vitâ amicus, ſed & hæres, vnà cum Hieron. Frobenio, & N. Epiſcopio ex voto nuncupatus:
Omnium ſeculorum memoria vir digniſſimus.
Obijt Baſileæ Calend. Februarij: anno M.D. LXIIII. Aet. LXVII.

IN BONIFACIVM AMERBAchium Iurecos.

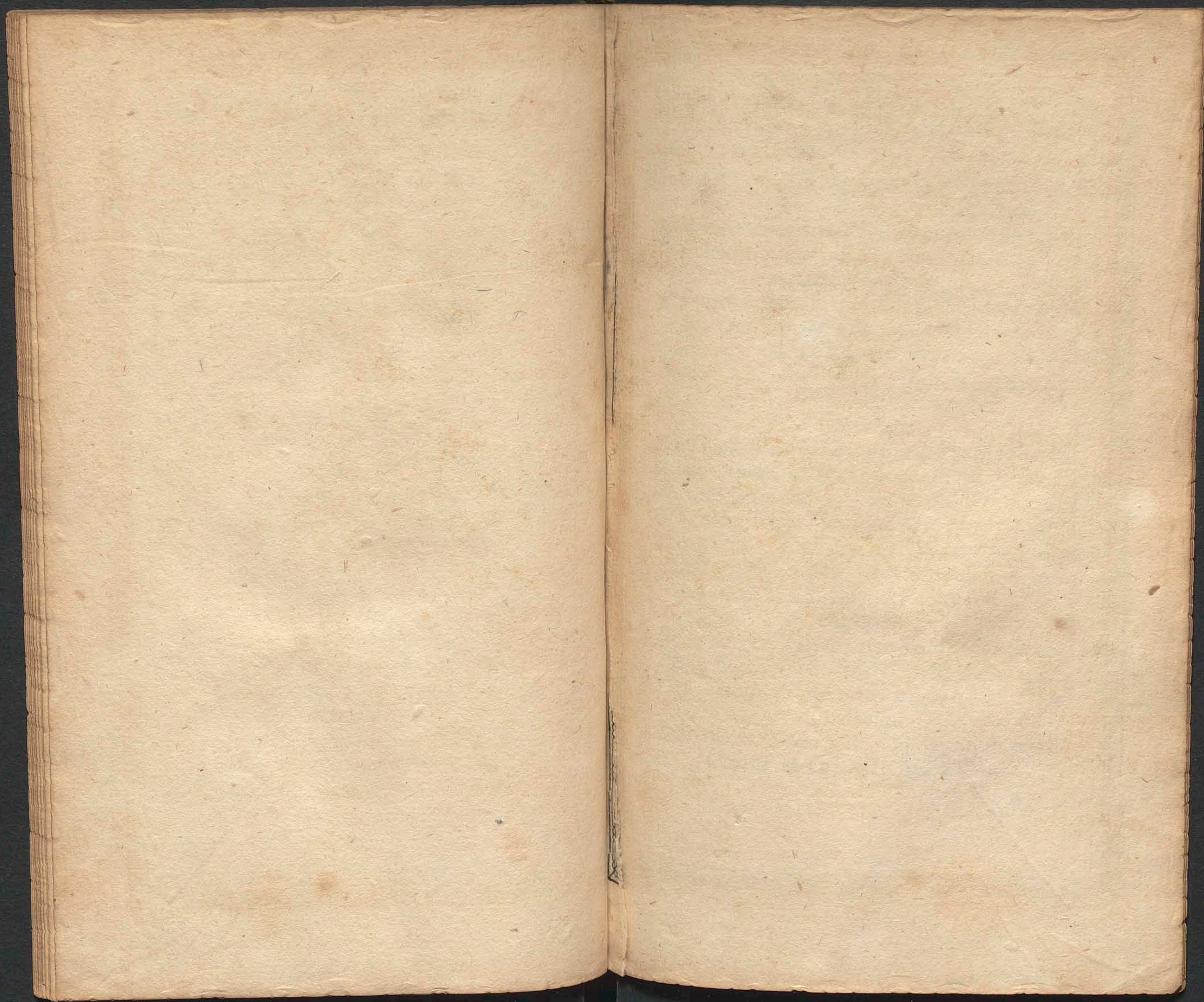
EPIGRAMMATA.

ABRAHAMI SCHVARZII Alemani.

Iuris & Aonidum cultor sanctißimus, ora
Sic geßit Ammerbachius:
Quem Basilea sacras magno cum fœnore leges
Docere felix audijt.
Cuius in innumeris studio atque labore Lyceis
Artes vigent feliciùs.
Cum linguis, socio quas instaurauit Erasmo,
Germaniæq; reddidit.
Iura foro, doctasq; scholæ qui sufficit artes,
Verè hic duo summa præstitit.

AEGID. PERIANDRI.

Cnlmen hic est Iuris, Themidi, Phœboq; dicatus:
Quicquid habet ius hîc laudis, id omne tenet.

VVOLGANGVS MVSCVLVS DVSAE Lotharingiæ oppido, Alſatiæ finitimò, natus, anno M: CCCC: XCVII:

Monaſticam vitam in prima adoleſcentiâ profeſſus, religionis & honeſti ocij gratiâ:

Pòſt veritate agnitâ, Pauli exemplum ſecutus, victum aliquandiu Textor opere manuario quæritans:

Argentinæ demum miniſter Eccleſiæ, à magno illo Dei ſeruo M. Bucero pietate doctrinaque ſuâ approbatâ:

Ac dein Auguſtæ Vindel. Paſtor, & Vrbani Regij viri opt. & doctiſſ. ſucceſſor conſtitutus:

In quâ ipſe Euangelicam ſincerè profeſſus doctrinam, tùm concionando, tùm ſacras literas laborioſiſsimis commentarijs illuſtrando, tum Græcorum ſcripta Latinè interpretando, multis denique obitis pro tuendâ verâ religione in Comitijs imperij legationibus, nomen in orbe Chriſtiano adeptus eſt clariſſ:

Bello tandem Germanico exul, Bernæ ſacrarum literarum doctoris in ſcholâ functus munere per totos annos quatuordecim:

Obijt placidâ morte III. Cal. Septemb. anno Chriſti M. D. LXIII. Aet. LXVI.

Conradi Gesneri.

Musculus ut vastis immensa per æquora cetis
Prænando piscis dux solet esse viæ:
Ne breuia, aut syrtes, scopuliúe, pericula vitæ,
Insidiæúe vllæ, dira creare queant:
Muscule sic Bolgange viam mortalibus ægris
Felicem ad cœlum, nomen ut insinuat:
Monstrabas viuendo piè, sanctéq; docendo:
Nunc terra hæc corpus, sidera habent animam.

EIVSDEM.

Ἰχθὺς ἔνι πελάγει μῦς κὴ τέσιν ἐστὶν ὀλιγὸς.
καὶ ΜΥΣ ἀνὴρ ἄριστος,
μύστης χριστοσεβὴς, ΛΥΚΟΒΑΤΗΣ δ' οὔνομα πρώτου
ἐκ μυστικοῦ βαπτίσματος
ἀνδράσιν ἡγητὴρ διδαχῇ τε βιῷ τε βροτοῖσιν,
ἕως ἂν ἔζη, γέγονε.
νῦν δ' ἱερῷ λυκάβαντι λογιζομένῳ ἐνὶ δυσσὶν
αὐτοῦ ὀνόματος, ἦλο
ῥιφθέντος, μετὰ τὸν δὲ βίον πρὸς κρείττον' ἀπῆλθεν
αἰωνίως ζησόμενος.

ANDREAS GERARDVS HYPERIVS,

Hyperis, inclyto Flandriæ oppido natus, anno M.D.XI.

Patre cognomine Andrea, clarissimo apud Hyperas Iure consulto:
Post patriæ Gymnasia aliquàm multa, Philosophiæ pariter, ac Theologiæ studijs, Lutetiæ ac Louanij eruditus:
Perlustratâ ferè vniuersâ Italiâ, Galliâ, Germaniâ, Britanniâ, vitam sectatus perpetuò Academicam:
Professor demum Ecclesiæ & Scholæ Marpurgi constitutus anno M.D.XLII.
In quà ipse diuinas & humanas literas, vir citra controuersiam eruditissimus simul, ac diligentissimus, totos annos XXII. docuit:
Qui ne mortuus quidem, vniuersam Eccles. Christ. libris scientissimè solidissimeque scriptis erudire desinit:
Plura etiam multò posteris relicturus, nisi maiorem vtilitatis publicæ quàm valetudinis curam gerentem, intempestiua mors sustulisset:
Rebus excessit humanis, anno Domini M.D.LXIIII. Calend. Februar. annum vitæ agens LIII.

ETEOSTICHON.

Flandria quem genuit, Hassia nostra tegit.

IN ANDREAM GERARDVM Hyperium Theol.

Epigrammata.

THEOD. BEZAE.

Non Hyperis dedit hoc, Hyperi, tibi patria quondam,
Quod superis potiùs ducis cognomen ab oris:
Nec tibi sors olim tribuit temeraria nomen
Andrea: at ipsa suo ornauit te nomine virtus.
Hoc sancti mores, teneris hoc omnis ab annis
Vita probat, superûm curæ cœloq; sacrata.
Ecquis enim melius, quisnám te fortius vno
Tarpeia aggressus depellere rupe tyrannum?
Certius an quisquam erranti per deuia turbæ
Commonstrauit iter, superas quod ducit in arces?
Macte igitur virtute, Hyperi, quē nec fera totum
Mors domuit, totū nec seruant claustra sepulcri:
Quin superi meliore fouent iam parte receptum:
Altera dum tumulo quæ nunc pars clausa quiescit
Exanimisq; licet iam cœli ad limen anhelat,
Euigilet felix: & quod tu diceris, illud
Euadas, Hyperi, tum re, tum nomine totus.

NICOLAI ASCLEPII BARBATI.

Quo Simeon iustus Christum complectitur vlnis:
Andreas subijt fata suprema die:
Dunisitq; suum Christi miseratio seruum:
Quem fouet æternâ nunc sxa pace quies.

Petri Pagani.

Hoc tegitur, placidâ sublatus morte, sepulcro
Hyperius: fato iam meliore fruens.
Transijt è viuis ad vera palatia vitæ:
Quemq́; diu docuit, iam videt ipse Deum.
Corpus humi moles, animum sibi vindicat æther:
Scripta piæ munus posteritatis erunt.

Ivsti Vvlteii.

Τύμβος ὅδ' Ἀνδρείεω σῶμ' Ὑπερίοιο καθείργει,
κλεινοῦ εὐσεβέων ἰδμοσύνῃσι λόγων:
ὃν βασιλεῖς ἐγέραιρον, ἐθαύμαζον δὲ γέροντες.
οἴμοι, ὁ θ' ἡμετέρης κάππεσ' ἔρεισμα σχολῆς.

Nicolai Rodingi.

Scripturæ sanctæ doctor pius atque fidelis,
Hyperius terras linquere iussus erat:
Ille nihil renuens: Fiat tua sancta voluntas,
Care Pater: vocem hanc sæpius ingeminat.
Ac morbi perfert animo patiente dolores:
Testificans veram sæpius ore fidem.
Erudiens natos, diuinam discere legem
Hos iubes, & Domini iussa verenda sequi.
Vxorem verbis quoque consolatus amicis:
Commisit summo seq́; suosq́; Deo.
Postremò manibus tensis ad sidera cœli:
Hanc animam, dixit, suscipe quæso Pater.
Mens pia cœlestis patriæ sortitur honorem:
Hic tumulus tantùm putre cadauer habet.

Quantus eras, vir eras Andrea magne Gerarde:
Par in te virtus, par pietasq́ue fuit.
Si taceam, Lani hoc Academia docta loquetur:
Si neget, hoc tua vox muta loquetur idem,
Mortuus & vivus sic tu prodesse laboras:
Tamq́ue valetudo non tibi cara manet:
Quàm populi tibi certa salus, & gloria Christi:
Quod suprà in cœlo est, maximæ cura tua est.
Cœlo mens defixa, nihil mortalia curat:
Tu curas, superâ quod datur arce frui.
Patria dat nomen: patriæ sed cura supernæ,
Magne Hyperi, nomen verius una facit.

Tumulus eiusdem Marburgi in summo Templo.

Hîc Noviomagi requiescunt membra Gerardi:
Iuxta hunc Andreas couditur Hyperius.
Vt pia doctrinæ concordiæ iuxerat ambos:
Sic idem amborum contegit ossa locus
Quos sociat tumulus, sociabunt cœlica regna:
Vt capiant fidei Præmia iusta suæ.

N. *Rhodingus Pastor.*

De Ioanne Calvino

parem futura secula non
habebunt, vidit, Imo prævidit
omnia

Ornatiss: et doctiss: iuveni
Dno Danieli Naboregio
Polono perpetuæ amicitiæ
ergo scripsit M Jacobus
Bannatynus Scotus; Vite
bergæ: 20 Augusti 1591

IN IOANNEM CALVINIVM Theologum.

THEODORI BEZAE.

Romæ ruentis terror ille maximus,
Quem mortuum lugent boni, horrescunt mali:
Ipsa à quâ potuit virtutem discere virtus:
Cur adeò exiguo ignotoq; in cespite clausus
Caluinus lateat, rogas?
Caluinum assiduè comitata Modestia viuum,
Hoc tumulo manibus condidit ipsa suis.
O te beatum cespitem tanto hospite!
O cui inuidere cuncta poßint marmora!

EIVSDEM.

Te viuo, Caluine, fuit mihi viuere dulce:
Hei, quàm dulce foret, te moriente, mori!
Et tamen est, fateor, grata hoc mihi nomine vitæ,
Quod, tibi quas fundam, sufficiat lacrymas:
Viue igitur Beza in luctus, tibi ut vsque perennes
Caluini in tumulum vita ministret aquas:
Iunctura absenti donec te rursus amico
Mors pariter vitam finiat & lacrymas.

B. CORNELII BERTRAMII. Ex Hebræo.

Promissam in terram populum deducit Hebræum
Iosua dux, altâ pace iubetq; frui:
Hostes diuincit, terram partitur, obitq;:
Officij ut monuit sedulò quemque sui.

Præstitit ista suis Caluinus, & astra petentem
Spirituum patri reddidit ipse suum.

EIVSDEM.

Est Itali quiddam scorti monstrasse profusos
Luxus, & sordes annumerasse vagas.
At nouisse dolos, simul occurrisse, animoq́;
Præsenti libros opposuisse sacros:
Inde Sophistarum nodos soluisse, breuemq́;
Et veram ad Christum proposuisse viam:
Aeterna in Christo patris decreta, datamq́;
Iampridem electis intonuisse fidem:
Denique ad illius iussa exegisse piorum
Et vitam & mores: hoc opus, hic labor est.
Hæc scriptis & re Caluinus præstitit olim:
Quæ proba vita dedit, mors pia sancit adhuc.

P. MELISSI.

Quid blateras, nobis quasi iam sit lumen ademptū,
Merse Erebi nigro, cæce Sophista lacu?
Aureus obscurâ nunquàm Sol interit vmbrâ:
Nec mutat rutilas ignea stella faces:
Nube licet piceâ, nebulæq́; vaporibus atris,
Abscondant radios ille vel illa suos.
Ac velut haud letho sunt occubuisse putandi,
Queîs oculos clausit lenta sopore quies:
Sic quoque viuit adhuc animo, sed corpore summū
Caluinus placidè dormit adusque diem.

ANDREAS VESALIVS BRVXELLIS, CElebri Flandriæ vrbe, natus anno M. D. XIIII.
Post Philosophiæ vniuersæ studia.
Medicinæ vtriusque scientiam adeptus planè singularem in Italiâ, omnium studiorum parente & altrice:
Naturæ operum in omni vitâ perquàm studiosus:
Sed inprimis fabricæ corporis humani cognoscendæ totus, Basileæ præsertim, deditus:
Cui ipse non modò specimen artis & industriæ suæ sceleton munus hospitale: sed præterea etiã in vtraque Medicinâ scriptos libros plurimos, & in his præclarissimum illud de Fabrica humani corporis opus, posteris reliquit omnibus suspiciendum:
Ob nominis celebritatem, & artis præstantiam Caroli V. Cæs. Aug. deinceps factus Archiatrus:
Quo ipse munere, summa & fide, & auctoritate, cum laude functus: quum Palæstinæ visendæ studio, tùm religionis, tum naturæ mysteriorum cognoscendorum causâ, flagraret incredibili:
Morbo correptus circa Zacynthum insulam, repentino quidem, sed exitiali:
Obijt anno M. D. LXIIII Aet. L. Mense Octobri.

IN ANDREAM VESALIVM. Bruxellanum, Medicum.

B. ARIAE MONTANI.

Corporis humani qui membra minuta secaret,
Vesalio nullus doctior extiterat:
Hic Medicis auxit, pictoribus auxit & artem:
Dum subit internas, quæ latuêre, vias.

I. S.

Quis sine te felix Medicus, promptusq; Cherurgus:
Ni artis subiectum membra situmq; sciat?
Secula tot pars hæc latuit: porcum atque catellos,
Non homines prisci dissecuêre Sophi.

IOAN. BARTHOLOMAEI.

Artificem monumenta probant: te sectio nostri
Corporis, artificem te tua scripta vocant.

NICOLAI REVSNERI.

Quo non arte prior fuit medendi
Aut Asclepius, aut senex Machaon,
Aut magnus Podalirius: medentûm
Princeps Vesalius celebriorum:
Dum morbi bonus artifex medetur
Cunctis: iam sibi nec medetur ipse
Summus Pæoniæ magister artis:
Fato mortuus heu nimis maligno.

IN IOANNEM LANGIVM Archiatrum Palatinum.

ANONYMI.

Aspice spectatæ Medici probitatis agalma:
Bisseptem cui sunt lustra peracta seni.
Archiater Comitum Rheni, fidusq; minister:
Slesia quem genuit, Lipsia quem erudijt.

GEORG. VVIRTHI.

Sæpe Palatinos, veluti Podaliirius alter,
Per mare, per terras subsequor ipse duces,
Decrepiti seruat cineres prope Neccaris vndam
Heidelberga: pio mens pia iuncta Deo.

IOAN. POSTHII.

Hac facie spectandus eras, clarissime Langi:
Quum tibi supremum dicerem iuuenis, vale.
Nunc canus tua busta, Pater, cineresq; saluto:
Post lustra quinque redditus Nicro meo:
Officioq; tuo magnâ defungor in aulâ:
Vtinam pari cum dignitate & gloria?
Fama tuas resonat laudes, tua scripta leguntur:
Audisq; vates pariter, ac Medicus bonus.

PHILIPPI SPRENGERI.

Hac spectandus erat Medicus sub imagine quondam
Langius, ingenio maximus, arte potens.

Posteritas hunc ut, quem noscit, cernere possit:
Fecit Sprengerus Pharmacopola virum.

IANI BARTHOLOMAEI.

Iane tuus codex est valdè docta supellex:
Hunc ait esse decus Bibliotheca suum.

MARTINI PRAETORII.

Qui quondam medicas ægris feliciter herbas
Miscuit, & doctâ pharmaca certa manu:
Occidit ecce tuos non infimus inter alumnos,
Carminis & medicæ Phœbe repertor opis?
Occidit hæi pia cura Ducum, dum fata sinebant,
Langius, & summum clausit in orbe diem.
Non ars artifici tulit, aut Panacæa salutem:
Vlla nec huic succo profuit herba suo.
Hœc igitur studijs soluentur præmia nostris?
Hæc merces hausti digna laboris erit?
Arte Machaonia lucis qui prorogat usum,
Fertq; alijs promptam, ceu Deus alter, opem:
Non potuit miscere suo medicamina morbo?
Sed fuerit doctâ fortius arte malum?
Ecquis, Phœbe, tuâ tempus consumat in arte,
Si plus arte tuâ fata severa valent?
Heu nimium duras, fatalia numina, Parcas,
Parcere quàm vestræ non didicère manus!
Siccine fas vobis, communi mittere letho
Præstantes meritis & pietate viros?

Nec vos integritas, nec multa scientia rerum,
Nec movet, innocuâ cum probitate, fides?
Sed quid lanificas frustra perstringo sorores?
Verba quid Aeolijs irrita fundo Notis?
Scilicet hæc veterum sunt ferrea iura dearum,
Vt simili cunctos sub iuga lege trahant.
Ergo age, quò meriti busto referantur honores,
Et dentur cineri debita justa pio:
Chloris amica veni, rerum pulcerrima Chloris:
Fer tumulo plenâ dona suprema manu.
Da casiam, fragransq́ thymū, nardumq́ virentē,
Mistaq́ purpureis lilia sparge rosis.
Da violas, roremq́ maris, da mascula thura:
Spiret odorato fac Libitina solo.
Hoc præclara viri meruit doctrina fidesq́:
Hoc meruit virtus, & pietatis amor.
Et vos exequias vmbris persolvite Musæ:
Hisq́ sacrata viri busta notate modis:
Quantum inter reliquos argentea lilia flores,
Aureolas tollunt vere tepente comas:
Tantum Pœonios caput extulit inter alumnos
Summus Apollineæ Langius artis honor.

HIERON. REVSNERI.

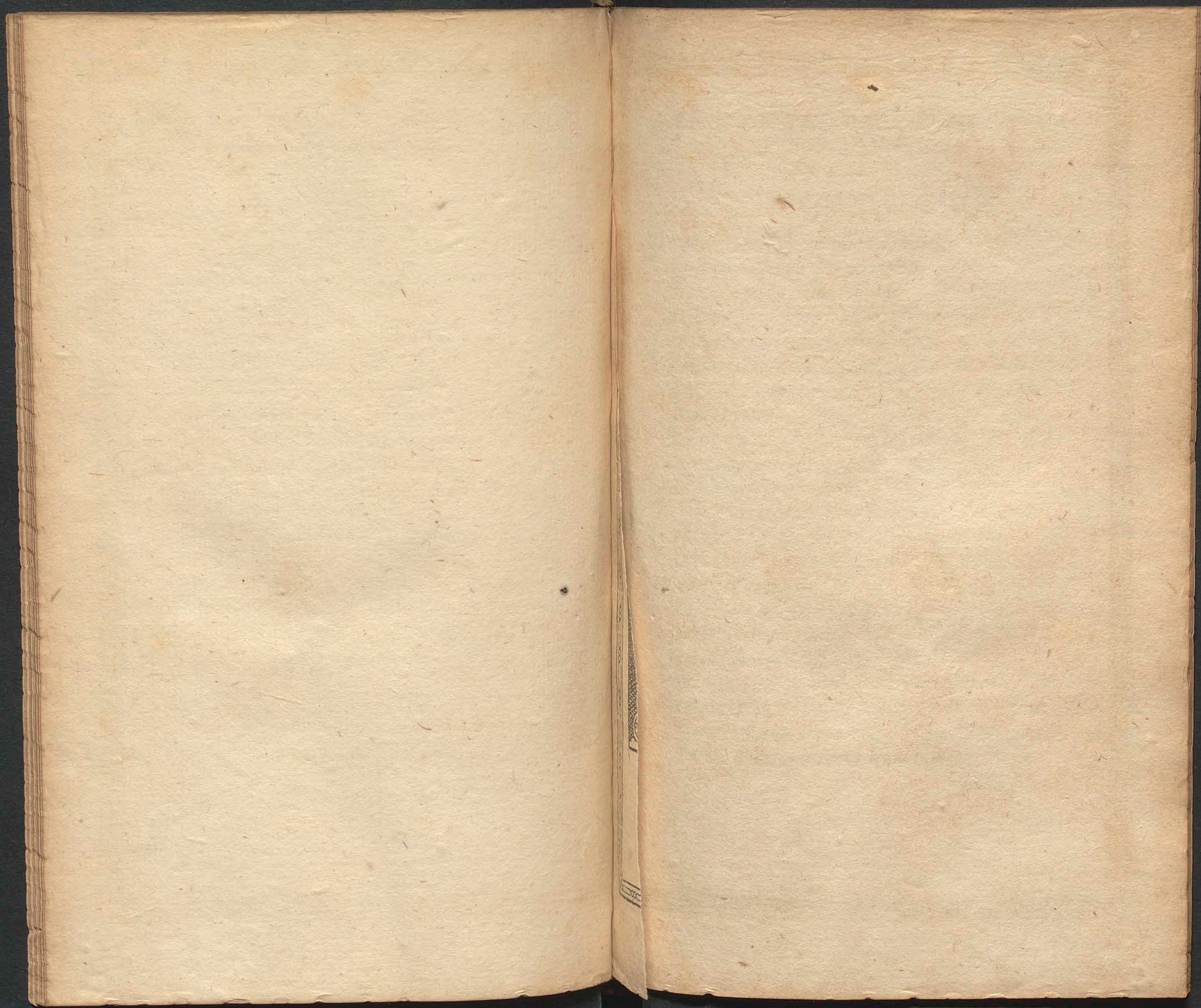
Hic vir hic est, vlli medicorum haud arte secundus
Langius: excellens enitet ore decus.

Illum nulla dies vnquam memori eximet ævo:
Pæoniam dubius dum petet æger opem.
Felix felicem, adſertis feliciter ægris,
A ſerâ laudom poſteritate tulit,
Teſtis erit clara Heidelberga, vigentq́ per orbem
Scripta viri, pietas, candor & ingenium.

N. REVSNERI.

Langi clare ſenex, venerande nepotibus ipſis,
Accipe pro lacrymis poſthuma verba meis.
Te Leoris genuit, docuit te Lipſia clara:
Quæ cathedram rurſus dat tibi ſpontè ſuam.
Te Medicum, Medici coniunctum mente Leoni,
Felſina, Piſarum te ſchola docta creat.
Archiatrum tandẽ facit Heidelberga: medentem
Aula Palatini principis ampla colit.
Magnas hæc & opes, & honores contulit amplos:
Contulit & tumulum grata deinde ſeni.
Corpore dum ſpoliat te ſex poſt luſtra decemq́,
Spiritus ut celsâ viuat in arce Deo.
Salue care ſenex: ſemper tua fama manebit:
Ingenij viuent & monumenta tui.

IN CONRADVM GESNERVM Philos. & Medicum.

Theodori Bezae.

Te cœlo mutante solum, Gesnere, volucres
Quæcunque pennis aëra permeant,
Repleuêre modis omnia tristibus:
Migrantem amicum extrema supra sidera
Omnes cum gemitu graui insequutæ,
Te cœlo mutante solum, Gesnere, feroces
Gemunt in antris belluæ,
Et stabuli pecudes oblitæ:
Sibilis colubri te feri gemunt lugubribus,
Imisq; quotquot sub cauernis
Occulta terrarum colunt:
Et flaccidum plantæ virentes,
Et pallidum flores nitentes,
Et flaccidum arbores comantes.
Regna te per humida
Et belluosus qua ferit vndique
Reboantia littora pontus,
Planctu sonoro deflet Amphitrite:
Et liquidis sub aquis pisces natantes mutitant.
Natura te omnis denique ut suorum fidum antistitem
Plorat sacrorum, muta
Futura deinceps, ni loquaris mortuus.

Hæc inter tibi turbatus, Gesnere, parentat
Beza tuus, vati vates, & amicus amico,
His incompositis innumeris numeris.

IOAN. CRATONIS.

Lux veterum, secliq; sui decus, atque sequentûm
Dulcis amor, tristi conditur hoc tumulo.
Pars melior viuet scriptis & mente bonorum
Condita, & in Christi morte recepta sinum.
Viuet & in me ipso, dum vitam morte lucrabor:
Vtque ero, quod nequeo corpore, mente Crato:

HENRICI STEPHANI.

Vix quinquagenos implens, Gesnere, Decembres,
Fata imples vitæ præproperata tuæ.
At te posteritas annos implesse Sibyllæ
Dicat, tot libros vel neget esse tuos.

ACHILLIS P. GASSERI.

Quos iungebat amor, nunc pestis disgregat atrox:
Tu gaudes cœlo, quando ego versor humo:
Sed tua sic virtus, Gesnere, meretur abundè
Felix ut viuas semper apud superos:
Gasserumq; decet, gratis nunc laudibus ut te
In terris ornet, sit memor inde tui.
Iuppiter indigno dum doctos eximit orbe,
Monstrat se iratum, Barbariemq; dabit.

THEOD. ZVINGERI.

Plinius hîc situs est Germanus: perge Viator:
Gesneri toto nomen in orbe volat.

RVDOLPHI GVALTHERI.

Si doctrina, fides, pietas fera fata morari
Possent, Gesnerus non moriturus erat.

IOAN. VVOLPHII.

Multa legens, tum multa docens, benè deniq; scribens,
Multis de morbis clara trophæa tuli.
Nunc vbi confeci cursum, & mea fata peregi:
Maximus his actis accumulatus honos.
At modò defunctus nunc istâc condor in vrnâ
Corpore, non animâ, quæ viget atque valet.
Hic mihi per Christum promissâ pace quiesco,
Exemptus curis omnigenisq; malis.

CASPARI VVOLPHII.

Ars medica, & linguæ, stirpes quod denique, Musæ
Sunt passæ eclipsin, mors tua causa fuit.
Det Deus ergo alium, lumen qui reddat iisdem,
Gesnerum, & studijs pergat adesse bonis.

IOANNIS FABRICII.

Quid miser in tumulo Gesneri figis ocellos?
Hîc iacet, exuuias præter & ossa, nihil.
Amplius exili nequijt mens corpore claudi:
Cui nimis angustus maximus orbis erat.
Quicquid enim tellus, quicquid mare gignit et aër
Ingenio tanti cesserat omne viri.
Vnus erat reliquus, qui iam restabat, Olympus:
Disceret in summo nunc vbi cuncta Deo.

P. MELISSI.

Gesneri postquàm tristes morientia Musæ
Viderunt atrâ lumina nocte tegi:
Pro versu gemitus, lacrimas pro carmine fundunt
In gemitus carmen, versus it in lacrimas:
Prætexitq́; nigro Phœbus velamine frontem,
Plus fatum, mœrens, arte valere suâ
Attamen ut tumulo meriti reddantur honores:
Nec tanti iaceat fama sepulta viri:
Protinus Hesperidum selecta fragrantibus hortis:
Pierides cineri dona suprema ferunt:
Ambrosiam, roremq́; maris, nardumq́; virentem,
Scilicet & flores ô Hyacinthe tuos:
Spargunt & violas, & purpureos amaranthos:
Inscriptisq́; locant marmora cæsa notis:
Qui jacet hîc, qualis quantusq́; prioribus annis
Gesnerus fuerit, charta loquetur anus.

FELICIS TRVBII.

Quum nossem terras, nossem genus omne ferarum
Aethereumq́; genus, squamigerumq́; genus:
Plantarum seriem quum vellem ponere certam:
Mors operi intentum repperit atra meo.
Et Gesnere tibi, dixit, spectanda supersunt
Nunc tandem rutili sidera celsa poli.
Linque igitur terras, & corpora linque caduca:
Cum Christo in cœlis viuere posse datur.

MODESTINVS PISTORIS, SImo. F. Sim. N. Nicol. Pron. Lipsiæ natus anno M.D.XVI:

Quem & patria atque domestica disciplina erudijt sedulò: & Italia per totũ quinquennium omni liberali doctrinâ, ac inprimis Iurisprudentiâ excoluit mirificè:

Legum in patriâ consultus Doctor, & facultatis Iurid. Ordinarius:

Saxoniæ Elect. Princ. Consiliarius, & Iudicij Curialis Assessor Perpetuus:

Quin & Proaui Cos. Lips. & Aui Medici, & Patris Iurisc. Præstantiss. exemplo, per multos annos Consulari functus dignitate:

Magnâ cum laude dignitatis, virtutis, sapientiæ, iustitiæ:

Magni illius Modestini, veteris IC. Rom. vt nominis, ita ingenij ac studij consors digniss.

Non tàm ætate consumptus, quàm laborum pertinaci asiduitate fractus:

Cum max, non suorum modò, sed totius Reip. extern. quoque luctu.

Piè ac religiosè ex hac vitâ excesit Anno Sal. M.D.LXV. Aet. XLVIII. M. IX. D. VI.

T

IN MODESTINVM PISTORIS Iureconsultum.

EPIGRAMMATA.

Matthiae Grosii.

Qui sub Alexandro quondam sacrata Seuero
Iura Modestinus tractans, dubiosq; resoluens
Ambiguæ Themidis nodos, laudabile nactus
Nomen, in æternum meruit clarescere scriptis:
Nostra Modestinum, claro quem clara parente
Lipsia progenuit, non inferiora secutum,
Nec cuiquam veterum doctrinæ laude minorem,
Secula non magni faciant, venerentur, amentq;?
Testis opus præsens fidei, prudentiæ & almæ
Integritatis erit, queîs ciuica iura professi
In patriâ fulsit Phœbeæ lampadis instar:
Dij facite, Hartmannus viuat Pistorius, ortu
Nobilis, ingenio magnus, meritisq; celebris:
Cuius ope accipiunt lucem geniumq; labores
Fraterni, & legum capit incrementa facultas.

N. Revsneri.

Quanta Modestino Iuris prudentia magno,
Consilij grauitas quanta, fidesq; fuit:
Tanta Modestino Iuris prudentia nostro,
Consilij grauitas tanta fidesq; fuit:
Lipsia maiorum claro quem protulit ortu:
Quos artis medicæ, Iuris & ornat apex.

IOANNES MATHESIVS ROCHlicij Misniæ oppido natus anno M. D. IIII.

Multij vgâ eruditione Vitebergæ sibi comparatâ, sub opt & clariss. doctoribus M. Luthero, Ph. Melanthone:
Ludi literarij primò Magister, ac dein Pastor Ecclesiæ in valle Ioachimicâ fideliss. Pariter, ac vigilantiss.
Cuius pietas & constantia eximia, cæteræque virtutes, admirabilis denique ac pænè diuina facundia, & in docendo dexteritas singularis nunquàm satis dignè prædicari poterit:
Præclaro Meditationum & Concionum sacrarum Thesauro, de omnibus fidei Christianæ capitibus, piæ posteritati fruendo perpetuò, post se relicto:
Pro concione, finem vitæ præsagiens, suę valedicens Ecclesię:
Moritur Apoplecticus anno Christiano M.D. LXV. Aet. LI. Non Octobr.

EPITAPHIVM.

Securus recubo hîc mundi pertæsus iniqui:
Et didici, & docui vulnera Christe tua.

IN IOANNEM MATHESIVM Theologum.

BALTHAS. MENTII.

Talis erat docti facies veneranda Mathesi:
Quando fidem Christi voce professus erat.
Patria Rochlicium est: sed Leucoris alma fidelem
Discipulum adiunxit, sancte Luthere, tibi.
Ex Sophiæ studijs fructum percepit, & ipsi
Eximium attribuit Pallas in arte gradum.
Fraterno coluit quem magnus amore Melanthon,
Quiq; sacer templi rector Eberus erat.
Valle Ioachimicâ munus doctoris obivit:
Arguit & fraudes, impie Papa, tuas.
Quin etiam vicit diuinâ voce cateruam,
Sacra petit varijs quæ tua Christe dolis.
Sola hîc ora vides si vis & cernere pectus,
Scripta lege: & nosces pectus & ora viri.
Corpus habet tellus: mens viuit in æthere, donec
Iungatur carni rursus, ut antè, suæ.
Intereà, bone Christe, pios largire ministros,
Qui simili doceant agmina sancta fide.

IOAN. LAVTERBACHII.

Fidelibus Deus ministris præmium.

Præco sacro sanctæ Triados, diuine Mathesi:
Quo Christus patuit sacra docente lytron:

Nulli te facias nimis sodalem.
Gaudebis magis, et minus dolebis.

Scribebam. L. m. q3. Die
XXI Augusti (1) 1)
LXXXXI. Vuitebergae
Iannq Gratius
Antverpius.

Avec le temps et ma peine

Cura ministerio tua non modò profuit vrbi:
Obtinuit nomen quæ Ioachime tuum:
Profuit vtilibus quoque magno fœnore libris,
Quos terit aßiduâ Teutonis ora manu.
Præmia pro tanto numeret tibi digna labore,
Vltima iudicij quum ruet hora dies.
Dicimus intereà memori de pectore grates:
Optamusq́; tuos sors ut honesta beet.
Fidas haud operas Deus orbe relinquit egentes:
Inq́; solo ditat commodus, inq́; polo.

GEORGII FABRICII.

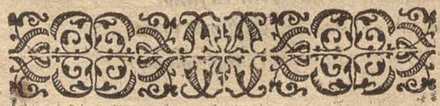
Mathesius magni facundus præco Prophetæ,
Functus honorifico munere, spectat humum.
Quicquid habet pulcri Germanica lingua nitoris,
Ingenio cœpit comptius esse tuo.
Siue tuos voluo libros, mirámq́; Sareptam,
Siue venustatis carmina tincta fauo:
Nectareum miror laticem: tibi florat vrna:
Fracta labore graui nec premat ossa lapis

P. CANDIDI.

Quà matris scrutata sinus nitida ære metalla
Eruit ex imis Mißnia visceribus:
Illic verba pio diuina Mathesius ore
Tradidit: hôc præstans pulcrius officium:
Quò pia Relligio splendenti est pulcrior ære:
Aera, ad opes verbi, nil rationis habent.

GEORGII CALAMINI.

Hoc Mathesius est loco sepultus:
Qui cùm singula, quæ docet Mathesis,
Calleret: tamen huic Dei Mathesin,
Verbi scilicet enthei Mathesin,
Humanæ antetulit pius mathesi.
Nunc cœlo viget, ac videt, quot vnquam
Christo pectora cœlitùs renata
Conquisivit, & imbuit mathesi
Et quæ non licuit videre carni
Aut inquirere: iam perennè plenâ
Rerum mens ovat omnium mathesi.

IN IOANNEM DRACONITEM Theol. Acad. Marpurg.

H. Eobani Hessi.

Postquàm est aperta, & explicata veritas
Per scripta Christiana, per verbum Dei:
Vt ipsius vel è media plebe infimi
Mysteriorum conscij, nil ambigant:
Quin constet Antichristidos regnum scholæ
Venisse in ista, & perdidisse tempora:
Quid ni fateamur Antichriston impium
Exterminandum Christianis omnibus,
Ac persequendum Christianis omnibus
Constante veritate, scripturâ, fide:
Ne pergat vltrà Christianos fallere
Tyrannicâ crudelitate & fraudibus.
Si fortè quæris illius potentiam
Nouisse, plus quàm regiam potentiam,
Auctoritate quæ sit ad verbum Dei,
Quod ipse deprauârit improbissimè,
Et plura eodem scripta pertinentia:
Hæc cerne scripta, quæ Draconites tibi,
Sed scripta pauca, at erudita condidit:
Quæ Christianæ veritatis maximam
Partem, scopumq́ persequendum continent.

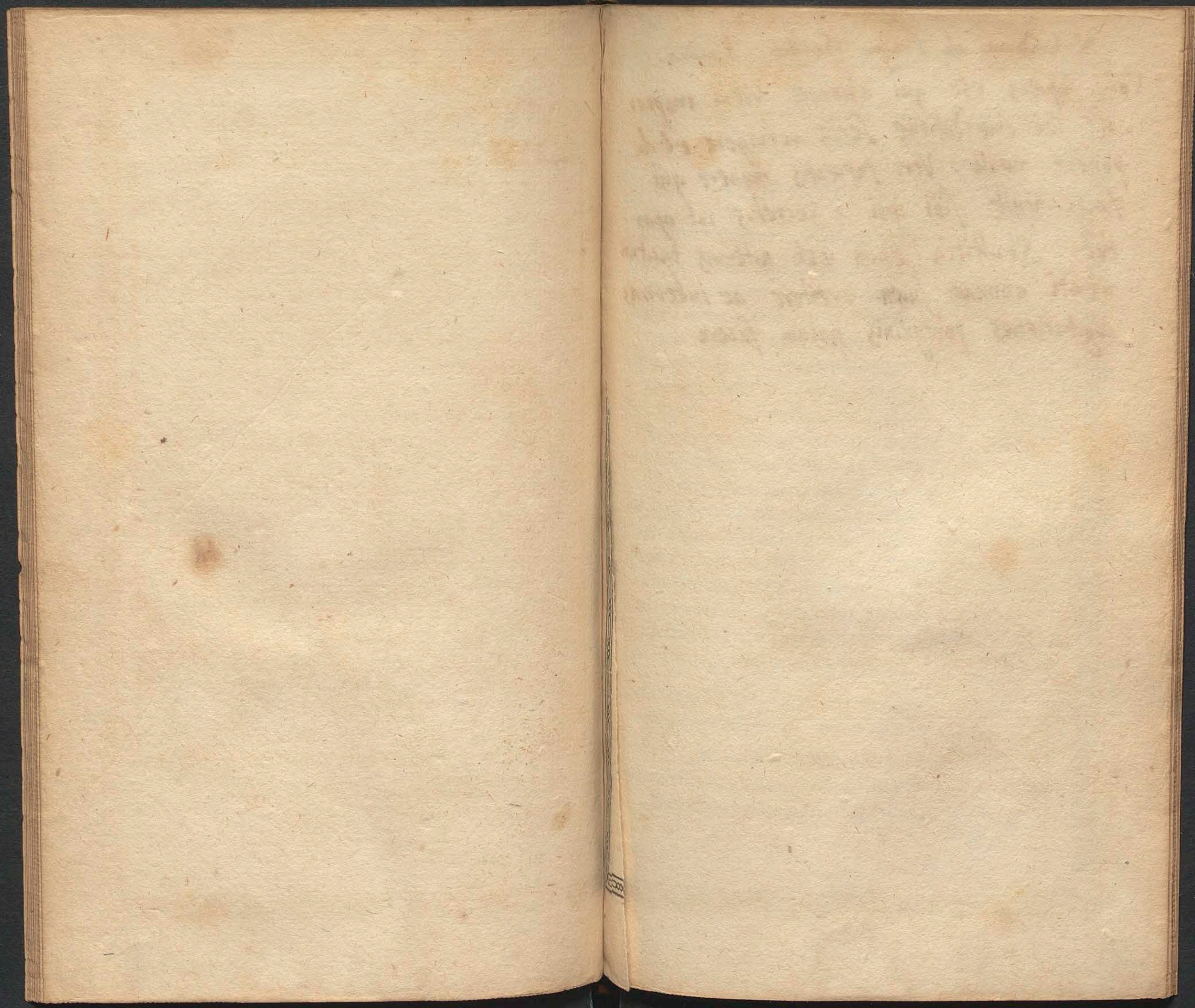
GEORGII FABRICII.

Vrna Draconiten tegit hæc doctumq; bonumq;,
Laudatumq; pia sedulitate senem.
Ille sacros libros Ebræa, Latina, Pelasga,
Chaldæa, in vulgus scripta daturus erat:
Nondum finito quem linquit vita labore:
Quanta vnus studijs facta ruina senex!

P. MELISSI.

Hos cineres, hæc busta Fides innoxia seruat,
Dulcisq; Spes & Caritas:
Filiæ Iouis inclyti, sorores.
Prima sacras lauri frondes, at proxima palmæ
Spargit virentis ramulos:
Mitis vltima gemmulas oliuæ.
Salue care senex: tu nunc quasi stellula fulges
Celso nitens in æthere:
Hoc tui precium laboris esto.

Notandum ex tragico Beato London.
Vere sapiens est qui aliorum vitia inspici
ens sua emendatione seria corrigere et de
ponere novit. Veri sapientis munere qui
fungi vult sibi ipsi a secretis sit opor
tet. Stultitia enim est alterius tantum
vitati animum suum credere at internas
cogitationes peregrinis palam facere

IN LEONHARDVM FVCHSIVM Medicum.

IOAN. LAVTERBACHII.

Securus ambulat sequens viæ ducem.

Quale Dioscorides medicâ præclarus in arte
Herbarum nomen cognitione tulit:
Tale suâ meruit, maius quoque, Fuchsius arte,
Herbarum nulli cognitione minor.
Herbarum proprijs naturam viribus ille
Vt tantum nudè prodidit absque typis:
Sic tribus hic omnes veris iconibus herbas
Exprimit ingenio dexteriore tomis.
Arte Dioscorides quod Graijs; Fuchsius istud
Non modò Germanis, omnibus orbe locis.
Ne sit opus terras vitæ penetrare periclo:
Ne iuga, vel valles, vel nemorosa loca:
Absque labore tomis herbas cognosce, fouere
Augustas medicæ qui cupis artis opes:
Dux bonus herbarum species, viresq́; ministrat.
Haud errat, graue qui cum duce tentat iter.

IANI BARTHOLOMAEI.

Tu licet ingenio sis clarus & arte medendi:
Par tamen est meritis gloria nulla tuis.

MARTINI CRVSII.

Φούχσιος ὁ κλεινὸς θάνε, τὸ κλέος ἰητήρων
Φούχσιος, ὃς βοτανῶν πλῆθος ἔδειξε τόσον.

Φούκσιος, οὗ βίβλοι γνῶσ' ἀντωλίῃ τε δύσει τε,
    Φούκσιος, ὃς λαμπρὰν πᾶσι Τύβιγγαν ἔθη.
ἡμῖν μὲν λίπεν ὀδυνηρῶς, Φούκσιε κλεινὲ,
    ἔκπνευσας, σαυτῷ ἀσπασίως δὲ πάνυ.
Φῆσθα γὰρ, ἀλλύειν γλίχομαι, χριστῷ τε συνεῖναι,
    ὡς ἐπὶ γῆς εἰμὶ χρήσιμος οὐδὲν ἔτι.
γενναίως τάδ' ἔφησθ', ἤδ' ἄλλα, Λατινίδι φωνῇ,
    ὥσπερ ἂν οὐκὶ νοσῶν, ὥστε με θαυμάσ' ἄγαν.
ὡς οὖν ἀργάλεον Σιμεῶνα σε κύριος οὕτως
    νῦν ἐς ἀθάνατον δμῶ' ἀπέλυσε χαράν.

LEONHARDI ENGELHARTI.

Fuchsius occubuit, medicorum gloria rara:
Fuchsius herbarum nomina multa notans:
Fuchsius ex scriptis toti notißimus orbi:
Fuchsius ille tuum, cara Tubinga, decus.
Est ingrata quidem nobis, ô inclyte Fuchsi,
Nunc tua mors, aderat quæ tibi grata tamen.
Dicebas quia: Dissolui, Christumq; videre
Gestio: nunc terræ commoda nulla fero.
Dicebas animo forti hæc, & plura Latinè,
Ceu non ægrotus: res ea mira fuit.
Te Deus ergo bonum seruum, veluti Simeonem,
Dimissum iußit regna subire poli.

IN IOANNEM OPORINVM.

LVDOVICI ROCHEFORTII.

Quis sit Oporinus, si percontaris, & ipsum
Exiguo hoc claudi marmore posse putas:
Rusticus es, toti cùm sit notißimus orbi:
Tota ipsi tumulus terra nec esse queat.

IOAN. SAMBVCI.

Quis tua non vidit præli monumenta labores?
Quæ minima aut caruit bibliotheca typis?
Ars fuit inuenta hæc Germanis, laude perenni:
Extulit hanc Aldus, perpolijtque rudem.
Perfectam exerces sex & triginta per annos:
Cæsaris ut superes nomine rebus opes.
At tibi iam emerito pateant cœlestia templa:
In terris semper nomen honosque vigent.

HIERONIMI VVOLFII.

πᾶσαι Ὀπωρινοῦ μνημεῖα βιβλιοθῆκαι:
σῶμα δὲ κεκμηκὸς σῆμα τόδ' οἶον ἔχει.

GVILIELMI XYLANDRI.

Aurea non mortalis adiuit Oporinus astra:
Parte sui repetens deteriore solum.

GEORGII FABRICII.

Immortale decus tibi donat Oporine virtus,
Famaque stellifero, quæ volat alta, polo.
Nam per te Latij libri Graijque leguntur:
Doctrinæque nouâ laude reuixit honor.

Clauderis exiguâ magno sub nomine terrâ:
Sed claudi tumulo gloria tanta nequit.
Nam quot habent apices, tua quot monumenta figuras,
Tot meritis par est reddere grata tuis.

CAROLI VTENHOVII.

Lumine si cassis potuit qui reddere vitam
Nuper Oporinum mors tamen atra tulit:
Heu quantis tenebris te circumfusa manet nox,
Luce nihil dignum qui meditaris homo.
Sol simul occubuit, iubar occuluitq; coruscum,
Ceu moriens lucis linquit in orbe nihil.
At sua Oporinus maior post fata resurgens,
Quo caret, hoc aliis donat habere iubar.

EIVSDEM.

Quisquis Oporinum fatis cessisse dolebit,
Hic & Oporinum doleat vixisse necesse est:
Quem vixisse semel veniens lætabitur ætas.

PAVLI MELISSI.

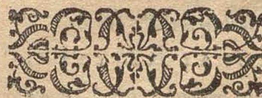
Ver, autumnus, hyems redarguebant
Aestatem, quòd Oporino fuisset
Mortis causa: magis sed ipse multò
Autumnus malè ferre, ferre iniquê,
Suum quòd sibi Oporinum necasset
Aestas morbida Sirij noverca
Queîs Tempus: Remouete, ait, querelas:
Immutabilis hanc Dei voluntas
Olim iam sibi destinârat horam.

Doctorum Labor Celebris.

IOANNIS LAVTERBACHII.

Aeterna doctorum labore gloria.

Quo studio priscos illustris Oporine vates,
Quoq; novos cures ære, labore, typis:
Quem latet? hic oculos modò si recludere tentet,
Vrgeat hos quamvis ex adamante sopor.
Vt magis integri placeant, cultiq; legantur,
Te studijs donas, & tua cuncta bonis.
Inde tuum terris florebit Oporine nomen,
Florebunt terris dum labor, æra, typi.
Aere, labore, typis vates qui promovet, ipso
Nomine fit vivax ære, labore, typis.

PETRI PITHOEI.

Prodesse dum vult litteratis omnibus,
Remq́ʒ ampliare litterariam studet,
Oporinus artis litterariæ decus,
Absumsit omne patrimonium lubens:
Sumsitq́ʒ volens vndecunque mutuò.
Aeratus ergo cessit? imò ærarius,
Plures rei eius debitores cui sient,
Quos delegare creditoribus queat.

MICHAELIS GRAVII.

Cur citharæ neruos impellere gaudet Arion?
Delphini insistit pes, premit alter humum?
Scilicet indignè iactatus Oporinus alto,
Nauigat in portu, numine Christe tuo.
Sicq́ʒ vel inuitis piratis, liber ab omni
Curâ, cœlesti lætitiâ fruitur.
Carmina permulcent ratione carentia bruta:
Flectere sed nequeunt cum ratione homines.
Cedite, quos auri fames insatiabilis vrget:
Elapsa est ipso remige præda Deo.
Intereà toto celebratus Oporinus orbe,
Aeternæ meruit laudis habere decus.

NICOLAI REVSNERI.

Tot libros mundo qui protulit, instar Oporæ,
Quæ varias cornu diuite fundit opes:
Hîc situs est operosus Oporinus. Ergo & Arion
Cum cultore suo iam requiescit iners.

COGITA { VNDE: ET ERVBESCE: / VBI: ET INGEMISCE / QVO: ET PERHORRESCE }

Pietas ad omnia utilis est. promissi:
onem habens uitæ quæ nunc est
& futuræ

DOMINO DANIELI NABOROVIO
Juueni pietate & eruditione
ornatissimo Joannes Ephorinus
amoris & beneuolentiæ ergò scri:
bebat Wittembergæ uigesima
tertia Augusti Anno Natalis
Domini Dominor. 1591

Seneca.

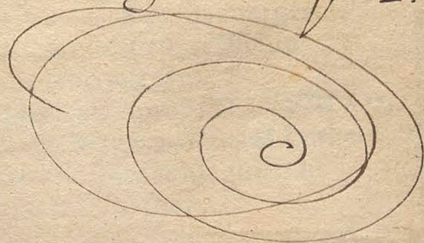
Quam angusta est innocentia, ad Legem Bo-
num esse: Quanto latius patet officiorum
quam Juris Regula? Quam multa Pietas,
humanitas, liberalitas, justitia, fides fla-
gitant quae omnia extra publicas Ta-
bulas sunt. refer. Quar. ad l. i. de pact. et

R'ame qui t'ayme.

Dn. Danieli Naborowsky Crac. generis
splendore et praecipua virtute atque eru-
ditione laudatissimo juveni, convictori
meo jucundissimo, ex Academia
Wittembergensi profecturo, in gra-
tam mei memoriam, scripsi ibidem

Casparus Vlacher franco-
furtensis ad Moenum

A. 1593. M. Majo. D. 12.

315

IOANNES SCHNEIDEVVINVS STOLbergæ natus in Turingia, anno M.D.XIX.

Puer admodum Vitebergam miſſus, ſtudiorum causâ: & M. Luthero, à quo filij loco ſemper habitus fuit, commendatus:
Præceptore vſus domeſtico Vito Theodoro Theologo clariſsimo:
Ciuilis ſapientiæ cognitione inſtructus egregiâ:
Perbenignè in aulam Sacr. Rom. Imperij Comitum Schuarceburgicorum accerſitus, quibus à conſilijs fuit per integrum quadriennium:
Pòſt reuocatus inde in Academiam perhonorificè, & in eâ ſummos adeptus honores in Iuriſprudentiâ:
Neque ſolùm in Collegium Iuridicum, ſed & Iudicium allectus Prouinciale:
Operam Reipub. & docendo, & dicundo iure nauans vtilem ac fidelem, per annos XX.
Quum non magis iuris, quàm iuſtitiæ, & æquiratis conſultus videri vellet:
Commentarijs in aureolum illud opus Inſtitut. Imp. ſanè locupletiſsimis & foro præſertim accommodatiſsimis, plurimum Reip. atque adeò omnibus Iuriſpr. ſtudioſis etiam in poſterum profuturus, & in his cum grata ſui memoriâ, & multorum vtilitate perpetuò victurus:
Obijt Serueſtæ Apoplexiâ anno M.D.LXVIII. Aet. XLIX: Sepultus Vitebergæ, ad latus M. Lutheri, quo ipſe in vita hoſpite ac Magiſtro ad pietatem vſus fuerat.

IN IOANNEM SCHNEIDE-vvinium Iureconsultum.

MARTINI HENRICI.

Quem fœcunda tulit venis Stolberga metalli,
Lumine sed verbi ditior illa sacri:
Hæc est Oenotomi Iani doctoris imago:
Effinxit Lucæ quam tibi docta manus.
Carus erat Luthere tibi, ceu filius: instar
Hunc quoque fouisti, docte Philippe, patris.
Relligionis amans, veri studiosus, & æqui:
Integer & vitæ vir, fideiq́; fuit.
Laudibus est dignus geminis, dum certat vtrunq́;
Iuris in hoc, sanctâ cum pietate, decus.
Semina Romani iuris, sub Leucoris vrbe,
Cum binis annis per tria lustra docet.
Dum quid sit rectum, quid iniquũ è lumine verbi,
Ac iuris, facili dexteritate videt.
Lustra nouem vitæ cum quatuor egerat annis,
Quum Deus hunc vitæ de statione vocat.
Ipse per Europæ famâ celeberrimus vrbes,
Mortuus æternum nunc quoque nomen habet.

NICOLAI REVSNERI.

Dum ius ritè doces, ius dicis & omnibus æquè:
Consultus iuris, sed mage iustitiæ:
Iustitiæ meritò dicaris Iane sacerdos:
Par Celso, aut magno, hoc nomine, Sulpitio.

IN IOANNEM SEBASTIANVM Pfauſerum Theol. Cæſar. & Antiſt. Lauinganum.

N. REVSNERI.

Ioannes cubat hîc Sebaſtianus
Pfauſerus, placidâ ſepultus vrnâ:
Quo vix ſanctior hîc, Deiq; vixit
In terris reuerentior: piarum
Plenus pectore cogitationum:
Præco, Chriſte, tuus: tui profeſſor
Inuictus meriti, ſacriq; verbi:
Pro quo mille tulit volens labores,
Caſus mille: ſimul minas potentûm
Forti pectore ſpreuit, ac pericla:
Pro Chtiſti decore, & fide paratus
Pulcram, ſi ſit opus, necem paciſci.
Inculpata fuit, grauisq; vita,
Virtus ardua, ſplendor eruditus:
Mores ingenui, fides probata,
Pectus mite, cor altum, & os diſertum:
Magno maximus hunc fauore Cæſar
Complexus, ſibi Præſidem ſacrorum
Legit, conſiliariumq; fidum:
Nunc Eccleſia Præſulem Lauingæ

Tristi funere mœret interemptum.
Mœret publica res pium parentem:
Mœrent eximium scholæ patronum:
Mœrent, quotquot in orbe sunt piorum.
Et nunc it per iter serenus altum
Illuc, vnde negant redire quenquam:
Ac curis hominum malisq; liber,
Stellis pulcrior, aureoq; Phœbo,
Fulget ante Deum: novóque in orbe
Sertum iustitiæ ferens perennis,
Pro vitæ spolijs laboriosæ,
Vitæ gaudia possidet beatæ.

P. CANDIDI.

Cæsaris augustas docuit Pfauserus ad aures
Præco celebrandi dogmata sacra Dei.
Quantò maior erat, quem tu Pfausere docebas.
Sacra, alijs tantò tu quoque maior eras.

Rebus angustis animosus atq;
Fortis appare: Sapienter idem
Contrahes vento nimium secundo
Turgida vela.
Albertus Voitus
Borussus [illegible]

PAVLVS EBERVS KITTINGAE Franciæ oppido natus, anno M.D.XI.

Post patriæ scholam, ad spem vberioris doctrinæ Onolsbachium primò commigrans:
Aeger anno vix exacto in patriam reuersurus, ab equo raptatus consternato, multis corporis partibus miserabiliter luxatis, magnam valetudinis suæ passus iacturam:
Eâ demum confirmatâ, Vitebergam profectus, homo in omni iudicio elegantissimus, Philosophiæ pariter, ac Theologiæ studijs summè deditus:
Summos in vtraque sapientiâ tàm diuinâ quàm humanâ honores cum laude promeritus:
Professor tandem vtriusque in Academiâ annis circiter XXXVIII. clarus ac eloquens:
Pastor prætereà Ecclesiæ, & Antistes verus vigilansque:
Sacræ historiæ, & Philologiæ in primis studiosus:
Quam & compluribus ingenij monimentis egregijs plurimum illustrauit, & ad posteros propagauit:
Pie sanctèque obijt Vitebergæ X. Decembr. anno Sal. M. D. LXIX. Aet. LVIII. D. XXXII.

IN PAVLVM EBERVM Theologum.

IOANNIS SCHOSSERI.

Hos quicunque vides infirmi corporis artus,
Quos tibi Pastoris parua tabella refert:
Consilium perpende Dei, qui splendida mundo
Visa, putat regno non satis apta suo.
Eligit infirmos, per quos Ecclesia Christi
Docta, salutarem possit habere fidem.
Ille etiam praeiens iuuat instrumenta salutis,
Praesidioq; leuat membra pusilla suo.
Et nunc parua licet sit vox & corpus Eberi:
Ipse per hunc optat notior esse Deus.
Ergo prius celebres docuit qui sedulus artes:
Aethereo sacras nectare pascit oues.
Quid spectas teneros artus? in corpore paruo
Saepè etiam pietas, ingeniumq; viget.

N. REVSNERI.

In Paguro sapientia.

Quid modicas paruo rides in corpore vires:
Pectore si magnus sum, Polypheme, sat est.
Scilicet est paruis etiam sua gratia rebus:
Formicae quoque vis, & sua bilis inest:
Et sua commendat sapientia rara pagurum:
Pendet hic è collo, magna Diana, tuo.

Consilij signum prudentis: in æde dicatâ
Quæ gaudes Ephesi per tua sacra coli.
Malo mihi paruo sit mens in corpore magna:
Quàm Cyclopæo robore membra geram,
Mentis inops. malè sic habitat mens ardua Galbæ:
Ingenuas vires, nobile pectus amo.

P. CANDIDI.

Relligio, pietas, doctrina, modestia, candor
Dona, quibus fuerat clarus EBERVS, erant.

IOANNIS STIGELII.

Colligis è priscis quòd idonea tempora fastis:
Quòd cœlum & cœlo tempora lapsa notas:
Paule tibi referet meritas Ecclesia grates:
Hac etiam speculum quæ videt arte suum.
Paule tibi referet meritas Respublica grates:
Cui suus hoc studio vindice constat honos.
Et iam fata tuis aspirant mollia chartis:
Sentit & æternos pagina viua dies.
Adijciunt Musæ lætæ frondentia lauro
Serta, Aganippæi fonte rigata iugi,
It comes adspirans animam, sensumq́; libello,
Aetatum Genius semina longa trahens.

IOAN. LAVTERBACHII.

Perennis est disertus eloquentiâ.

Splendor Thespiadum nitens EBERVS,
Paruus corpore, suauitate magnus

Dicendi, teneram scholis iuuentam
Bonas seu docuit disertus artes,
Sacram seu docuit disertus ædem:
Præsentem retulit lepore formam,
Præsentem retulit colore vultum.
De tam corpore plura scire paruo
Si quæris, monumenta quæ reliquit
Haud segnis, lege, sis nec ipse segnis.
Quàm magnus fuerit scholis docendis,
Quàm magnus fuerit sacris docendis,
Librorum monumenta prædicabunt.
Paruo ex corpore nemo iudicandus:
Gemma corpore parua, vi sed ingens:
Terræ sic quoque dum manebit orbis,
Paruus corpore, suauitate magnus
Dicendi celebrabitur per orbem
Splendor Thespiadum nitens EBERVS.

IN IOANNEM BRENTIVM Theologum,

EPIGRAMMATA.

MARTINI CRVSII,

ὃς θείας μικροῦ πάσας εὖ φώτισε βίβλους:
  ἐν ξυνόδοις πάσαις καὶ διαλέξεσ' ἔην:
εὐσεβέων τ' ἀγέλας βουλαῖς ἔργοισί τ' ὀφέλλει:
  τίετο καὶ λαμπροῖς ἡγεμόνεσι λίην:
πεντήκοντα τ' ἔτη μάνδρας χριστοῖο δίδαξε:
  κηρύττει νεκρὸς νῦν ἔτι ῥῆμα θεοῦ:
τοῖος Ἰωάννης ἦν Βρέντιος ἐκτὸς ἰδέσθαι.
  τὴν δ' ἐντὸς μορφὴν, ὃς κτίσεν, οἶδε μόνος.

IDEM LATINE.

Qui cũ laude sacros libros propè scripsit in omnes:
  Omnibus in Synodis, Colloquijsq́; fuit:
Et pia consilijs ac factis agmina iuuit:
  Vixit honoratus Principibusq́; viris:
Ac quinquaginta docuit diuina per annos:
  Et post fata pijs nunc quoque doctor adest:
Ioannes fuit hoc spectandus Brentius ore:
  At mens est soli nota decora Deo.

IOAN. LAVTERBACHII.

Defensio verbi ministrorum, Dei.

In restaurandâ socius pietate Lutheri
Brentius, Ausonij magna ruina Papæ:
Talis erat facie senij confectus ab æuo:
Quàm priùs abriperet mortis auara manus.
Consilij multùm conuentus iuuit honestos,
Quos habuit sanæ relligionis amor.
Colloquijs præsens interfuit omnibus: idem
Immensas auxit Relligionis opes.
Vera quòd Europæ floret doctrina per oras,
Quæ celebrat Christum relligiosa fide:
Non paruas isti grato fert pectore partes:
Plurima pro cuius nominé dura tulit:
E quibus, insidias fugiens, odiumq́, potentûm
Diuinâ tectus liber abiuit ope.
Vrbis Alexandri Doctor velut obuius hostem
Effugit, Nili quum peragraret aquas.
Organa doctrinæ Christi quòd in orbe furores
Hostiles superant, cura benigna Dei est.

EIVSDEM.

Viuit polo doctor salutis, ac solo.

Brentius egregium cui fecit gratia nomen:
Egregius sanæ relligionis amor:
Sternuus assertor qui maiestatis IESV,
Scripturâ docuit teste salutis iter:

176

IOANNES PFEFFINGERVS BAVArus, natus anno M.CCCC: XCIIII:

Spectatæ tum eruditionis, tum probitatis vir, & insignis Theologus:

Totus à primâ ætate promouendæ Christi gloriæ addictus:

Superstitione repudiatâ Pontificiâ, etiam multò ardentius, veritatem agnitam amplexus:

Sacrarum literarum Doctor præclarus:

Lipsiensis Ecclesiæ Pastor & Antistes verus, ac venerandus:

Fatis concessit anno Christiano M. D. LXXIII. Aet. LXXX: III. Non. Ianuar.

IN IOANNEM PFEFFINGERVM Theol. Lipsicum.

EPIGRAMMATA.

GEORGII BERSMANNI.

Qui Pfeffingeri similes in imagine vultus
Aspicis, hospes & hæc pellege scripta memor.
Bauariæ dedit hunc tellus in luminis oras:
Quem vitâ functum Lipsia condit humo.
Dicere longa mora est, per quot discrimina rerum
Hunc exercueris Dæmonis ira trucis:
Finibus extorrem patriæ, pressumq; suorum
Inuidiâ, atque odijs turba profana tuis:
Dum venale Papæ cœlum, missamq; perosus,
Mauult esse tui portio Christe gregis:
Cui se doctrinæ studio, sanctoq; labore,
Atque operæ curâ, consilijq; fide
Addixit, moderansq; scholas, & tēpla gubernans:
Haud grauis imperij fulmine, pacis amans.
Testis erit iuueni vitæ sine labe peractæ
Leucoris, & secli fama, Luthere, tui:
Et tu, relligionis apex, diuine Melanthon:
Et tu, qui clarum de Cruce nomen habes:
Postq; hos consilij consors, sociusq; laborum,
Tu quoque adhuc nostræ spes, Ioachime, scholæ.
Orba sui luget Pastoris Lipsia fatum:
Amissumq; gemit Misnidos ora patrem.

Salue sancte senex, decus ô venerabile morum:
  Salue cœlestûm consociate choris.

M. I. L.

Quàm benè Pfeffingere tuos sub imagine vultus
  Artifici hæc spirat picta tabella manu!
Cui Deus excelsis Philyræ sub mœnibus vrbis
  Pascendum verbo tradidit ipse gregem.
Namque Dei pastor vix dignior vllus ouili:
  Dignius aut curâ talis ouile ducis.
Cuius vt est vultus comi grauitate seuerus:
  Et purâ cultus simplicitate nitet:
Sic quoque vita grauis, sic omnis nescia fuci:
  O prisco verè tempore digna patrum!
Quàm licet haud vno proscindat crimine liuor:
  At tamen ipsa Deo salua probante manet.
Est aliquid dignante Deo de millibus vnum
  Grande ministerij munus obire sacrum.

P. Candidi.

Lipsia, vera Dei te Pfeffingere docentem,
  Audijt intentis dogmata pectoribus.
Magna quidem est pietas, patriæ seruire docendo:
  Maior at est ipsi grata docere Deo.

N. Revsneri.

Præco Dei magnus, magnus virtute fideq;,
  Magnus eras verâ relligione Dei:

Pfeffingere ſenex, vitâ grauis auctor & annis.
Quid tum? poſt æui luſtra bis octo peris.
Mors tua ſic Iani funeſtat mœſta Calendas:
Læta tibi, nobis quæ nimis ægra venit.
Lipſia quem multis annis mirata docentem
Nunc gemit, & ſacri concio tota gregis.
Salue, ſancte ſenex, venerande nepotibus ipſis:
Fama tui neſcit nominis ampla mori.

Petri Lossii.

Eximium cathedræ decus, & pia fama ſuorum
Ille ego ſum populi Lipſia clara tui.
Qui verbis potui mollire adamantina corda:
Soluere qui curis triſtitiaq́ graues.
Exemplum fueram morum & pietatis honeſtum:
Id quoque nunc cultâ poſteritate probo.
Inuide dic de me nunc quidlibet: ipſe ego iunctus
Chriſto, te longè ſum meliore loco.

G. Majori ss. Theol. D.
suo ex conjuge avo:
Dum coluisti agrum Domini: tua major
in orbe
Laus fuit: in cælis maxima; id omne DEI est.

Mortis Memor Gaudet Suaviter Sibi.
M. Melchior Gerlach Soranus Silesius
L. Baronum Promnicioru & Kollo-
wradij in Acad. Witebergensi
Praeceptor, M. E. S. XVI. Iulis
Aº C. CIƆ.IƆ.XCI.

IN GEORGIVM MAIOREM S. Theol. D.

IOAN. MAIORIS IOACHIMI.

Qui donis animi mensuram nominis implet,
Hæc tibi Maiorem parua tabella refert.
Cui linguam Charites, cui Pleiade natus acumen,
Facundosq́ dedit Suada canora sonos.
Sed non Mercurius, si vellet, pingere posset:
Ingenium scriptis pinxit ut ipse suis.
Multa tulit, fecitq́, piè templisq́, scholisq́;
Illustrans studijs dogmata sacra suis.
Nec tamen effugit delirî iurgia Flacci:
Qui furit in fatum Teutonis ora tuum.
Gratus odor cerebro est, quē mollis Amaracus êdit:
Sed necat immundas illius aura sues.
At tu Maior eris, rumpantur ut ilia Flacco:
Cum fidei fructu perge docere fidem.

IOAN. LAVTERBACHII.

Liuor nocere cui nequit, laus optima.

Maior ab æterno Patre multis obrute donis:
Celsa quibus nomen tollis in astra tuum.
Magnus es ingenio: maior virtutibus: imò
Maximus in verâ cognitione Dei.
Fidus, ad ingenuas pueris industrius artes,
Monstrasti lætâ fronte Magister iter.

Egregium terris idem virtute fuisti
Exemplum, quo sit vita regenda modo.
Quod summũ est, Doctor scriptis & voce, salubris
Plantasti dives relligionis opes.
Hinc monumenta tui relegens diuina Laboris,
Nemo non, saluus qui cupit esse, probat:
Nocturnâ versatq; manu, versatq; diurnâ:
Proq; tuo grates munere gratus agit:
Dum monumenta tui viuent diuina laboris:
Perpetuò nomen viuet in orbe tuum.
Quod Liuor memori nunquam miser eximet æuo:
Perpetuo florens tempore nomen erit.

CASP. CROPACII.

Vt te care senex, memorande nepotibus olim,
Hæc ætas meritò prædicat atque colit:
Maxime qui cœli reseras penetralia Maior:
Ad populum quando verba sacrata facis.
Viuus ab ore fluit tibi sermo nectaris instar:
Quemq; doces Christum, corde animoq; geris.
Maiorem afficient seri quoque laude minores:
Et tua non poterit viuida fama mori.

IN IOANNEM GVINTHERIVM Andernacum Medicum.

MICHAELIS TOXITAE.

Hoc Andernacus vultu præclarus & ore,
Ceu docet effigies, conſpiciendus erat.
Corporis expreßit pictoris dextera formam:
Ingenij vires ſcripta polita probant.
Doctrinâ paucis præſtante ſecundus: at inter
Multos virtutis lumine primus erat.
Fidus Apollineæ fuit artis alumnus, & annos
In ſeros medicâ corpora duxit ope.

HVBERTI DAMII ANDERNACI.

Γυινθερίου ἴφθη οὕτω περὶ σώματος εἰκών,
ἰητροῦ γεραροῦ, δείκνυσιν ὡς γραφική.
τὴν δ' ἰσχὺν φύσεως μετὰ τῆς, ἧς χρῆστο, μαθάυς,
σωσικράτους τέχνης ἔργα διδοῦσι σάφα.
ἐν μούσαις τε λόγοις τ' ὀλίγων ἦν δεύτερος ἄλλων,
τῆς δ' ἀρετῆς πολλῶν ἀγλαΐῃ πρότερος.
τοῦ φοίβου πιστὸς θεραπὼν, ὑγίης τε βροτοῖσι
μακροβίου, τέχνῃ πρόξενος εὐπαλάμῳ.

In Tumulum eiusdem.

EIVSDEM.

Vt natura parens dederat mortalibus olim
Hippocratem, ipsa suum quo retineret opus:
Sic quoque Guintherium tandem Deus artis alumnum
Edidit, & medicam reddere iussit opem.
Fecit & occubuit: tua quo Germania famæ
Nunc medico celebris gloria parta viget.
Fama per ignotas gentes volat: ossa recepit
Terra: sed æthercam mens colit vna domum.

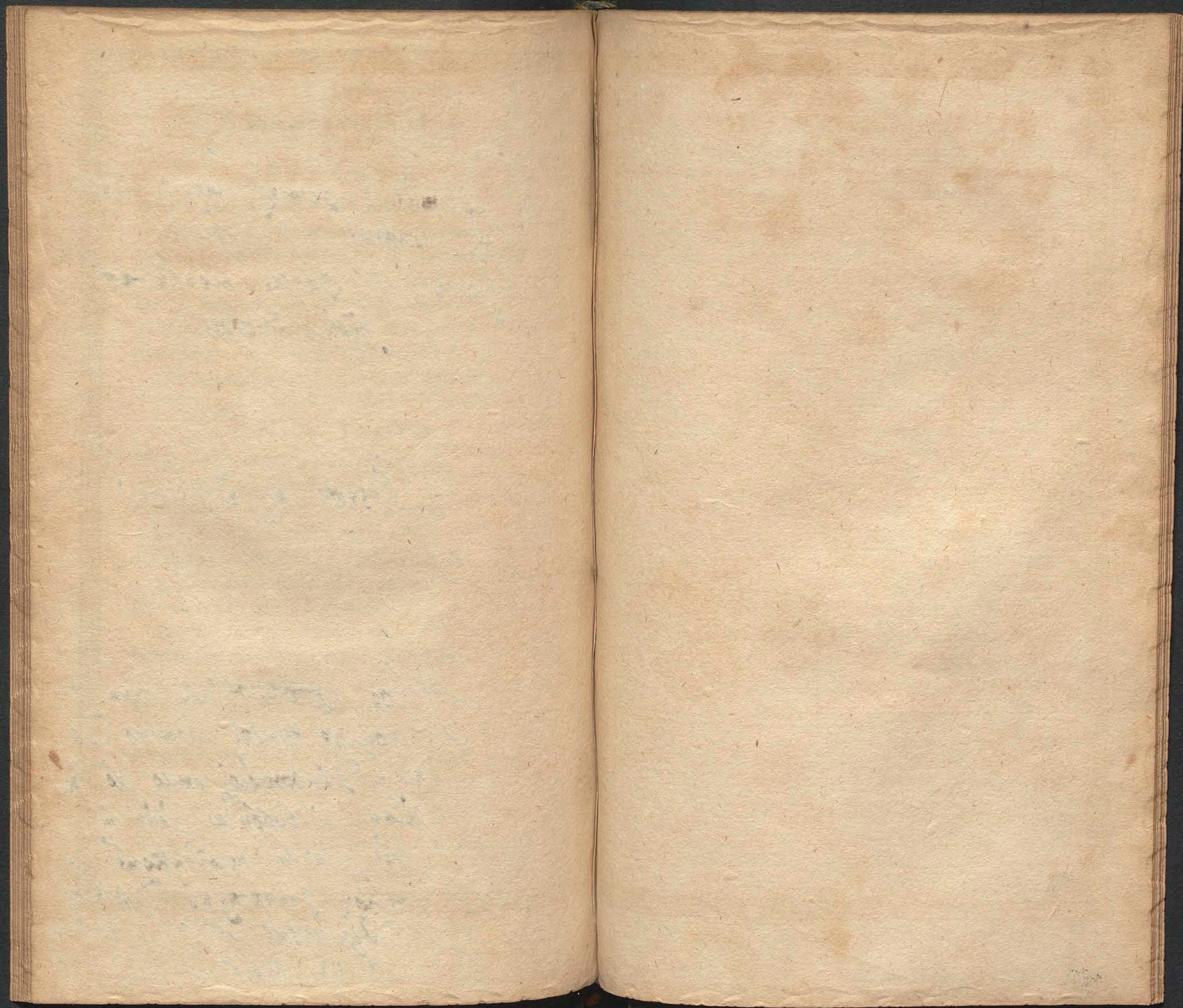
MICH. TOXITAE.

Hic situs est Andernacus propè coniugis ossa:
Expectans regni gaudia læta Dei.
Certabant virtus, pietas, doctrina, senectus:
Et voluit primo qualibet esse loco.
Sed vicit pietas, animamq; per æthera Christo
Adduxit, cuius numen adorat ouans.
Ingenuas coluit felici sidere Musas:
Pæoniaq; tulit pluribus artis opem.
In terris famam, nomenq; reliquit honestum:
Spiritus it cœlo: membra recepit humus.
Excessit septem decies ac amplius annos:
Mens tamen in sano corpore sana fuit.
Sed quid opus multis? laus vni hæc sufficit vna:
Ingenio magnos vicit, & arte viros.

Optimus e[st] homini lingua the:
saurus & ingens
Gloria, quæ parcis mensurat
singula verbis:

[illegible]

Hoc ὑπόμνημα ornatiss:
o doctiss[im]o iuveni Domino Da:
nieli Xaborovio amico suo sin:
gulari & observando sc[ripsit] in
sui iucundã recordationem
Henningus Nicolai
Dithmarsus Saxo. Witeberg
A. 93. Maio 10.

GVILIELMVS XYLANDER

Augustæ Vindelicorum natus, anno M. D. XXX.

Magna vtriusque linguę cognitione egregiè instructus, & variâ ac multiplice eruditione ornatus:

Magister optimarum artium Basileæ designatus:

Literarum Græcarum professor Heidelbergæ fidelis pariter ac diligens:

Præclaram nominis famam, & immortalem adeptus gloriam, tum ex alijs scriptis Philologicis & Historicis: tum ex optimis auctoribus, præsertim Gręcis, partim recognitis: partim in Latinum sermonem conuersis.

Quod vel Plutarchi, Dionis, Stephani, Strabonis, Cedreni, aliorum opera abundè contestantur:

Fatis concessit, & naturę prę maturâ morte anno Sal. M. D. LXXV. Heidelbergę sepultus. Aet. XL.

IN TVMVLVM GVILIELMI XYLANDRI.

PASCHASII BRISMANNI.

O quisquis es, Viator, atra transiens
Hæc busta, Guilelmum sibi quæ creditum
Debent Xylandrum: siste quæso, & aspice,
Siste ô gradum: incorrupta canaq; hîc Fides,
Nec non Honos, hîc Candor, hîc Integritas,
Hîc mentis humanæ bonum summum iacet:
Et saxa magnum parua contegunt virum:
Cui vix parem dedêre Patrum secula,
Et nostra vix parem modò dant secula,
Dabuntq; vix parem nepotum secula.
Quòd non columnas nobilet è marmore
Structas superbo, quòd nec æra viuere
Manu Magistri iussa, nec surgentia
Ad astra Mausolæa cernis, desine
Mirari: honores id genus quærunt sibi,
Qui nil relinquunt, quo ferantur nobiles:
An hîc inanem morte capiet gloriam,
Cui gloriæ sat veræ erat superstiti?
Non his eget virtus viri ter maxima
Huius, mori vix digni, inanis gloriæ
Auræq; vulgi nescia. hæc honoribus
Refulget ingeni arte partis arduâ:
Morti hæc, rogisq; hunc eripit silentibus,
Extincto ut ipse posthumus viuat sibi.
Quin & sacro ordini additus iam cœlitûm

HENRICVS BVLLINGERVS

Bremogarti, Heluetiorum oppido, natus anno M.D.IIII.

Embricæ primò, dein Coloniæ Agrippinæ literis eruditus humanioribus: & in his Magisterij titulo insignitus:

Capellæ dehinc ludo præfectus literario per integrum sexennium:

Sacris pòst pręfectus concionibus in patriâ:

Tiguri tandem Pastor & Antistes Ecclesiæ in Zuinglij locum suffectus:

Quam annis XLIII. singulari fide & industriâ administrauit:

Lucubrationibus propemodùm infinitis de Religione partim Didacticis & Exegeticis, partim Polemicis, & Dogmaticis, passim in toto orbe Christiano nobilitatus:

Obijt senex Tiguri XVII. Septembr. anno Sal. Christ. M D. LXXIIII. Aet. LXXI.

IN HENRICVM BVLLINGErum Theol.

THEODORI BEZAE.

Doctrina si interire, si Pietas mori,
Occidere si Candor potest:
Doctrina, Pietas, Candor, hoc tumulo iacent,
HENRICE, tecum condita.
Mori sed absit illa posse dixerim,
Quæ viuere iubent mortuos.
Immò interire forsan illa si queant,
Subireq́ tumuli specum:
Tu tu illa doctis, tu pijs, tu candidis,
Et non mori certissimis,
Tenaci ab ipsâ morte chartis asseras,
Ipso approbante numine.
Fœdus beatum! mortuum illa te excitant,
Et tu mori illa non sinis.
At hunc, amici, cur fleamus mortuum,
Qui viuit alijs, & sibi?

RVDOLPHI GVALTHERI.

Quum Bullingeri Pietas heîc conderet ossa:
Hoc sita sunt (dixit) viscera nostra loco.
Et tota in lacrymas effusa, hæc addidit: Eheu
Nate vale, ah nulli nate secunde, vale.
Quid loquar? est toti virtus tua cognita mundo:
At miseram prohibet dicere plura dolor.

Quòd tamen optatâ sopitus pace quiescis:
Quòd tua mens cœli tecta beata colit:
Me recreat mœstam. at tu, Christe salutifer, ipse
Sume pedum, atq́ tuas nunc rege Pastor oues.
Pelle lupos stabulis: hircos procul inde salaces
Eijce: & vnanimem protege Christe gregem.

IOAN. SERRANI.

Mosis ministri voce maximam Deus
Hæreditatem adiecerat
Suo Israeli: non eam Moses tamen
Adit, sed eminùs videt.
Henrice, maius contigit quiddam tibi:
Cum Zuinglio primus propè
Ad initia pugnasti Dei imperio. ast vbi
Athleta magnus Zuinglius
Cessit quietem consequutus: tu nouis,
Henrice, viribus potens
Prodis: peremptis hostibus victoriam
Refers: trophæa splendidæ
Victoriæ victor statuis. Lustris meant
Perplurimis cursus graues,
Quum victor instas, patriæ in dulci sinu
Felixq́ votorum senex
Compos tuorum. Tum Deus dixit tibi:
Quiesce tandem, ô optime

Quiesce tandem serue: iam satis tibi
Satis laborum est: percipe
Parata cœlo præmia. edixit Deus.
Henricus annorum satur
Concessit in cœlum: beatus & modò
Fruitur beatis sedibus.

IOAN. BAPTISTAE ROTANI.

Relligiose senex. sacrorum maxime vatum
Te viuente mihi viuere dulce fuit.
Viuere dulce fuit. nam te viuente, parentis
Vixit sancta Dei filia Relligio.
Vixit, per quod erat mihi tantùm viuere dulce:
O mihi si liceat te moriente mori!

IOANNIS IEZLERI.

Lustra decem tu sancta doces mysteria: lustra
Viuis in his terris quattuor atque decem.
In te num pietas fuerit doctrinæue maior
Contendunt, quibus est vtraque nota probè.
Vicerit at Pietas, doctrinæ iuncta per orbem
Te memorans, cœlo viuere sola facit.

IOAN. PONTISELLAE.

Nuper vbi in longam Bulgero lumina noctem
Mors tegeret, dulci membra sopore rigans:
Turbida mœrentem velauit patria vultum:
Inq; pias lacrymas tota soluta fuit.
Heu quò vertar? ait: cecidit, fixa hactenus omnis
In quo nostra vno spesq; salusq; fuit.

Nam busto inferimus, quo non infractius alter
Hoc seclo Christi signa corusca tulit.
Ille quidem placidâ compostus pace quiescit:
At patet in curas area lata meas.
Mome quid oggannis? ponas cum fronte pudorem:
Nec careat probris hora locusúe tuis:
Huius nulla tamen laudatum obliuio nomen
Deteret, & quis sit, carta loquetur anus.

IOAN. VINSLERI.

Si lacrymis redimi, Pastor, tua funera possent:
In lacrymas iret Limagus ipse pias.
Numinis at flecti nequeunt pia fata potentis:
Omnibus & lethi porta terenda venit.
Diuersos eadem peperit (mirabile) fructus:
Damna dedit nobis, maxima lucra tibi.
Nec tua lugubri ploramus funera planctu:
Nostra tamen meritò damna dolere decet.
Tu nunc ambrosiam carpis: tu nectare viuis:
Qui nos pauisti nectare & ambrosia.

IOAN. RVDOLPHI BYGELII.

Henricus Bullingerus post fata quiescit:
Contiguus Petri Martyris exuuijs,
Quid mirum? vnanimes quondam, nunc corpore iuncti
Aeternum seruant nomen a[illegible]tiæ.
Heluetius quamuis erat alter, & Italus alter:
At vox de Christo consona vtrique fuit.

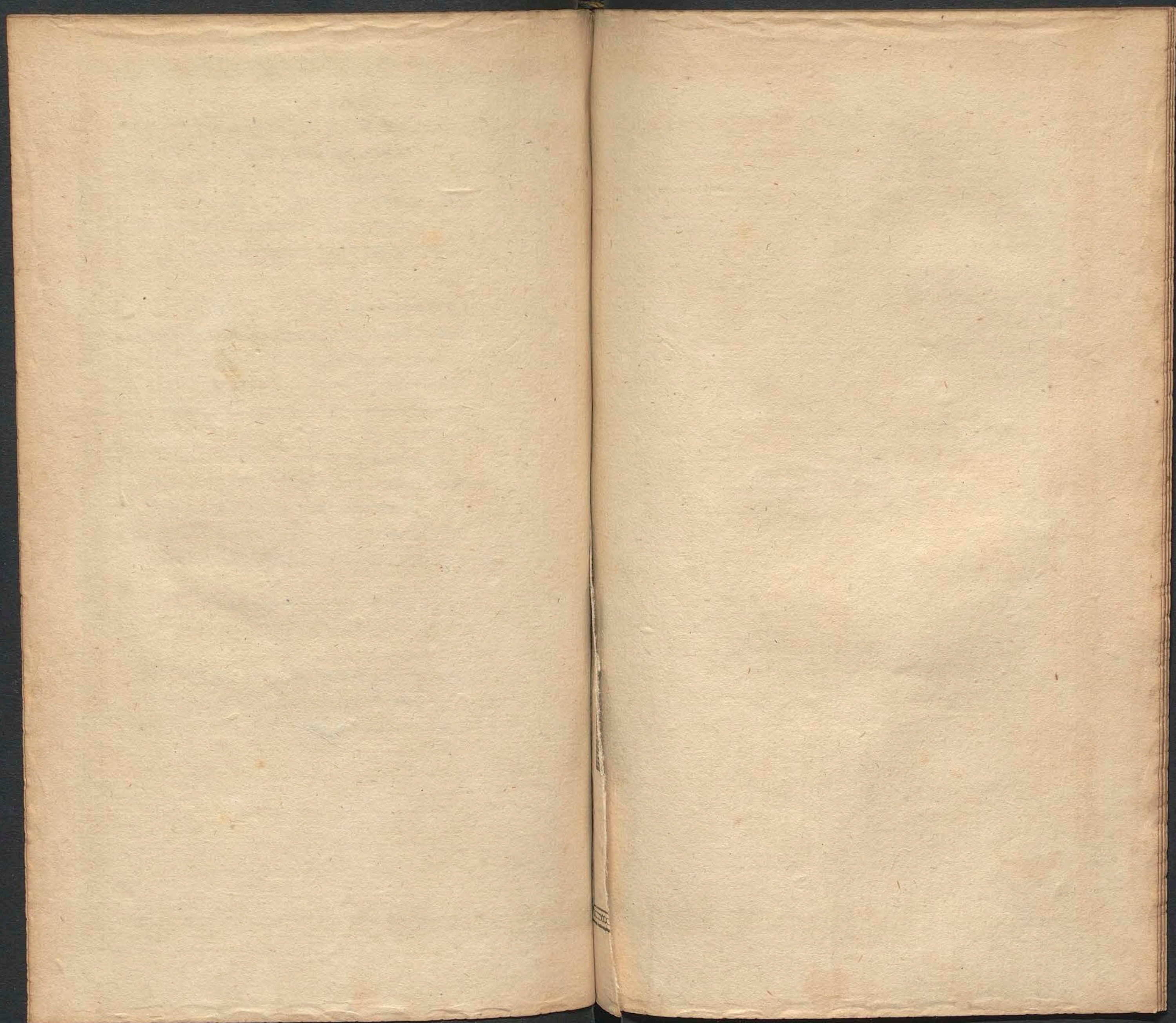
Excepit geminum tellus Tigurina cadauer:
Fortunati ambo quo docuêre loco.
Papæ quid insanis? superis in sedibus vnà
Gaudia cum Christo mens vtriusque capit.
Succedant alij, quibus est Ecclesia curæ:
Qui legis hæc, supplex vsque precare Deum.

RVDOLPHI LEEMANNI.

Bullingerus in hac teneor celeberrimus vrnâ:
De quo si quid amas nosse viator, ades.
Ter quinque à nato numerabis secula Christo
Iungere queîs totidem denique lustra velis:
Mortis habes annum: fuerant sed meta senectæ
Bis septem menses, tot quoque lustra meæ.
Aergouium genuit: Tigurina Ecclesia summum
Pastorem vndenas fovit Olympiadas.
Si quos pertulerim quæras pro gente labores:
Nullum illi, hospes, habent innumeri numerũ.

CHRISTOPHORI THRETII Poloni.

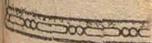
Est vixisse diu quiddam, nomenq́; per orbem
Permultis quæsisse libris: sed gloria nobis,
Quòd semper Christo vixi & sum mortuus vnà.

T

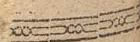
Par

Mu

rus:

IOANNES HARTVNGVS MILTEburgi Ostrofranciæ oppido natus anno M. D. V:

Omni liberali eruditione vir politissimus:
Magister Philosophiæ salutatus Heidelbergæ:
Literarum Græcarum Professor ibidem per annos XV:
Friburgi dein Brisgoiæ per cæterum vitæ tempus annor. XXXIII:
Singulari cum laude veræ probitatis, fidei, industriæ:
Poëseos ac historiæ mirificè studio flagrans:
Plerisque Græcis ac Latinis Poëtis, & inprimis Homero, Apollonio Rhodio, Q. Calabro, non docendo solùm, sed commentando quoque à se egregiè expositis atque illustratis:
Multis præterea studij Philologici inmedium propositis monimentis præclaris:
Obijt Friburgi senex anno Christi M. D. LXXIX: Aet. LXXV. XVI. Iunij.

IN IOANNEM HARTVNGVM Philologum.

IACOBI MICYLLI.

Aesonidæ varios casus, variosq́ labores,
Idem quos terrâ pertulit atque mari:
Auxilioq́ Deæ factam, tectamq́ carinam,
Raptaq́ fœmineis aurea terga dolis:
Omnia quæ quondam Rhodio cantata poëta,
Traditaq́ Argolicis tota fuêre modis:
Si quis fortè cupis Latiâ cognoscere linguâ,
Verbaq́ cum verbis ponere versa suis:
Perlege, quæ Graphicâ transscripsit Oporinus arte
Hartungus Latios iussit habere sonos.

AEGID. PERIANDRI.

Non es Germanus, sed es aut prognatus Athenis,
Aut Romæ; duplici tantus in ore manes.

P. THEVENINI.

Cur lacrymis decorem Hartungi, cur funera fletu
Ornem viri tanti meo?
Viuus adhuc volitat qui docta per ora virorum,
Viuetq́ semper posteris?
Quem sua scripta diu totum vulgata per orbem
Ad astra laudibus vehunt?
Non sit ut Euripides Graijs, aut Ennius ipse
Suis Latinis notior.
Bina quidem bis quem notum Centuria reddit,
Ac quinta nondum prodiens:

ERASMVS OSVALDVS SCHREC-
cefuchſius Auſtrius, natus
anno M. D. XI:

Præter ſcholam patriam, Ingolſtadij, Lipſiæ,
Baſileæ optimis eruditus artibus,
& doctrinis:
Memmingæ aliquandiu ludo præfectus
literario:
Tubingæ deinde Magiſter Philoſophiæ
appellatus:
Mathematicæ diſciplinæ, & Hebrææ linguæ,
exemplo Sebaſt. Munſteri doctoris
ſui, perſtudioſus:
Quam poſteà vtramque Friburgi Briſgoiæ
magnâ cum laude publicè eſt
profeſſus:
Commentarijs in Sphæram, & Primum mo-
bile, & Theorias Planetarum luculen-
tis in publicum editis:
Benè de Rep. literariâ meritus:
Obijt Friburgi anno Christiano
M. D. LXXIX.

IN ERASMVM OSVALDVM Schreccefuchsium.

IOANNIS HARTVNGI.

πολλὰ μὲν εἰς τέχνην πρόσθεν Σχρεκεφούσιος ἀνὴρ
ἀστρῶν ἐλλόγιμος τεύξατο οὐρανίην.
ἀλλὰ δὲ καὶ ταύτης διδαχῆς ἐς ἄκρον παρελάσσας
ἑβραΐαν τε καλῶς ἀμφοτέραν δεδαώς.
ἦρα φέρων αὐτὸς σύγγραμμα τόδ᾽ ἐξεπόνησε
ἀστροπόλοισι πάρος γ᾽ ἔκδοθεν οὐδέποτε.
σφαιρικὰ γοῦν ὅστις μετέωρά τε κύκλα νοῆσαι
ἵεσαι, ἐνδελεχῶς τευχεῖ τῷδε χράου.

CHRISTOPH. MOSELLANI.

Commendat veteres solertia mira poëtas:
Quod varios quondam finxerit esse deos.
Si vel in egregio meritus quis corpore laudem,
Si vel ab ingenio suspiciendus erat:
Illi diuorum veneranda licentia cessit:
Vt meriti ferrent ampla trophæa sui.
Tempore si nostro magni mereantur honores:
Haud cadet in minimos gloria vana viros:
Quos summæ referant ingentia præmia laudis,
Osuualdus certè non reticendus erit.
Qui præter reliquos, monumēta probanda, labores
Expreßit placido sidera fluxa stylo.

HIERONYMVS VVOLFIVS

Oetingæ, Rhetiæ oppido, natus anno M. D. XVI.

Pereruditus in omni ſcientiæ genere, ac Græcis præcipuè deditus literis:
Acutus Philoſophus: Elegans Poëta: Præſtans Aſtrologus: Philologus denique incomparabilis:
Quem perluſtratis Germaniæ & Galliæ pleriſque Academijs,
Auguſta illa verè vrbs auguſta multis annis Græcas & Latinas litteras in ſchola Annæa fideliter docentem fouit, atque ornauit:
Politioris doctrinæ Princeps:
Præter ſcriptores Latinos, & inprimis M. Ciceronem, quem Commentarijs ſuis illuſtrauit,
Iſocratis, Demoſthenis, Zonaræ, Ariani, Simplicij, aliorum Græcorum interpres egregius:
Lithiaſi conflictatus cum intolerabili:
Sibi quidem neque præmaturè neque infeliciter, ſed Reip. literariæ intempeſtivè & luctuosè deceſsit,
Auguſtæ Vindelicorum anno Sal. M. D. LXXX. Aet. LXIIII. VII. Idus Octobr.

IN HIERONYMVM VVOLFIVM.

Caroli Vtenhovii.

Pagina sacra sacrum cui nomen et omen amicum
Indidit, agnomen cur habet ille Lupi?
Quo nec amabilior, nec amicior alter amico,
Quo nec in Oeteis mitior agnus agris.
Quem minùs hoc decuit cognomen habere, ferinũ
Quem minus agniuori nomen habere Lupi?
Quem licet vberibus Lupa nutriuisset, alumnum
Quem Charis erudijt, non sinat esse Lupum.
Sic quoque cognomen tellus dedit atra Philippo:
Pectora cui fuerant candidiora niue.
Sic cicere à vili Cicero ipse legumine nomen
Traxit, & à pisis Piso, fabâ Fabius.
Seu lupus ergo dedit nomen tibi, siue Lycurgus,
Siue Lycaoniæ fabula nota dapis:
Quum placidas placido Vuolfi mansuetior agno
Respicias placido pectore Pieridas:
Cui sedet in vultu violentia nulla proteruo:
Cui micat in lætâ candida fronte fides:
Flumina Cecropij qui Rhetoru omnia duxti
Primus in Ausonium, facta Latina, solum.
Quicquid & Isocrates Graio dedit ore Pelasgis,
Ausus es in Latios cogere primus agros:
Esse κατ' ἀντίφρασιν cognomen & istud adeptum
(Sicut & Eumenides) te quoque crediderim.

P. Melissi.

Si quis ἄμουσος erit vocitandus ab artibus illis,
Quas & Apollo probat Thespiadumq; chorus:
Si quis ἄμουσος erit, Graiæ Latiæque Camoenæ
Quem disciplinis excoluere suis:
Si quis ἄμουσος erit, Sophiæ cui dia repertæ
Ingenio sollers nosse Minerva dedit:
Certè equidem Vuolfi, qui doctior artibus ipsis
Pallada cum Phœbo Pieridesque doces:
Indice chirographo (quis enim tua verba refellat)
Dicier es merito dignus ἀμουσότατος.

Eivsdem.

Desiste vitæ stamen ô Vuolfi tuæ
Desiste quæso texere:
Recisa nunquam fila de fati colu
Seuera rumpet Atropos.
Aeternitati consecrasti, scilicet
Perennis ipse, plurima:
Laudes tuas quæ non sinent intermori,
Europa quàm latè patet.
Quòd si regeniti principes facundiæ
Partu Mineruæ iam tuæ
Demosthenes Isocratesque (cæteros
Omitto) vivent perpetim:
Quanto magis tu (livor absit) qui pater
Es eloquentiæ patrum?

N. REVSNERI.

Qui manes putat esse tuos, Hieronyme VVolfi,
Terrâ sepultos inuidâ,
Fallitur: haud moreris totus: nam fama superstes
Triplex replet mundi latus:
Et tua mens cœli viuit iam sede recepta,
Sancto beata gaudio.
Neúe suo careat exangue cadauer honore:
Musæ nouem, cum Gratijs
Serta tribus victura parant, & carmina pangunt:
Bustique custodes tui
Sic clamant: Situs hîc Hieronymus ille quiescit,
Phœbi Sacerdos, VVolfius.
Sic tu viuis adhuc inuitâ morte superstes,
VVolfi: meo sub pectore,
Dum viuam, longum semper victurus in æuum:
Virtus mori nescit tua.

EIVSDEM.

Si doctrina mori & virtus, Hieronyme VVolfi,
Possent: debuerant te moriente mori.

EIVSDEM.

πολλὰ γράφων, καὶ πολλὰ λέγων Ἱερώνυμος ἐσθλὰ
Βόλφιος, εὐρὺ κλέος γῆν καθ' ἅπασαν ἔχει.

IN IOANNEM MARBACHIVM Theologum.

ABRAHAMI SCHVARZII Alemani.

Sic frontem, sic viua tuli Marbachius ora,
Præco Dei sanctißimus.
Charus eram diuo Luthero, acriq; Philippo,
Sacra quos docentes audij.
A quibus Argyream perueni missus in vrbem,
Ad iussa docendum cœlica:
Quod summâ, spretis heroo corde periclis,
Fide ac pietate præstiti.
Templa scholæq; meo florent purgata labore,
Et institutis optimis.
Qui Christo multos adducunt, sidera tanquàm
Cœli micabunt ignea.

IOANNIS PAPPI.

Doctorem puræ fidei, magniq; Lutheri
Discipulum, insignem relligione virum:
Argentina diu fuit admirata docentem:
Diuino afflatum numine Marbachium.
Nunc dolet extinctũ mœsta, absentemq; requirit:
Sublatumq; videt charius esse bonum.
Impiger ille Dei verbum cum laude fideq;,
Aedibus in sacris tradidit, inq; scholis.
Illius officio simul hîc Ecclesia Christi
Creuit, & intactæ relligionis amor.

Obstitit his, Domini qui clàm vineta reuellunt:
  Quiq; Deum violant, & noua sacra mouent:
Pastoresq; gregi sacro multosq; bonosq;,
  Instructos magnâ sedulitate dedit.
Ergo, qui perijt, viuit: quia nomen in orbe
  Viuit, & in cœlis gaudia viua capit.

STEPHANI BERCHTOLDI.

Quæ subitò tenebræ, noctis quæ nubila surgunt?
  Fauce fremunt rabidi cur vlulante lupi?
Lux extincta iacet: Pastor secessit Olympum:
  Ingruit hinc fera nox: vastat ouile lupus.
Cur lux interijt? cur Pastor adiuit Olympum?
  Mundus amat rabiem: nubila mundus amat.
Certè (nec fallor) tempestas imminet vrbi:
  Christiadumq; gregem multa pericla manent.
Nempe Deus sanctos vbi poscit ad æthera vates:
  Vastat ouile lupus: lux quoque sacra perit.
Fulcra ruunt stabuli: pastor secessit Olympum:
  Ergo Christe tui iam miserere gregis.

N. REVSNERI.

Septima post decimam Martis lux tristis oborta,
  Marbachi luctum dat, lacrymasque pijs.
Te schola, te multis Ecclesia præside lustris
  Floruit: & didicit dogmata pura Dei.
Te moriente, fides moritur: fraus regnat in orbe:
  Impietas & habet pro pietate locum.

——— dabit DEUS his quoque finem.

Ornatiss. iuveni D. Danieli Haberromio, amico & commensali suo suavissimo scripsit Vitembergæ M. Samuel Fridericus Fischerus 12 Maii Ao 93.

IN IOANNEM FICHARDVM Iurifcons.

IOAN. LAVTERBACHII.

Iurifperitus æquitatis regula.

Quanta ſit ingenij, Ficharde diſerte, facultas:
Quanta ſit innocuo vita pudore nitens:
Quæ virtus, cœlum donans, pulcerrima rerum:
Hinc Themidis quantum Iuſtitiæq; decus:
Tot præclara tui referunt monumenta laboris:
Inſignes morum tot ſuper orbe notæ:
Facta tot humano quæ commendantur ab ore,
Arbitrij leges, conſilijque tui:
Vt nullos famâ pereas Ficharde per annos:
Aſtra licet fato raptus ab orbe colas.
Fama tui viuat multos ut nominis annos,
Ingenium, virtus, vita, Themisq; facit.

FRANCISCI MODII.

Virtutis, Ficharde, tuæ mihi trans mare ad aures
Acciderat dudum fama, impleratq; videndi
Te deſiderio ingenti, affandiq; ſacerdos
Iuſtitiæ ô venerande: meis contraria votis
Quum mors florenti dignum gaudere ſenecta
Perpetuum, humanasq; vices neſcire, piorum
Cœtibus Elyſium in campum, tranſmiſit, ut illic
Iudicibus iunctus bis ius legesq; duobus
Defunctis dicas. ergo, quem cernere coràm
Tantoperè optabam, iubeam ſaluere neceſſe eſt.

Dum veniat mox illa dies, quæ me quoque vitæ
Curricula emensum ancipitis prærupta, quietis
Addat: quod quoniam citius spe forsitan instat,
Paruo, care Deo, salue mihi tempore: iam te,
Aut certè mox, vt volui, Fichardе videbo.

EIVSDEM.

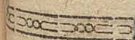
Audio, & est, ut ais: morietur, quicquid vbique
Est hominum: hac nati conditione sumus.
Non tamen hinc sequitur, Fichardi in morte dolendum
Esse minùs: nostro hæc quòd data lex generi est.
Vulgari valeat medicina in funere talis:
Hæc mors eximium hoc, cur doleamus, habet:
Quòd cum Fichardo terras Astræa reliquit:
Quo viuente iterum illa antè colebat humum.

N. REVSNERI.

Quamuis Iane fores animi maturus, & æui:
O mihi perpetuâ culte Fichardе fide:
Te tamen immatura senem mors abstulit orbi:
Et lacrymas nobis sic gemitusq; dedit.
Nam neque te melior quisquã, nec amantior æqui
Carior aut Musis vir fuit, atque Deo.
Assidet ergo Themis tumulo modò tristis amico:
Assidet huic Charitum Pieridumq; chorus:
Quem viuum pariter coluêre, subinde requirunt:
Ac lugent cassum lumine, cum lacrymis,
Salue, care senex, salue: post tempora vitæ
Te Musæ, Charites, & Themis ipsa sacrant.

Ius doct
Im

s

t
ergæ,
tij

D. Martinus Lutherus.

Christus in æternum tutor meus atque redemtor.
In sorte et vita sorsque salusque mea.
Hunc timeo hunc veneror hunc omnia diligo solum,
Huic fido, hic tantum spes mea semper erit.

Ornatissimo Iuveni D: Danieli naborrovio, amico et commensali suo scripsit, Iohannes ab Zstorp. Witten: 12 die Maij. 93.

204

IN NICOLAVM CISNERVM Iuriscos.

IOAN. POSTHII.

Maximus ingenio Cisnerus, corpore paruus,
Aonidum vixit gloria, Iuris honos.
Spira forum imperij, Themidisq́ue sacraria norunt
Augusta, ac celebris littora culta Nicri.
Quæ doctam toties vocem stupuêre loquentis,
Iam pia defuncti corporis ossa tegunt.
Magna Palatini quem principis aula requirit,
Et clara antiqui pulpita Gymnasij.

EIVSDEM.

Litterulas totidem planè & Cisnerus easdem,
Quas Sincerus habet: collige, certus eris.
Et benè: cui sincera fides, mens, vitaque tota est,
Sinceri nomen conuenienter habet.

P. MELISSI.

Nominis hæc elementa tui Cisnere, disertim
Transposuit Natura sagax, studio ne vel arte
Fecerit occultans, artem studiumque Mineruæ
Expertura meæ? sincerus es atque fidelis,
Theseâque fide non te sincerior alter:
Theseas immo inter tu sincerissimus omnes:
An non te Musæ inscribant Amarantide cerâ?

IOAN. LAVTERBACHII.

Nil iuris est in arbitros iuris, neci.

Cista quod est auro, nitidis quod scrinia gemmis,
Dolia quod vino, laxa quod arca libris:
Hoc Cisnere sacris es nostro legibus æuo:
Omnia sollerti pectore iura tenes.
Ingenio Cisnere tuo, ceu diuite cornu,
Eloquij puro flumine iura fluunt.
Dum Cisnere sacri durabit gloria iuris,
Durabit florens nomen in orbe tuum.
Non moritur iuris, non seruantissimus æqui:
Mors nihil in iuris lumina iuris habet.
Aeternum iuris diffundunt lumina lumen:
Splendidius Lunâ quod iacit orbe iubar.

EIVSDEM.

In tumulum Cisneri.

Perire dignum laude Musa non sinit.

Musarum, historiæ, iuris, pietatis asylum,
Cisnerus famâ notus in orbe suâ:
Post exantlatos Musarum mille labores
Iuris, & historiæ quos cumulauit amor:
Musis, historiæ, iuri valedixit, & orbi:
Astraque confessâ cum pietate subit.
Quos immaturo correptus funere luctus
Mouerit, & lacrymas, Musa referre nequit?
Hoc desiderium testatur Principis ingens,
Clara Palatinæ quem fouet aula domus.

Multo ille vitam tutius exigit,
Quicunque parvis primum in aedibus,
Nullum timens: nulli timendus,
Pelle sub exigua quiescit.

(Maximae spei adolescenti)
Danieli Xaborowio amicitiae
monumentum relinquebat Jere-
mias Kuntschius Sil. P.C.
Breslae 19. Octobr. 1591.

S. Pie et Modeste: DEUS
PROVIDEBIT.

IOANNES SAMBVCVS TIRNAVIAE, Pannoniæ oppido, natus anno M. D. XXXI.

Qui plerisque in Academijs Italiæ, Galliæ, Germaniæ cum laude versatus:
Præter cæteros vnus cum literis humanitatem, Græca cum Latinis, antiquæ Philoſophiæ ſcientiam, quod è ſcriptis eius facilè apparet, cum elegantiâ doctrinæ coniunxit:
Medicus elegans:
Poëta ſcitus:
Antiquarius ſollers:
Diuo Maxæmyliano & Rudolpho II. Aug. Cæſ. à Conſilijs & hiſtorijs:
Maximam gloriam cùm proprijs ſcriptis elucubrandis, tùm auctoribus veteribus recolligendis, & quaſi à mortuis excitandis adeptus in orbe Chriſtiano vniuerſo:
Obijt Viennæ Auſtriæ Idib. Iunij: anno Sal. M. D. LXXXIIII. Aet. LIII.

IN IOANNEM SAMBVCVM Cæs. Historicum.

IOAN. CRATONIS.

Os oculos pictor Sambuci reddidit, aptum
Ingenij munus fingere solus amat.

EIVSDEM.

Me pictura tenet, retinet grauitate poëma:
Libera Sambuci sic tenet ora liber.

IOAN. POSTHII.

Præstantes medicos, præstantes carmine vates,
Maxmilianus habet Cæsar & historicos:
Hæc tria sed solus qui præstet munia, nullum,
Sambuco excepto, Cæsaris aula videt.

GEORGII FABRICII.

Angusto quamvis emblemata tempore scripta
Sambuce, ingenij dant documenta tui.

IN TVMVLVM EIVSDEM.

VICTORIS ALTHANI LIB. Baronis Austrij.

Quæ modò Cæsareo viguit Sambucus in horto,
Deposuit lætas, languida facta, comas.
Flete pij flores, veterem tu Hyacinthe querelam,
Inscriptam folijs, lugubris ede, tuis.
Flete pij niveâ quicunque sub arbore cygni
Duxistis, dum sors risit amœna, modos.
Namque nec Alcinoi siluæ, nec Atlantia tempe,
Quæ famâ Hesperidum est culta fuisse manu:

Sambuco flores similes, floresq; tulerunt:
Sambuco, Hunnorum quæ fuit orta solo.
Illa sed vrenti nimis heu nimis obvia vento
Concidit: at terris concidit vsta modò:
Iamq; Paradisi quà felicissima vitæ
Frondibus æternis arbor opacat humum:
Arte creatoris liquido viret æthere: deq;
Iustitiæ puro flumina fonte bibit.
Illinc non Austri spirant mala flabra, nec vlli
Officiunt æstus, vlla nec vrit hyems.
Salue arbos dilecta Deo, dilecta beatis
Mentibus, & Regi vive beata Deo.

THEODORI BEZAE.

Dum ciet obscuro Graias Latiasq; Camenas
Oblivionis è specu
Sambusios, patriæ lumen, natusq; beando
Nostro beatus seculo:
Corporis exuvijs spoliatum sustulit, illum
Mortalibus mors invidens:
Spe delusa tamen. nam quî periisse putemus,
Tot qui excitauit mortuos?

IOAN. POSTHII.

Sambuci exuviæ tumulo conduntur in isto:
Cui dederat clarum Pannonis ora genus.
Sed genus ingenio & studijs superavit honestis,
Historicus, vates nobilis, & Medicus.
Dotibus hisq; fuit magnæ acceptissimus aulæ,
Romani dominus quam regit Imperij.

Vude tulit dignos virtutum præmia honores,
Et famam toto sparsit in orbe suam;
Iamq; fatigatus curis, ac debilis ævo,
Et longi impatiens penè laboris erat:
Ergo dissolvi cupientem, ac multa precantem
Audijt excelsâ mitis ab arce Deus.
Et subitò è terris raptum super æthera vexit:
Læta ubi perpetuæ gaudia lucis habet:

PASCHASII BRISMANNI.

Dum Sambuce cadis, cœli terræq; marisq;
Numina decessum congemuêre tuum.
Si perijsse queant, cœli terræq; marisq;
Nomina te extincto disperijsse putem,
Iam cœlum, terram, mare, gesta recondita mundi
Ceperat ingenij vis operosa tui:
Verùm orbem hunc quia iam superaras, antè petisti
Orbem alium. potis haud hîc satis esse tibi.

IOAN. LAVTERBACHII.

Doctum perire Musa non sinit virum.

Sambucus linguas coluit qui doctus, & artes:
Cui natale fuit Pannonis ora solum:
Cæsaris historicus, præmissi temporis acta,
Et dignos scripsit cognitione libros.
Aonios inter meruit quoq; nomen olores,
Carmine iucundum qui cecinêre melos.
Testantur lepidis Emblemata cusa figuris,
Doctorum passim quæ terit orbe chorus.

340

SIMON SVLCERVS BERNAE
Heluetiorum vrbe celebri natus,
anno M. D. VIII.

Trium linguarum, & artium diuinarum atque
humanarum egregiè
peritus:
Summos honores studiorum consecutus in
Philosophia & Theologiâ:
Post functionem Bernensem,
Academiæ & Ecclesiæ Basiliensis, cui nutricia
sua liberali animo rependit [per annos XXXIII.]
verus vigilansque Antistes
& Doctor:
Vtraque manu vineam Domini sui
excoluit:
Scholam Theologicam erexit atque
rexit:
Fidâ docendi asiduitate suspiciendus:
Vitæ sanctimoniâ etiam probis
imitandus:
Vixit annos LXXVII:
Obijt anno Sal. M. D. LXXX: V: Die XXII. Iunij.

IN SIMONEM SVLCERVM Theologum.

P. CANDIDI.

Antiſtes Baſilea tuis qui præfuit aris,
Sulceri breuis hæc ora tabella refert.

CAROLI VTENHOVII.

Qui pia ſincerè populum myſteria Chriſti
Ex Euangelicis fontibus hauſta doces:
Numinis & cultor qui ſinceriſſimus idem,
Acer ad obſequium cerneris ire Dei:
Omen ab obſequio nomenq; Simonis adeptus,
Poſtmodò Sincerus, non mihi Sulcer eris.
Fallor? an & medicas animæ curare per artes
Vlcera Sulcero pulcher Apollo dedit?
An quia Sal terræ vos Chriſtus & ipſe vocauit,
Diceris & puri lucida mica ſalis?
Quem ſale non parco Chriſtus donauit Ieſus:
Quo ſine nil ſapiunt omnia noſtra ſale.

ABRAHAMI SCHVARZII. Alemani.

Sincero Chriſti defendi dogmate laudes:
Et purâ expoſui myſtica verba fide.
Ore Deum & calamo docui, diuosq; fidelis
Explicui doctâ ſimplicitate libros:

MARTINVS CHEMNICIVS BRVNsuigi, vrbe Saxoniæ liberâ natus anno M. D. XXII.

Optimis ſemper diſciplinis Vitebergæ deditus ſub M. Luthero & Ph. Melanthone doctorib. clariſſ.
Philoſophus & Theologus ſummus:
Antiſtes Eccleſiæ Brunſuicenſis fidelis pariter ac diligens:
Multis egregiis de Religione ſcriptis libris, ac inprimis Examine illo Concilii Tridentini in publicum propoſito, toto orbe terrarum celebratus:
Cui neque ſtudio veritatis & bonarum artium, neque laude officii facilè quiſquam eſſet anteponendus:
Magno cum bonorum omnium luctu, & dolore:
Sibi quidem non præmaturè, ſed admodum intempeſtiuè Eccleſiæ,
Euocatus in cœleſtem patriam
Obiit anno Sal. M. D. LXXXVI. Aet. LXIIII.

IN MARTINVM CHEMNICIVM Theologum.

Doctor Euangelij Rex
Psalmo. LXVIII.

IOAN. LAVTERBACHII.

Caligini, lucente verbo, non locus.

Quod Rex imperij cœlo donatus honore,
Officium vigili qui facit ore suum:
Hoc pius est verbi doctor cœlestis, Iesus
Protulit arcano quod patris ipse sinu.
Strenuus ille suos armis ut reprimit hostes:
Per vim subiectos quos violare videt:
Sic contra Sathanæ bellum gerit iste ministros:
Roborat & sanâ relligione suos.
Ille pijs veluti propagat legibus æquum:
Vt cunctis vigeant iuraq; paxq; locis:
Sic Euangelij densas ex orbe tenebras,
Quàm procul ostenso lumine Solis agit.
Docte, Tridentinas tenebras quòd luce fugasti,
Chemnici, ob hoc Regis nomine dignus eras.
Perge fugare plagâ Germanâ perge tenebras:
Ne pulsâ victas luce det illa manus:
Lux vbi cœlestis fulget clarißima verbi:
Firmus ibi tenebris haud locus esse potest.

Nobile vincendi genus est patientia: vincit
qui patitur: si vis vincere disce pati.

Franciscus Faber

IOANNES CRATO A CRAFT-
heim, Vratislaviæ, vrbe Silesiorum
primariâ, natus anno
M. D. XIX:

Præceptore vsus maximè in Germaniâ Ph. Me-
lanthone, in Italiâ Io. Baptista Montano
Medico excellentiss.
Optimus & Philosophus, & Medicus, neque
minùs poëticâ laude & literarum ele-
gantiâ vehementer ex-
cellens:
Cuiuis summorum suæ ætatis vel ingenio, vel
dignitate, vel gratiâ, vel famâ po-
puli par;
Ferdinandi I. Maximil. II. Rodolphi II.
AVGGG. Consiliarius & Archia-
trus, per annos XXVI.
Politioris literaturæ Hierophantes:
Hygiæ ac Panaceæ Mystes: Alter ceu Gale-
nus, & Hippocrates:
Vtroque Medicorum principe scriptis suis
egregiè illustrato clarus:
Propter insignem & elegantem doctrinam, cum
pari humanitate erga bonos & eruditos
coniunctam, carus omnibus,
ac venerandus:
Obijt Vratislauiæ, in patriâ, fine beato & opta-
to: annum agens LXVII: anno Sal.
hum. M. D. LXXX: VI.

IN IOANNEM CRATONEM Cæsar. Medicum.

IOANNIS POSTHII.

Cæsaris effigiem magni, effigiemq; Cratonis
Qui confert, similes protinus esse videt.
Quòd si animum posset diuinum effingere pictor:
Idem, ut credibile est, planè vtriusque foret.

EIVSDEM.

Si, quibus est similis facies, similis quoq; mens est:
Cæsaris haud differt, & tua, docte Crato.

IOAN. BARTHOLOMAEI.

Prima tenet medicæ Crato iam subsellia classis:
Et talem meritò Cæsaris aula fouet.

AEGID. PERIANDRI.

Qui flectit citharam, venit en manifestus Apollo:
Si depromit opem, fidus Apollo venit.

FR. PL. RAPHELENII.

Cratonis Methodus Therapeutica prodijt ausis
Doctrinæ ad normam, docte Galene, tuam.
Cæsareæ meritò Medicus cluet inclytus aulæ:
Et paucos videas dexteritate pares.

Fernelius.

Nulla calamitate vel ærumna premetur, quj vitæ fundamentum jecerit temperantiam. Una temperantia est totius jucundæ salubrisq; vitæ moderatrix.

Quicquid agis, memor esto DEI; te noscito; finem
~~Respice~~ Prospice, cuiq; suum redde; teneto modum.

M. Casparus Kelbeymer Toegensis amicæ recordationis ergo scribebat xi Augusti ao 91.

Galenus 9. Dogm: Hipp: & Plat. 15.

Quinetiam multa falsa similia veris in principijs demonstrationum inveniuntur. Cavillationes et ob similitudinem, quam cum veris rationibus habent, concinnari consueverunt. Haec omnia inter se discernere optimi sciunt illi, qui in ea materia, in qua ars versatur, fuerint exercitatissimi.

Aër sapit suo sunom.

Scribebat M. Jacobus Coccius Edersl: anno 93. 12 Maij Vitebergae.

IOAN. CRATONIS DE SVA effigie.

Effigies si fortè mea est, vix dicere veram
Ausim: nil agit hæc, est mihi nulla quies.
Sed brevi erit sperata quies, finisq; laborum,
Quando quiescendi tempora fata dabunt.

EIVSDEM.

Cæsaribus placuisse tribus non ultima laus est:
Me Pater hac ornant, Filius, atque Nepos.
Consilijs usum rectis mens conscia gaudet:
Testis & ars medica, testis & invidia.

IN OBITVM EIVSDEM. IO. POSTHII.

Ex oculis igitur nostris iam te quoque fata,
Crato optime & carißime,
Surripuere? iterum nec te spes ulla videndi,
Nec alloquendi in posterum
Mî dabitur? dabitur certè, hac compage solutum
Quum Rector omnium DEVS
Me quoque sidereas conscendere iusserit arces,
Et templa sancta cœlitûm
Interim in hisce oculis, & in hoc mihi pectore vives
Dum vivus in me spiritus
Hos reget exigui languentes corporis artus,
Animusq; memor erit sui.

NATH. CHYTRAEI.

Hîc fractus senio, durisq; laboribus aulæ,
Quos sub Cæsaribus non sine laude tribus
Pertulit, ille Crato medicorũ hoc tempore princeps
Est situs, ô sidus Bratesilea tuum.
Rara viro virtus, constantia rara, fidesq;
Et pietas rarâ cum gravitate fuit.
Exquisita etiam doctrina, & cognita magnis
Ingenio, eloquio, judicioq; viris.
Quos inter nostro ceu Sol Camerarius ævo,
Emicuitq; iubar, magne Philippe, tuum.
Emicuêre alij, quibus omnibus iste probavit
Doctrinam, & genij scripta fidemq; sui.
Inprimisq; seni nugis valedicere mundi,
Et meritis Christi fidere cura fuit.
Illius & dulci veluti tabescere amore,
Quod Cygnea eius carmina sacra probant.
At nunc votorum compos victorq; suorum
Mente ovat, in tumulo corpus inane animæ,
Exspectat reditũ Christi, atque è marmore clamat
Prorsus in humanis nil stabile esse bonis.
Quocirca æternæ patriæ quærenda cuique
Gaudia, ubi est vicibus non opus, aut lacrymis.

GEORGII CALAMINI.

Quem vix magna sinu Germania cepit ob artes:
Hoc Crato sub tumulo conditur ille brevi.
Hunc Avus, & coluit pòst cũ Genitore Rudolphus:
Vixit Cæsaribus sic medicina tribus.
Annos ipse tamen tres lectis æger adhæsit:
Tela fuit lethi nec prohibere potis.

Beatus ille, qui procul negotijs.
Vt prisca Gens mortalium.

Scribebat Plateanus
Vuitebergæ 22 Augusti
Aõ 91.

Nam sex ut messes, bis senaq; lustra peregit:
Vitâ fessus ijt lætus ad ora Dei.
Disce mori, nulli parcit Libitina, viator:
Vitaq; longa satis, quæ bene clausa fuit.

EIVSDEM.

Vidit ut ingenio Phœbus florere Cratonem:
Hunc, inquit, medicum tu tibi Cæsar habe.
Dixerat: ergo suā vocat hunc Fernandus in aulam
Filius è cunctis hunc amat, atq; Nepos.
Cæsaribus placuisse tribus non ultima laus est:
Esse domi notum laudibus, esse foris.
Et meritò: princeps meruit quia nomen, & arte
Magnus Pœoniâ, magnus & Aoniâ.
Magnus & eloquio tria per discrimina linguæ:
Iudicio magnus, consilijsq; Crato.
Climacter morbum nonus tulit: annus ab illo
Fregit & hic vires, reddidit alma Salus.
Non alijs vixit satis, ut sibi vixerit ipse
Iam satis: & fas est hunc superesse diu.
Nam dignè laudum mensuræ congruit ætas:
Quisquis es, ô mecum dic, benè vive Crato.

MARTINI PRAETORII.

Dum revocat diris animas Crato faucibus Orci,
Summaq; Pœoniâ fata moratur ope:
Iracunda virum Lethæo Parca sopore
Spargit, & huic celeri pollice fila secat.
Sic Crato, sic Phœbo Nymphaq; Coronide natus
Ambo sui precium triste laboris habent.

N. REVSNERI.

Quò maior Cæsar, terrarum rector, habetur:
Hôc medicis reliquis tu Crato maior eras:
Cæsaris Archiater magni, non vnius: immò,
Proxima quos mundo secla tulêre, trium.
Tantus eras medicâ, Sophiæ tam clarus in arte:
Tamq; bonus melicâ, quā medicâ arte potens.
Cæsaribus potes ipse mederi: ritè mederi
Sed potes haud, quando mors venit atra, tibi.
Mors equidem terram terræ, cœleste sed infert,
Cœlo: fama tuæ laudis in orbe volat.

CHRISTO VIVO SACRVM.

Cæsaribus vixi tribus intimus arte medendi:
Me Pater asciuit, Filius, atque Nepos.
Quem mihi iactato das portum Christe quietis
Hunc teneo, iungas dum mea membra tibi.
Ioan. Crato.

ALIVD.

Saucius invidiæ morsa, sed vulnere sanus
Christe tuâ iacet hîc in requiete Crato.
Conscia mens recti, Christo confidere docta
Omnia fert, ferat ut, scire Deum, satis est.

IN ORLANDVM LASSVM Musicum.

P. MELISSI.

Quantus apud Macedûm reges Milesius ille
Timotheus melicæ claruit arte lyræ:
Tantus apud Bavarûm magnos illustria corda
LASSE duces clares dulcibus harmoniis.
Inde celebratus tua fama volauit in aulas,
Regibus exhilarans Cæsaribusque animum.
Non tamen hi solum placitâ mulcedine gaudent:
Transiit ad cives consonus iste canor.
Concentu vario mentes auresque fruuntur,
Quas rapit ad Musas melle referctus amor.
Vis quanta artificis, proceres apud ordinem & imum
Auctor vbi in precio est, est in honore melos!

EIVSDEM.

LASSE, poëtarum Buchananum tempore nostro
Qui scripsit esse principem:
Illius ingenij divinas novit is artes,
Nervosque vimque carminis.
Ast ego censuræ Iudex nihil ambigo regem
Te musicorum dicere:
Scilicet harmonico sese modulamine victos,
Cuncti fatentur musici.

Forsan ut heic aliquis crassâ pinguique Minervâ
Reclamet auritus Midas,
Testibus ille tribus convincitur, Hesperiæque
Et Galliæ & Germaniæ.

EIVSDEM.

Bruta Orpheus, saxa Amphíon, delphinas Aríon
Traxit: at Orlandus post se terramque fretumq;,
Post se traxit item molem totíus Olympi.
Quanto igitur maior, quantoque potentior vnus
Orlandus tribus his, Amphíone, Aríone, et Orpheo!

IOAN. LAVTERBACHII.

Leuat canore mœsta corda Musicus.

Sol quod splendidus inter est planetas,
Stellas Luna quod inter est micantes:
Lassus splendidus artifex canendi,
Inter artifices id est canendi.
Res ut Sol recreat suo calore,
Res ut Luna fouet suo vigore:
Mœstos sic leuat artifex canore
Lassus, sic fouet artifex sonore.
Suaues qui canit artifex sonores,
Dulces qui sonat artifex canores,
Est quod Sol vagus inter est Planetas,
Stellas Luna quod inter est micantes.

MATTHAEVS VVESENBECIVS ANTverpiæ, celeberr. Europæ emporio, natus, familiâ nobili & patriciâ,
anno M. D. XXXI.
Quum præstantissimum ingenium contulisset ad summam iuris ciuilis, & ad perfectam rerum diuinarum & humanarum scientiam
Sub Gabriele Mudæo Iurecos, doctore, Louanij egregiè & eruditus, & exercitatus publicè priuatimque:
Summum in vtroque iure gradum, vnà cum fratre Germano Andrea, studiorum socio perpetuo, consecutus:
Scriptor iuris valde peritus, & Antecessor Ienæ primò, dein Vitebergæ, eloquens pariter ac doctus:
Quo in loco iuris doctrinæ publicè p[illegible]ia fuit an. XVII. Magna cum iuris civilis intelligentiâ, maximaque gratiâ:
Quum & consuleretur plurimum, & diceret, doceretque ius in scholâ & foro, cum fide & religione summ[illegible]:
Ingenium, laborem, fidem suam peræquè promptam expeditamque, quandiu vixit, præbens omnibus:
Antistes iuris, & Iustitiæ sacerdos maximus:
Commentarijs iuris Methodicis, & Responsis, alijsq; egregijs operibus, de verâ Iurisprudentiâ præclarè meritus:
Obijt Vitebergæ A. Sal. M. D. LXXXVI. Aet. LV.

IN MATTHAEVM VVESENBE- cium Iurecoſ.

HENRICI BOLSCHENII.

Clara Veſenbecij fert ora tabella: ſed artem
Laude feret dignæ poſteritatis honos.
Cui quod auita domus, quod nobile ſtemma, quod ardens
Iuſtitiæ & iuris cura nitorq; dedit:
Id pietas animi, & vigil experientia legum
Auxit, & id calamo dextra potente refert.
Conſilijs felix, grauis ore, excelſior acri
Iudicio, ſcriptis clarus, & arte potens.
Belga dedit: Saxo fouet: Itala regna ſerentem
Iura colunt: æquat Gallia ſola virum.
Aſſere ſumme Deus tua iuſſa verenda colentem:
Pro meritis viuant ſcriptaq; virq; ſui.

M. VVESENBECIVS DE SE ipſo loquitur.

In Belgis natus, Germanis hoſpes in oris,
Exilij tolerans, quod fert Eccleſia, partem,
Conficio ſpacium peregrinæ flebile vitæ
Dum veram vocor in patriam, quæ ſanguine parta eſt
Chriſte tuo: tu me poſt funera, magne ſacerdos,
Suſcipe, & extremæ ſubduc diſcrimine luctæ.
Mors tua vita mea eſt: tu debita lytra parenti
Soluiſti moriens, ut per te viuere poſſim.
Hac ergo fretus ſpe non dubitante recondar
In mortem, dux Chriſte, tuam, quæ ianua vitæ eſt:
Vt tecum moriens, tecum ô mea vita reſurgam.

IDEM DE SVIS INSIGNI-
bus gentilitijs.

Lilia cum armatis crescant argentea malis,
Quæ campo æthereo virgula fulva secat!
Illa VVesenbeciæ fautrix Antuerpia gentis,
Temporibus lætis patria dives ait.
At modò conversis (ut sunt mortalia) fatis,
In queîs nil stabile est, perpetuumq; nihil:
Ipsa sui haud compos, tacitè vix audeat illam
Nunc inter ciues annumerare suos.
Ergo funesta si conuenientia sorti
Pingere vis pictor stemmata, pinge crucem.
Hoc, ait, in signo vinces, Deus: hæc rata sunto
Christiadum sacræ symbola militiæ.

EIVSDEM,

EPITAPHIVM.

Matthæus placidâ sopitus pace quiesco,
Iustitiæ & iuris præco VVesenbecius.
Vita mihi studium fuit, impensiq; labores,
Et dolor, & gemitus, assiduæq; preces.
Iova pater, miserere mei, miserere meorum:
Solus in Christi sanguine nostra salus.

N. REVSNERI.

Consilio, Iurisq; potens VVesebecius arte:
Constituit magnâ quam ratione scholis:

d 6

Ille ſacer legum interpres, iuriſq; ſacerdos:
Sulpitius verè, Teutona terra, tuus:
Annis quem tot Iena, tot & Viteberga docentem
Audijt, & coluit Saxonis aula diu:
Occidit heu, ſubitò ſimul & Themis occidit: vno
O quanta eſt iuris facta ruina die!
Hoc meritum eſt noſtrum: Iuris reverentia nulla:
Ius, Aſtræa, Themis linquit & ipſa ſolum.

BARTHOL. REVSNERI.

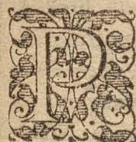
ROMA ſuum quondam mirata eſt Papinianum
Et coluit: noſter Papinianus erat,
Cuius in hac tabulâ grave lumen & ora ſevera
Artifici ſpectas effigiata manu.
Quippe eadem vitæ integritas laudabilis, idem
Extitit ingenij iudicijq; vigor:
Par animi pietas, candor, conſtantia, cura
Iuſtitiæ, vis in pectore, in ore fides.
Cognitio fuerit quæ quantaq; Iuris & Aequi,
Nobilis ingenij ſat monumenta docent:
Doctrinaq; modum quævis mirabitur ætas,
Et præceptorem perpete laude vehet.
Si taceant omnes, tamen hoc Paratitla loquentur
Iudicij plenum & dexteritatis opus.
Quisquis in hanc igitur faciem defigis ocellos,
Aeternum, dicas, vivere dignus erat.

FINIS.

MAGNIFICO ET NOBILI VIRO

D. NICOLAO REVSNERO LEORINO I.C. AC Poëtæ Præstantiss. S. D. P.

CHRISTOPHORVS VVINERVS.

RO imaginibus literis illustrium primæ centuriæ, præstantißime REVSNERE, omnes tibi Charites, Apollo cum Musis, Minerva & bonis literis gratiam debent. Verè tu hic alter es Deucalion: qui cum androzographia Pyrrha tua iucundißima, STIMMERI pictura superioris ætatis & seculi homines illustres in vitam nobis restituis. Et quemadmodum in Italiæ tabulis peregrinantium supples defectum: Ita hic in nostris nobis Musæis citra peregrinationis molestiam absq; labore copiam præstas gratis spectandi & alloquendi bonos viros, qui præcipua nostræ ætatis & avorum nostrorum memoria lumina fuerunt. Gratam & iucundam nobis dictorum factorumq; memoriam & recordationem hæ imagines revocant, & instar Academiæ domesticæ corpus repræsentant. Terminos etiã humanæ vitæ à longißima illa primorum patrum ætate, ad breviora intervalla vel ad summum septuaginta annorum, velut in compendium redactos, si inspicere in hac historiola velimus: unicum NONAGENARIVM cum Thalete, Sophocle, Socrate, Dione, T. Pomponio Attico & D. Hieronymo, Doctorem Langium cognatum & popularem tuum invenimus. OCTVAGENARIVM verò cum Bercellaio Galaadite Davidis

amico,

d7

amico, Pythagora, Protagora, Numa Pompilio, Stoflerum: & septem annorum excessu hunc superantes Albertum Magnum, & Ioannem Guintherium medicũ. Huic SEPTVAGENARIOS in decimo hebdomadico critico cum Davide, Solone & Ennio patre, in ætate capulari τῶν πεμπέλων Copernicum, Schonerũ, Draconitem: & anni excessu superiores Cellium, Brentiũ, Bullingerum, Fichardum: duûm Maiorem: trium Budæum, Bugenhagium, Gualtherum & Simonem Pistorium: quatuor Zasium: quinq; Ioan. Hartungum: sex Keisersbergium: septem Simonem Sulcerum: SEXAGENARIOS in mediæ senectutis limine VETERANORVM Marbachium, Forsterum, Oporinum & Bucerum: & superiorem his duobus annis B. Rhenanum: tribus verò in anno Aegyptiorum androda, novenario et septenario critico cõcurrente, quem κατ' ἐξοχὴν κλιμακτῆρα vocant, quod vniversam vitæ hominis substantiam frangat, MAGNVM illum & insuperabilem LVTHERVM, victorem contra omnes Empusas Romanas, Munsterum, Ionam & Martyrem: quatuor Melanchtonem & H. VVolfium: quinq; Fuchsium: sex Musculum: septem Amerbachium, Cœlium Secundum Curionem; Ioan. Cratonem: octo Aventinum & Schrekenfuchsiũ: QVINQVAGENARIOS, in propitiationis, libertatis & vacationis anno τῶν ὠμογερόντων seu PRESBYTERORVM, quibus in morbum prolapsis impiè Thebani lege lata, tanquam in via mortis constitutis medicinæ opem negabant, Plutarcho auctore: divinæ verò leges libertatem manendi in tabernaculis: & QVARTA PERSARVM curia vacationem ab itineribus, bellis & exercitibus gerendis tribuebat, cum cognitione

Num. 8. Xen. lib. 1. pæd.

4

Μελέτημα Aristotelis de Homine.

Quid est homo, nisi imbecillitatis exemplum temporis spolium, fortunæ lusus, Inconstantiæ Imago, Invidiæ & calamitatis trutina: Reliquum vero pituita & bilis.

Χαλεπὰ τὰ καλά.

Jucundam sui memoriam relinquens Amico suo percharissimo, hoc monis honoris & amoris [illegible] Witebergæ posuit A° 91 mense Augusto,

Georgius Otto Damensis

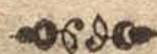
*gnitione & iudicio publicarum cauſarum domi iudi-
candarum: Zaſium, Sleidanum & Veſalium: & ma
iorem anno Matheſium: trium verò Eoban. Heſſum &
Hyperium, Nicolaum Ciſnerum, Ioannem Sambucum
& VVeſenbecium: octo Cornarium, Milichium &
Eberum.* QVADRAGENARIOS *in auge & æquidio
humanæ vitæ conſtitutos, quos ſemicanos μεσαιπολίους* Dialog. 2. de legib.
*& παρακμάζοντας vocant, quibus & Plato deinceps
vſq; ad finem vitæ uſum vini in remedium adverſus ſe-
nectutis grauitatem & mœſtitiæ oblivionem in convi-
vijs & ſacris Deorum liberius concedit: Xylandrum: &
biennio ſuperiorèm Rudolphum Agricolam, Sebaſtia-
num Brandum: quadriennio Zuinglium bellatorem:
quinquennio Savanorolam, Crucigerum, Fagium &
Simlerum: Sexennio, quo Cato primum ſenectutis li-
men conſtituere videtur, Georgium Anhaltinum prin-
cipem, & Lycoſthenem: Septennio novæ ac Spagiricæ
medicinæ inventorem Theophraſtum Paracelſum:
Octennio Grynæum & Modeſtinum Piſtorium: noven-* Plato. 4.
nio Oecolampadium, Geſnerum & Ioannem Schnei- de leg. Hip.
devinum. TRICENARIOS *in honorum & nuptiarum* lib. de carn.
anno Platonico, poſt enatos in quarto ſeptenario ſa- Tom. 4.
pientiæ dentes ſecundum Hippocratem, & ut Auguſti- fol. 330.
*nus nominat in præliantium ætate: Birkheimerum &
Huttenum: ut ſi cum his noſtratibus philoſophis & pa-
tribus primos patres Macrobios ante & poſt diluvium,
vel etiam, ſi libet, magni illius Apollonij Philoſophi cur-
riculum conferre velimus: inter hos centenos nemo ſe-
cularem annum, quo ille iuvenē, Philoſtrato & Marſi-
lio auctoribus, præ ſe ferebat, attigerit. Adeò ars longa,
vita breuis eſt. Qui quidem annus ſecularis, ut Syraci-*

dæ

Marſ.lib.3. dæ verbis loquar, quaſi gutta maris, & ſicut calculus
de vita cœ est arenæ: οὕτως ὀλίγα ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος. Quæ brevi-
litus agen= tas & fragilitas humanæ vitæ & mortalitas curriculi
da Cap.8. noſtri breviſsimi Deum commovet ad longanimitatem
Syracid.18. & patientiam, ut in homines ſuam effundat miſeri-
2. Pet.3. cordiam, μὴ βουλόμενος, τινὰς ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντες
εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι, ut. Apoſtolus loqtur Accedit ad
harum imaginum deſcriptiones picturæ illuſtratio &
artificium inſigne, quo poſteritati poſthumæ ſuperioris
ſeculi & ætatis homines in conſpectum & ob oculos
Li, 2 rerum proponuntur. SAVANOROLAM ex Guicciardini
Italic. commentarijs de rebus Italicis, apud quem vatis nomē
fol.153. auctoritatemq; vitæ ſanctimonia, doctrina ſingulari et
famæ celebritate vendicat, & animato ſpiritu dictio-
nis & ferventiſsima precatione cognoverā, icona nun-
Pſalm.51. quam videram: quemadmodum neq; Albertum Ma-
gnum, nec Keiſersbergium & alios quosdam. Quàm
argutè NETTESHEMIVS ille Deus & Momus Agrip-
pa contemnit, ſcit, neſcit, flet, ridet, iraſcitur, inſecta-
tur, carpit omnia: interim ſolus ipſe non ſine riſu Phi-
loſophus, Dæmon, Heros, Deus et omnia. TIGVRINVS
ille Plinius quàm amabili pietate & humanitate in fa-
cie mortua, vivit ſpiratq;? quid de vivente cogitandū?
quanta cum voluptate vidimus Lavingani tui antiſti-
tis effigiem I. Sebaſtiani Pfauſeri, ſummi Theologi &
eloquentiſsimi viri, D. MAXIMILIANO Imp. à ſacris
concionibus & conſilijs, ad cuius viri nomen & famam
illuſtrem, cum è concione olim Auſtriaci cuiusdam Do-
11. Aug. ctoris, hoſpitis & advenæ, honoraria vice pro roſtris
ſuggeſti perorantis in Academia ad Salam domum ve-
niſſemus è templo: vidimus ERHARDVM HEIDE-

NECCIVM VILLACENSEM Medicum, qui
et nunc medicinam exercet cum laude, à concione tum
abſentem, & Galeno & Hippocrati ſupra religionem
& ſacra addictum affixumq;, quem Muſæi laboribus
& librorum pulpitis ne quidem Hercules ipſe avellere
potuiſſet: cùm de induſtria Cæſareum hunc ſacerdo-
tem, quem ille ſummè venerabatur, peroraſſe dicere-
mus: iucundiſsimo ſpectaculo hominem velut œſtro
ſacro percitum, ſumto pallio foras procurrere, relictis
non ſine admiratione nobis omnibus cum Galeno &
Hippocrate. In tanta auctoritate & veneratione erat
illi huius Doctoris conſtantiſsimi ſimul & fideliſsimi,
& optimi viri nomen & memoria, cum incredibili vi-
dendi deſiderio. De XYLANDRO quid dicam? cuius
faciem agnoſcimus. Sed hîc quantum pictura à natura
vivoq; genio diſtet, quis non novit? cùm præter inſi-
gnem & raram eruditionem, & immenſam operam,
cùm publicarum lectionum, tùm verſionum erudit iſ-
ſimarum, Strabonis, Cedreni, Stephani, Plutarchi,
Dionis & aliorum, & lepidiſsimus & iucundiſsimus
eſſet. In SIMLERO corporis conſtitutio morbida &
dolorum vis ex vultu deprehenditur, quemadmodum
valetudinaria facies in Lycoſthene: in quorum altero
lumbaginem meam, in altero corporis diſpoſitionem
imbecillem robuſta ſatis membrorum figura agnoſco.
In CRATONE facies heroica: in SAMBVCO ætas flo-
ridæ ſimilis: in SCHNEIDEVINO magnificentia de-
prehenditur: cuius icon in imaginibus doctorum, ære
inciſis, quæ circumferuntur ſine deſcriptionibus & au-
ctore, ad SCHNEIDEVINORVM lineamenta

& familiam congruens, meo quidem iudicio ſpecioſior expreſſa videtur. Sed cur aſymboli & muti ſunt CL. Ptolomæus, I. Vandernotus, G. Gratorolus, Gilbertus Lymburgius, Matthias FL. IL. Berchtoldus Hallerus, & Hunnorum comes P. Schalichius: cùm & nota tibi conſtent omnia? niſi forte hos non tuis, ſed aliorum loqui velis encomijs. Quæſo, magnifice REVSNERE, fruamur unà cum IOVII, PHILIPPI GALLAEI & aliorum androzographia, reliquis tuis doctiſſimis bonorum hominum elogijs vnà cum imaginibus vivis Valerij Cordi, Euricij poëtæ filij, ſi haberi poßit, Sabini, Lotichij, Stigelij, Fabricij, Erythræi, Freigij, Zvvingeri & aliorum præſtantium, & de re literaria bene meritorum: ex quibus proficere una hora plus poterimus, quàm ſi diem forſan in commentarijs tranſigamus. Vale, & vive feliciſſimè, & gratitudinis loco pro anagrammate ſtrenam hanc literariam à Muſis noſtris ſuſcipe. E Phœbi domo ſeceſſus mei. 1588.

LIBRARIVS LECTORI S.

EN accipe, Benigne Lector, Centuriam unam Iconum & Elogiorum, aliquot demortuorum clarorum virorum, qui literis & ingenij monimentis illuſtres, Germaniæ præſertim noſtræ inclaruerunt: quibus etiam intermixtos videbis nonnullos ſectarum invidioſo ſtudio celebres: in quibus omnibus maximè fuit nobis propoſitum: ne vel calumnioſè, vel contumelioſè in quenquam dictum aliquid apponeretur: ex quo vlli mortalium aliqua inde crearetur offenſio. Neque enim de religionis potiſſimùm controverſijs intempeſtiuè iudicium ferre, huius loci aut temporis eſſe putavi: de his iudicent alij, ad quos ea res pertinet. Speramus autem vel planè potiùs confidimus operam hanc noſtram omnibus bonis & literarum amantibus non diſplicituram: & quia præter mortuorum Icones aliquot, adhuc domi magnam habemus copiam multorum præclarorum hominum, qui in vivis ſunt, effigies: quas proximâ æſtate in lucem, Deo volente, edituri ſumus: equidem futurum arbitramur vt multi, quibus hic noſter labor proba-

bitur, missis alijs quoque saltem eorum veris imaginibus, quos hanc laudem mereri existimaverint, conatum hunc qualemcunque nostrum adiuvare & promovere non graventur. Vale optime Lector, & fruere.

INDEX VIRORVM LITERIS ILLVSTRIVM, QVORVM Icones in hoc opere visuntur.

INDEX EORVM, QVORVM EPIGRAMMATA HOC IN OPERE sparsim leguntur.

370

INDEX.

FINIS.

In hypocritas
Ludificas homines. Illudis &
omnipotenti.
Ludus at iste tibi morsus acerbus
erit.

Caspar Peucerus D.
Dessae 23 Aug. Jul.
Ao 1590

Notandum folio. 305.
Item folio 410 Quicquid agis.

